

LECTIILE ȘCOLII DE SABAT

SECȚIUNEA ADULȚI

Lecții despre Duhul Sfânt

octombrie - decembrie 2018

Cuprins

1. Slujba Duhului Sfânt
2. Simboluri ale Duhului Sfânt
3. Învățătorul ceresc
4. Duhul Sfânt în viața lui Hristos
5. Supremul dar ceresc
6. Putere cerească
7. Îndrumând biserica lui Dumnezeu
8. Nevoia de a acorda atenție
9. Fiți transformați
10. O lecție de la viața de vie
11. Experiența ploii timpurii
12. Ploaia târzie făgăduită
13. Garanția moștenirii noastre

Lecțiile biblice pentru Sabat, un program de studiu zilnic, sunt bazate doar pe Biblie și Spiritul Profeteiei, fără comentarii adiționale. Citatele sunt cât mai scurte posibil, pentru a reda idei concise, directe. În câteva situații sunt adăugate paranteze [] pentru a asigura claritate, context corespunzător și lizibilitate fluentă. Se recomandă persuasiv studiul suplimentar din materialele sursă.

Lecții biblice pentru Sabat (USPS 005-118), Vol. 94, Nr. 4, Octombrie-Deceembrie, 2018. Publicate trimestrial de Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea - Mișcarea de Reformă, Departamentul Școlii de Sabat. Copyright © 2018, tipărite și distribuite de Asociația de Publicații Reformation Herald, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, SUA.

Imagini: Good Salt pe prima copertă și Map Resources la p. 4, 59, 94.

Editura Păzitorul Adevărului

str. Morii, nr. 27
505200 Făgăraș, jud. Brașov
Tel: 0268 213 714 Fax: 0268 214 111
e-mail: info@farulsperantei.ro
www.farulsperantei.ro

PREFAȚĂ

„După înălțarea Lui, Hristos a afirmat că avea să trimită bisericii Sale, ca dar suprem din partea Lui, un Mângâietor care avea să Îl înlocuiască. Acest Mângâietor este Duhul Sfânt – sufletul vieții Sale, eficacitatea bisericii Sale, lumina și viața lumii. Cu Duhul Lui, Hristos trimite o influență conciliană și o putere care îndepărtează păcatul.

În darul Duhului, Isus a dăruit omului cel mai mare bine pe care cerul l-ar fi putut revărsa...

Duhul este cel care face eficient ceea ce a fost realizat prin Mântuitorul lumii. Prin Duhul este purificată inima. Prin Duhul, credinciosul devine părtaș al naturii divine. Hristos a dăruit Duhul Său ca putere divină pentru a birui toate tendințele ereditare și cultivate spre rău și pentru a imprima propriul Său caracter asupra bisericii.” – *The Review and Herald*, 19 mai 1904.

„Viața lui Isus Hristos în suflet, principiul activ al dragostei împărtășit prin Duhul Sfânt, sunt singurele care vor face sufletul roditor spre fapte bune.” – *Life Sketches*, p. 327.

Fie ca în timp ce studiem lecțiile școlii de Sabat din acest trimestru, să cooperăm cu Duhul Sfânt și să ne predăm complet inimile noastre controlului Său. Pe măsură ce Duhul lucrează asupra inimilor noastre, vom fi conduși mai aproape unul de altul și vom dori să împărtășim binecuvântările pe care le-am primit. Fie ca Domnul să ne ajute să ne unim din toată inima cu frații noștri în cererea ca puterea Duhului Sfânt să meargă înaintea noastră în răspândirea veștii bune despre venirea în curând a lui Isus.

„Sistemul religios în care trăim trebuie să fie, pentru cei care întrebă, sistemul religios al Duhului Sfânt. Cereți binecuvântarea Sa. Aceasta este perioada în care am fost mai implicați în devotamentul nostru. Ne este încredințată lucrarea laborioasă, dar fericită, glorioasă, a revelării lui Hristos celor care sunt în întuneric. Suntem chemați să proclamăm adevărurile speciale pentru acest timp. Pentru toate acestea, revărsarea Duhului este esențială. Trebuie să ne rugăm pentru aceasta. Domnul așteaptă să cerem de la El. Noi nu am fost cu toată inima în această lucrare.” – *The Review and Herald*, 2 martie 1897.

„La fiecare adunare la care participăm, rugăciunile noastre trebuie să se înalțe pentru ca tocmai în acest timp Dumnezeu să ofere căldură și umiditate sufletelor noastre. Când Îl căutam pe Dumnezeu pentru Duhul Sfânt, aceasta va lucra în noi blândețe, umilință a minții, o dependență conștientă de Dumnezeu pentru ploaia târzie desăvârșitoare. Dacă ne rugăm în credință pentru binecuvântare, o vom primi așa cum a făgăduit Dumnezeu.” – *Mărturii pentru predicatori*, p. 509.

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale

Sabat, 6 octombrie 2018

Darul Sabatului Întâi pentru Proiectul bisericii Schofields, NSW, Australia

Dragi membri ai Școlii de Sabat
din întreaga lume:

Sydney este cel mai mare oraș și capitala economică a Australiei. Influența Australiei în regiunea Asia Pacifică a crescut constant în ultimii câțiva ani și finalizarea centrului pentru biserică și Uniune în această zonă este absolut necesară pentru a promova influența din perspectivă spirituală.

La sfârșitul anului 1990 am mutat atât sediul Uniunii, cât și biserica, în partea de vest a orașului Sydney, în suburbia Schofields. Din cauza costurilor ridicate ale clădirii, am reușit să terminăm sediul uniunii australiene, precum și sala de mese pe care am folosit-o drept biserică. Acum suntem pregătiți pentru al doilea stadiu al proiectului nostru, care include câteva săli pentru Școala de Sabat, precum și utilități de toaletă, de care avem nevoie atât de urgent.

Majoritatea cursurilor noastre de la Colegiul Misionar Elim sunt susținute în această biserică și, în perioada aceea, ea devine un centru mai important de evanghelizare. Oportunitățile pentru lucrarea de evanghelizare se extind constant după terminarea școlii și, având mai mulți lucrători, avem ocazii mai importante. „Există o lucrare de realizat peste tot în lume și, pe măsură ce ne apropiem de timpul sfârșitului, Domnul va impresiona multe minți pentru a se implica în această lucrare. Dacă veți fi capabili să vă folosiți influența în implementarea lucrării care necesită a fi realizată în Sydney, multe suflete care nu au auzit încă adevărul vor fi salvate. Trebuie să se lucreze în orașe. Putearea mântuitoare a lui Dumnezeu trebuie să înainteze prin ele, asemenea unei lămpi care arde.” – *Evanghelizarea*, p. 425 (cap. 12, subcap. *Lucrând în orașele din Australasia*).

Sydney este pe locul 8 în ce privește cele mai crescute costuri de supraviețuire din lume și, din acest motiv, necesitățile financiare ale membrilor noștri sunt foarte mari. Biserica din Schofields a fost foarte generoasă în ajutorarea altor părți ale lumii, dar acum avem nevoie de ajutorul vostru. Avem fonduri suficiente pentru a începe proiectul, dar avem realmente nevoie de ajutorul vostru pentru a aduce la îndeplinire acest proiect. Rugăciunea noastră sinceră este ca Domnul să vă binecuvânteze pentru generozitatea voastră în promovarea lucrării Lui din această regiune.

Frații și surorile din biserica Schofield

Slujba Duhului Sfânt

„Nouă, însă, Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său. Căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu.” (1 Corinteni 2:10).

„Duhul Sfânt preia din lucrurile lui Dumnezeu și le descoperă celor care caută sincer comoara cerească. Dacă ne predăm călăuzirii lui, El ne conduce în toată lumina.” – *The Review and Herald*, 15 decembrie, 1896.

Recomandare pentru studiu: *Manuscript Releases*, vol. 2, p. 9-18.

Duminică

30 septembrie

1. LIMITE ALE ÎNȚELEPCIUNII OMENEȘTI

a. Care este cea mai mare taină pentru mintea umană? Iov 11:7; Isaia 40:28.

Iov 11:7: „Poți spune tu că poți pătrunde adâncimile lui Dumnezeu, că poți ajunge la cunoștința desăvârșită a Celui Atotputernic?”

Isaia 40:28: „Nu știi? N-ai auzit? Dumnezeul cel Veșnic, Domnul, a făcut marginile pământului. El nu obosește, nici nu ostenește; priceperea Lui nu poate fi pătrunsă.”

„Nimeni să nu caute cu o mână semeață să ridice perdeaua care acoperă slava [lui Dumnezeu]. ‚Nepătrunse sunt judecățile Sale și dincolo de capacitatea de a fi descoperite sunt căile Sale.’ (Romani 11:33, engl.). Faptul că există o tăinuire a puterii Sale este o dovadă a harului Său; pentru că ridicarea perdelei care acoperă prezența divină este moarte. Nicio minte muritoare nu poate pătrunde taina în care Cel Puternic locuiește și lucrează. Doar ceea ce El consideră potrivit a fi descoperit putem înțelege despre El.” – *Pe urmele Marelui Medic*, p. 438 (cap. 36, *Pericol în știința speculativă*).

b. Cum putem înțelege lucrurile cu privire la Dumnezeu? Deuteronom 29:29.

Deuteronom 29:29: „Lucrurile ascunse sunt ale Domnului Dumnezeuului nostru, iar lucrurile descoperite sunt ale noastre și ale copiilor noștri, pe vecie, ca să împlinim toate cuvintele Legii acesteia.”

„Revelația despre Sine, pe care Dumnezeu a dat-o în Cuvântul Său, este pentru studiul nostru. Pe aceasta putem să căutam să o înțelegem. Dar din-

colo de aceasta nu trebuie să pătrundem. Cel mai înalt intelect se poate suprasolicita până când este împovărat de presupuneri cu privire la natura lui Dumnezeu; dar efortul va fi neroditor. Această problemă nu ne-a fost dată nouă de rezolvat. Nicio minte umană nu-L poate cuprinde pe Dumnezeu. Să nu încerce omul finit să-L interpreteze. Nimeni să nu își îngăduie speculații cu privire la natura Lui. Aici tăcerea este elocventă. Cel Omniscient este deasupra dezbaterilor.” – *Mărturii*, vol. 8, p. 279 (secțiunea 5, *Cunoștința esențială, subcap. Teorii speculative*).

Luni

1 octombrie

2. DESCOPERIRE DIVINĂ NECESARĂ

- a. Pe cine folosește Dumnezeu pentru a ne descoperi lucrurile despre Sine? De ce este acest agent divin necesar chiar astăzi? 1 Corinteni 2:10 (prima parte).**

1 Corinteni 2:10 p.p.: „Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său.”

„Duhul Sfânt, trimis de ceruri prin bunăvoința dragostei infinite, preia lucrurile despre Dumnezeu și le descoperă oricărui suflet care are o credință implicită în Hristos. Prin puterea Lui, adevărurile vitale de care depinde mântuirea sufletelor sunt imprimate asupra minții și calea vieții este atât de clară încât nimeni nu trebuie să greșească pe ea. Când studiem Scripturile, trebuie să ne rugăm pentru lumina Duhului Sfânt al lui Dumnezeu ca să strălucească asupra lumii, pentru ca noi să putem vedea și aprecia comorile ei.” – *Parabolele Domnului Hristos*, p. 113 (cap. 8, *Comoara ascunsă*).

„În Cuvântul Său Dumnezeu a încredințat oamenilor cunoștința necesară pentru mântuire. Sfintele Scripturi trebuie să fie acceptate ca autoritate, ca descoperire infailibilă a voinței Sale. Ele sunt standardul caracterului, descoperirea doctrinelor și testul experienței. ... Totuși faptul că Dumnezeu Și-a descoperit voința omului prin Cuvântul Său, nu a făcut inutilă prezența continuă a Duhului Sfânt și călăuzirea Sa. Dimpotrivă, Duhul a fost promis de Mântuitorul nostru pentru a descoperi slujitorilor Săi Cuvântul, pentru a lumina și a aplica învățăturile sale.” – *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, p. 198.

- b. Cum au fost scrise Sfintele Scripturi și de ce? 2 Petru 1:21; Romani 15:4; 2 Timotei 3:16.**

2 Petru 1:21: „Căci nicio prorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.”

Romani 15:4: „Și tot ce a fost scris mai înainte a fost scris pentru învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea și prin mângâierea pe care o dau Scripturile, să avem nădejde.”

2 Timotei 3:16: „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire...”

„Biblia indică la Dumnezeu ca autor al ei; totuși aceasta a fost scrisă de mâini omenești; și în stilul variat al diverselor ei cărți, ea prezintă caracteristicile câtorva scriitori. Adevărurile descoperite sunt toate ,date prin inspirația lui Dumnezeu’ (2 Timotei 3:16, engl.); totuși ele sunt exprimate în cuvinte ale oamenilor. Prin Duhul Sfânt, Cel infinit a revărsat lumină în mințile și inimile slujitorilor Săi.” – *Credința prin care trăiesc*, p. 10 (cap. *Manualul întregii omeniri*).

„Nu cuvintele Bibliei sunt inspirate, ci oamenii au fost inspirați. Inspirația nu lucrează asupra cuvintelor omului sau asupra exprimării, ci asupra omului în sine care, sub influența Duhului Sfânt, este inspirat cu gânduri. Dar cuvintele primesc amprenta minții individuale. ... Minte și voința divină sunt unite cu mintea și voința omenească.” – *Comentarii biblice ale Noului Testament* [Comentarii ale E. G. White], vol. 7, p. 945, 946 (paragrafele referitoare la 2 Petru 1:21).

Marți

2 octombrie

3. DUHUL SFÂNT, MARTORUL DIVIN

a. Ce demonstrează că Duhul Sfânt este una din cele trei puteri din ceruri care compun Divinitatea? Matei 28:19. Care este lucrarea Lui?

Matei 28:19: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.”

„Divinitatea a fost sensibilizată de compasiune pentru rasa umană și Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt S-au dăruit pentru a îndeplini planul de răscumpărare.” – *Sfaturi pentru sănătate*, p. 222 (secțiunea 5, subcap. *Slava evangheliei*).

„Există trei persoane vii ale trioului ceresc; în numele acestor trei mari puteri – Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt – cei care Îl primesc pe Hristos prin credință vie sunt botezați și aceste puteri vor coopera cu ființele ascultătoare ale cerului în eforturile lor de a trăi o nouă viață în Hristos.” – *Evanghelizare*, p. 615 (cap. 18, subcap. *Reprezentări greșite ale Dumnezeuirii*).

„Duhul avea să fie oferit ca agent restaurator și fără acesta sacrificiul lui Hristos nu ar fi fost de niciun folos. Puterea răului se întărise de secole și supunerea omului față de această captivitate satanică este uimitoare. Păcatul putea fi stăpânit și biruit doar prin intervenția puternică a Celei de-a Treia Persoane a Dumnezeuirii, care nu avea să vină cu o energie diferită, ci în plinătatea puterii divine. Duhul este cel care face eficient ceea ce a fost realizat de Mântuitorul lumii. Prin Duhul, inima este purificată. Prin Duhul, credinciosul devine părtaș al naturii divine. Hristos a dat Duhul Său ca putere divină pentru a birui toate

înclinațiile ereditare și cultivate spre rău și a imprima propriul Său caracter asupra bisericii.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 671 (cap. 73, *Să nu vi se turbure inima*).

b. Ce lucrare a Duhului Sfânt indică, de asemenea, că El este o persoană divină egală cu Dumnezeu? 1 Corinteni 2:10 (a doua parte).

1 Corinteni 2:10 u.p.: „Căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu.”

„Duhul Sfânt are personalitate, altfel El nu ar putea aduce mărturie pentru duhul nostru și cu duhul nostru, că suntem copii ai lui Dumnezeu. El trebuie, de asemenea, să fie o persoană divină, altfel El nu ar putea cerceta tainele care sunt ascunse în mintea lui Dumnezeu. Cine dintre oameni cunoaște lucrurile omului, afară de duhul omului, care este în el? Tot așa: nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu afară de Duhul lui Dumnezeu.” – *Evangelizarea*, p. 617 (cap. 18, subcap. *Reprezentări greșite ale Dumnezeirii*).

Miercuri

3 octombrie

4. PERSONALITATEA DUHULUI SFÂNT

a. De ce va rămâne o taină natura exactă a Duhului Sfânt? Ioan 16:13.

Ioan 16:13: „Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare.”

„Nu este esențial pentru noi să fim în stare a defini exact ce este Duhul Sfânt. Hristos ne spune că Duhul este Mângâietorul, Duhul adevărului, care purcede de la Tatăl. Se spune în mod clar cu privire la Duhul Sfânt că, în lucrarea Sa de călăuzire a oamenilor în tot adevărul, El nu va vorbi despre Sine.”

Natura Duhului Sfânt este o taină. Oamenii nu o pot explica, pentru că Domnul nu le-a descoperit-o. ... Cu privire la astfel de taine, care sunt prea adânci pentru înțelegerea omenească, tăcerea este de aur.” – *Istoria faptelor apostolilor*, p. 51, 52 (cap. 5, *Darul Duhului*).

b. Deși natura Duhului Sfânt este o taină, ce ne arată că El este „la fel de mult o persoană precum este Dumnezeu”? Romani 8:16, 26, 27.

Romani 8:16, 26, 27: „Însuși Duhul adevăratește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu... (26) Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite. (27) Și Cel ce cercetează inimile știe care este năzuința Duhului; pentru că El mijlocește pentru sfinți după voia lui Dumnezeu.”

„Trebuie să conștientizăm că Duhul Sfânt, care este la fel de mult o persoană precum Dumnezeu este o persoană, se plimbă pe aceste tărâmurii [școala Avondale].

Duhul Sfânt este o persoană pentru că El aduce mărturie cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu. Când este adusă această mărturie, ea poartă propria ei dovadă. În astfel de vremuri, credem și suntem convinși că suntem copii ai lui Dumnezeu.” – *Evangelizarea*, p. 616 (cap. 18, *Reprezentări greșite ale Dumnezeuirii*).

c. Cum știm că Duhul Sfânt are o voință liberă, chiar și atunci când slujește după cum e îndrumat de Hristos și Tatăl? 1 Corinteni 12:11; Fapte 13:2.

1 Corinteni 12:11: „Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte, cum voiește.”

Fapte 13:2: „Pe când slujeau Domnului și posteau, Duhul Sfânt a zis: „Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul, pentru lucrarea la care i-am chemat”.”

„Când Mântuitorul a spus: ‚Mergeți, ... și învățați toate neamurile,’ El a spus, de asemenea, ‚Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede în Numele Meu: vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile pe bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.’ Făgăduința ajunge tot atât de departe ca misiunea încredințată. Nu că toate darurile sunt oferite fiecărui credincios. Duhul dă ‚fiecăruia în parte cum voiește.’ (1 Corinteni 12:11). Dar darurile Duhului sunt făgăduite fiecărui credincios după nevoia lui pentru lucrarea Domnului.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 823 (86, *Mergeți și învățați toate neamurile*).

„Lucrarea poporului lui Dumnezeu poate fi și va fi variată, dar un singur Duh este motorul în toată aceasta.” – *My Life Today*, p. 276.

Joi

4 octombrie

5. UN MÂNGÂIETOR DIVIN

a. În ce mod este Duhul Sfânt un „alt Mângâietor”? Ioan 14:16.

Ioan 14:16: „Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac.”

„Mângâietorul este numit ‚Duhul adevărului.’ Lucrarea Lui este de a defini și a menține adevărul. El locuiește inițial în inimă ca Duh al adevărului și, în acest mod, devine Mângâietor. În adevăr este mângâiere și pace, dar nu există nicio pace sau mângâiere reală în minciună. ... Prin Scripturi, Duhul Sfânt vorbește minții și imprimă adevărul în inimă.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 671 (cap. 72, *Să nu vi se tulbure inima*).

b. Ce va face Duhul Sfânt pentru orice credincios? Ioan 16:13 (prima parte).

Ioan 16:13 p.p. „Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul.”

„Când torța cerească este pusă în mâna lui, căutătorul adevărului își vede propria slăbiciune, neputință și starea lui deznădăjduită în a privi la propria lui neprihănire. Conștientizează că nu este nimic în el, care poate să-l recomande înaintea lui Dumnezeu. El se roagă pentru Duhul Sfânt, reprezentantul lui Hristos, pentru a fi un ghid constant, ca să-l conducă în tot adevărul.” – *Sfaturi pentru părinți, învățători și studenți*, p. 450 (cap. 63, *Unele efecte ale studiului Bibliei*).

„În toate timpurile și toate locurile, în toate durerile și în toate nenorocirile, când perspectiva pare întunecată și viitorul încurcat și ne simțim neajutorați și singuri, Mângâietorul va fi trimis ca răspuns la rugăciunea credinței. Circumstanțele pot să ne despartă de orice prieten pământesc; dar nicio circumstanță, nicio distanță nu ne poate despărți de Mângâietorul ceresc. Oriunde suntem, orice am face, El este întotdeauna la dreapta noastră pentru a ne sprijini, a ne susține, a ne ridica și a ne încuraja.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 669, 670 (cap. 73, *Să nu vi se tulbure inima*).

Vineri

5 octombrie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cât de mult ne descoperă Dumnezeu despre Sine? De ce?
2. Care este singurul mod prin care putem dobândi o cunoștință adevărată despre Dumnezeu?
3. De unde știm că există trei persoane în trioul ceresc? Dați exemple din Scriptură.
4. Ce indică faptul că Duhul Sfânt este o Persoană divină?
5. În ce mod ne „mângâie” Duhul Sfânt?

Simboluri ale Duhului Sfânt

„Cine crede în Mine, așa cum zice Scriptura, din inima lui vor curge râuri de apă vie. (Spunea cuvintele acestea despre Duhul, pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El. Căci Duhul Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese proslăvit.)” (Ioan 7:38, 39).

„Cel Infinit a revărsat lumină prin Duhul Sfânt în mințile și inimile slujitorilor Săi. El a oferit vise și viziuni, simboluri și ilustrații; și cei cărora le-a fost descoperit astfel adevărul au întruchipat gândul în limbaj omenesc.” – *Marea luptă, Introducere*, p. VII.

Recomandare pentru studiu: *Marea Luptă, Introducere*, p. VII-XII.

Duminică

7 octombrie

1. APA CA SIMBOL

a. Cum simbolizează apa natura și lucrarea Duhului Sfânt? Ioan 3:5; Tit 3:5.

Ioan 3:5: „Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.”

Tit 3:5: „El ne-a mântuit, nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt...”

„Spălarea reprezenta îngroparea cu Hristos în apă, asemănător cu moartea Lui, simbolizând că toți cei care se pocăiesc de încălcarea legii lui Dumnezeu primesc purificare, curățire prin lucrarea Duhului Sfânt. Botezul reprezintă adevărata convertire prin reînnoirea Duhului Sfânt.” – *Credința prin care trăiesc*, p. 143 (cap. *Exemplul Domnului nostru*).

b. Pe cei care însetează spiritual, ce îi invită Isus să facă? Ioan 7:37-39; 4:14.

Ioan 7:37-39: „În ziua de pe urmă, care era ziua cea mare a praznicului, Isus a stat în picioare și a strigat: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea. Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura”. Spunea cuvintele acestea despre Duhul pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El. Căci Duhul Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit.”

Ioan 4:14: „Dar oricui va bea din apa pe care i-o voi da Eu, în veac nu-i va fi sete; ba încă, apa pe care i-o voi da Eu se va preface în el într-un izvor de apă care va tâșni în viața veșnică”.

„Cel care caută să-și potolească setea la fântânile din această lume, va bea doar ca să înseteze din nou. Pretutindenii oamenii sunt flămânzi. Ei tânjesc după ceva care să le satisfacă nevoia sufletului. Doar Unul poate ieși în întâmpinarea acelei nevoi. Nevoia lumii, ‚Dorința tuturor neamurilor,‘ este Hristos. Harul divin pe care doar El îl poate oferi, este ca o apă vie, curățind, împropătând și înviiorând sufletul.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 187 (cap. 19, *La fântâna lui Iacov*).

Luni

8 octombrie

2. VÂNTUL CA SIMBOL

a. În ce moduri reprezintă vântul lucrarea Duhului Sfânt în convertire? Ioan 3:8.

Ioan 3:8: „Vântul suflă încotro vrea și-i auzi vuietul; dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duhul.”

„Hristos a folosit vântul ca simbol al Duhului lui Dumnezeu.” – *Manuscript Releases*, vol. 12, p. 155.

„Vântul se aude printre ramurile copacilor, foșnind frunzele și florile; totuși este invizibil și niciun om nu știe de unde vine și încotro se îndreaptă. Tot așa este lucrarea Duhului Sfânt asupra inimii. Ea nu poate fi explicată mai mult decât poate fi explicată mișcarea vântului. O persoană poate să nu fie în stare să spună timpul sau locul exact, sau să descrie toate circumstanțele în procesul convertirii; dar aceasta nu dovedește faptul că este neconvertită. Printr-un agent la fel de nevăzut ca vântul, Hristos lucrează continuu asupra inimii. Puțin câte puțin, probabil inconștient primitorului, se realizează impresii care tind să atragă sufletul la Hristos. Acestea pot fi primite prin meditația la El, prin citirea Scripturilor sau prin auzirea cuvântului din partea predicatorului activ. Deodată, când Duhul vine cu un apel mult mai direct, sufletul se predă cu bucurie lui Isus. Mulți numesc aceasta convertire instantanee; dar ea este rezultatul unei îndelungi stăruințe a Duhului lui Dumnezeu – un proces răbdător, îndelungat.

„Cu toate că vântul este invizibil, el produce efecte care sunt văzute și simțite. La fel, lucrarea Duhului asupra sufletului se va dezvălui în fiecare faptă a celui care a simțit puterea ei mântuitoare. Când Duhul lui Dumnezeu pune stăpânire asupra inimii, el transformă viața. Gândurile păcătoase sunt îndepărtate, faptele rele sunt abandonate; dragostea, umilința și pacea iau locul mâniei, invidiei și conflictelor. Bucuria ia locul tristeții și înfățișarea

reflectă lumina cerului. Nimeni nu vede mâna care ridică povara sau lumina care coboară de la curțile de sus. Binecuvântarea vine când, prin credință, sufletul se predă lui Dumnezeu. Atunci puterea pe care niciun ochi omenesc nu o poate vedea creează o nouă ființă după chipul lui Dumnezeu.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 172, 173.

b. În ce mod este folosit Duhul lui Dumnezeu pentru a sublinia fragilitatea ființelor umane mândre? Isaia 40:7, 8.

Isaia 40:7, 8: „Iarba se usucă, floarea cade, când suflă vântul Domnului peste ea. – În adevăr, poporul este ca iarba: iarba se usucă, floarea cade; dar cuvântul Dumnezeului nostru rămâne în veac.”

Marți

9 octombrie

3. ULEIUL CA SIMBOL

a. Cum a fost folosit uleiul ca simbol potrivit pentru Duhul Sfânt în legătură cu Hristos? Psalmii 45:7; 23:5; Isaia 61:1.

Psalmii 45:7: „Tu iubesti neprihănirea și urăști răutatea. De aceea, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Te-a uns cu un untdelemn de bucurie, mai presus decât pe tovarășii Tăi de slujbă.”

Psalmii 23:5: „Tu îmi întinzi masa în fața potrivnicilor mei; îmi ungi capul cu untdelemn, și paharul meu este plin de dă peste el.”

Isaia 61:1: „Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns să aduc vești bune celor nenorociți: El M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia, și prinșilor de război, izbăvirea...”

„Predicând în Nazaret, Hristos S-a proclamat drept Cel Uns. Duhul lui Dumnezeu însoțea afirmațiile Lui și convingea inimile de adevărul lor. Toate dădeau mărturie despre cuvintele îndurătoare care se desprindeau de pe buzele Lui.” – *The Bible Echo*, 19 august 1895.

b. Cum reprezintă uleiul lucrarea Duhului Sfânt în și prin credinciosul consacrat? Zaharia 4:6, 12, 14.

Zaharia 4:6, 12, 14: „Atunci el a luat din nou cuvântul și mi-a zis: „Acesta este cuvântul Domnului către Zorobabel și sună astfel: „Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu – zice Domnul oștirilor!... (12) Am luat a doua oară cuvântul și i-am zis: „Ce înseamnă cele două ramuri de măslin care sunt lângă cele două țevi de aur prin care curge uleiul auriu din el?” ... (14) „Aceștia sunt cei doi unși care stau înaintea Domnului întregului pământ.”

„De la cei doi măslini, uleiul de aur se scurgea prin țevile de aur în vasul sfeșnicului și de aici în lămpile de aur care luminau sanctuarul. La fel, de la cei sfinți care stau în prezența lui Dumnezeu Duhul Lui este împărțit instrumentelor umane care sunt consacrate slujirii Sale. Misiunea celor doi unși este de a transmite poporului lui Dumnezeu acest har ceresc, singurul care poate face cuvântul Lui o candelă pentru picioare și o lumină pe cărare. ‚Nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu – zice Domnul oștirilor.‘ (Zaharia 4:6).” – *Parabolele Domnului Hristos*, p. 408 (cap. 44, *Adevăratul semn*).

„Inimile noastre nu pot reflecta lumina până când nu există o legătură vitală cu cerul. Doar aceasta le poate face să ardă constant cu o dragoste sfântă, neegoistă, pentru Isus și pentru toți cei care sunt câștigați prin sângele Lui. Și dacă nu suntem constant umpluți din nou cu uleiul de aur, flacăra se va stinge.” – *The Home Missionary*, 1 iulie 1897.

„Uleiul este primit în vase pregătite pentru ulei. Duhul Sfânt în inimă este cel care lucrează prin dragoste și curăță sufletul. ... Dacă acest ulei nu ar fi fost revărsat din ceruri prin soliile Duhului lui Dumnezeu, agenții răului ar fi avut control deplin asupra omului.” – *Comentarii biblice ale Vechiului Testament* [*Comentarii ale E. G. White*], vol. 4, p. 1179, 1180 (cap. referitor la Zaharia 3).

„Așa cum măslinii se golesc în țevile de aur, tot astfel solii cerești caută să transmită tot ceea ce primesc de la Dumnezeu. Întreaga comoară cerească așteaptă să fie cerută și primită de către noi; și pe măsură ce primim binecuvântarea, la rândul nostru trebuie să o împărțim. Astfel, candelale sfinte sunt alimentate și biserica devine un purtător al luminii în lume.” – *Mărturiile pentru predicatori*, p. 510 (cap. 18, *Principii vitale de relaționare*).

Miercuri

10 octombrie

4. CA UN PORUMBEL

a. Ce a făcut din porumbel un simbol potrivit, vizibil, al revărsării Duhului Sfânt asupra lui Isus Hristos? Matei 3:16.

Matei 3:16: „De îndată ce a fost botezat, Isus a ieșit afară din apă. Și în clipa aceea, cerurile s-au deschis, și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborându-Se în chip de porumbel și venind peste El.”

„Simbolul în formă de porumbel, care a planat asupra lui Isus la botezul Său, reprezintă delicatețea caracterului Său.” – *Solii alese*, vol. 2, p. 238 (cap. 25, *Tărie în încercare*).

b. Cum se va manifesta delicatețea porumbelului în cei care primesc Duhul Sfânt? Matei 10:16; Galateni 5:22.

Matei 10:16: „Iată, Eu vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor. Fiți, dar, înțelepți ca șerpii și fără răutate ca porumbeii.”

Galateni 5:22 (engl.): „*Roada Duhului, dimpotrivă este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, delicatetea, facerea de bine, credincioșia.*”

„Când un om este convertit la Dumnezeu, îi este oferit un nou gust moral, îi este dată o nouă putere motrice și el iubește lucrurile pe care Dumnezeu le iubește. ... Dragostea, bucuria, pacea și o recunoștință de nespus vor pătrunde în suflet și limbajul celui binecuvântat va fi: ‚Delicatetea Ta m-a făcut mare’ (Psalmii 18:35).” – *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, p. 302.

„Când lumina lui Hristos este primită în suflet, duhul este înduișat. Delicatetea lui Hristos este exprimată în viață. Influența personală a sufletului umil, consacrat, asemenea miresmei unei flori, se extinde până departe. Există ceva în el care nu constă în etalare. Este o putere spirituală pe care o primește de la cei doi unși care stau înaintea Domnului întregului pământ. Duhul Sfânt care vine de la Dumnezeu la agenții pe care El îi angajează, se revarsă mai departe în viețile altora, făcându-i lucrători împreună cu Dumnezeu.” – *Australian Union Conference Record*, 1 iunie 1900.

c. Ce alte lecții putem învăța din simbolul porumbelului? Psalmii 55:6.

Psalmii 55:6: „*Eu zic: „O, dacă aș avea aripile porumbelului, aș zbura și aș găsi undeva odihnă!”*”

„O viață în Hristos este o viață liniștită. Poate să nu existe niciun extaz al sentimentelor, dar trebuie să fie o încredere statornică, pașnică. Speranța ta nu este în tine însuși; ea este în Hristos. Slăbiciunea ta este unită cu puterea Lui, ignoranța ta cu înțelepciunea Lui, fragilitatea ta cu puterea Lui rezistentă. Deci, nu trebuie să privești la tine, nici să-i permiți minții să stagneze asupra eului, ci privește la Hristos. Lasă-ți mintea să contemple iubirea Lui, frumusețea, desăvârșirea caracterului Său. ... Iubindu-L, imitându-L, depinzând complet de El, vei fi transformat după chipul Lui.” – *Calea către Hristos*, p. 70, 71 (cap. 8, *Crescând în Hristos*).

Joi

11 octombrie

5. FOCUL CA SIMBOL

a. În ce moduri simbolizează focul Duhul Sfânt? Matei 3:11; Apocalipsa 4:5.

Matei 3:11: „*Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțămintea. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.*”

Apocalipsa 4:5: „*Din scaunul de domnie ieșeau fulgere, glasuri și tunete. Înaintea scaunului de domnie ardeau șapte lămpi de foc, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu.*”

„Darul Duhului Sfânt, bogat, deplin și abundent, trebuie să fie pentru biserica Lui ca un zid de foc pe care puterile iadului nu-l pot cuceri. În curăția lor nealterată și în desăvârșirea lor nepătată, Hristos privește asupra poporului Său ca răsplată a întregii Lui suferințe, umilințe și iubiri și ca un supliment la slava Sa – Hristos, marele centru de la care iradiază toată slava.” – *Mărturii pentru predicatori*, p. 18, 19 (cap. 1, *Biserica lui Hristos*).

b. Ce li s-a înfățișat ucenicilor, care părea ca focul, dar nu era foc? Fapte 2:3-8.

Fapte 2:3-8: „Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei și s-au așezat câte una pe fiecare din ei. Și toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească. Și se aflau atunci în Ierusalim iudei, oameni cucernici din toate neamurile care sunt sub cer. Când s-a auzit sunetul acela, mulțimea s-a adunat și a rămas încremenită; pentru că fiecare îi auzea vorbind în limba lui. Toți se mirau, se minunau și ziceau unii către alții: „Toți aceștia care vorbesc nu sunt galileeni? Cum, dar, îi auzim vorbind fiecare în limba din noi în limba noastră, în care ne-am născut?”

„Duhul Sfânt, adoptând forma unor limbi de foc, s-a așezat asupra celor adunați. Acesta era un simbol al darului revărsat atunci asupra ucenicilor, care i-a făcut capabili să vorbească fluent limbi care nu le fuseseră cunoscute până atunci. Aspectul focului simboliza zelul arzător cu care apostolii aveau să lucreze și puterea care avea să însoțească lucrarea lor.” – *Istoria faptelor apostolilor*, p. 39 (cap. 4, *Cincizecimea*).

„Sub această iluminare cerească, Scripturile pe care Hristos li le-a explicat se reliefa în mințile lor cu strălucirea vie și frumusețea adevărului clar și puternic. Perdeaua care îi împiedica să vadă scopul a ceea ce a fost abolit, era acum îndepărtată, și scopul misiunii lui Hristos și natura împărăției lui au fost înțelese în claritate perfectă.” – *The Spirit of Prophecy*, vol. 3, p. 266.

Vineri

12 octombrie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

- 1. Ce reprezintă botezul cu apă în legătură cu Duhul Sfânt?**
- 2. Cum reprezintă vântul lucrarea Duhului Sfânt în inimă?**
- 3. Ce trebuie să se întâmple pentru ca lumina noastră spirituală să ardă constant?**
- 4. Ce ne învață porumbelul despre viața creștină?**
- 5. Cum îl reprezintă simbolul focului pe Duhul Sfânt?**

Învățătorul ceresc

„Cine a îndrumat Duhul Domnului sau cine L-a învățat în calitate de sfătuitor al Lui?” (Isaia 40:13, engl.).

„Duhul Sfânt, reprezentantul lui Hristos pe pământ, este instaurat și proslăvit ca învățător și ghid ceresc trimis în această lume de Domnul la înălțarea Lui, pentru a face real în inimile și viețile oamenilor tot ce El a făcut posibil prin moartea Lui pe cruce.” – *Life Sketches*, p. 472.

Recomandare pentru studiu: *Parabolele Domnului Hristos*, p. 124-134 (cap. 11, *Lucruri noi și vechi*).

Duminică

14 octombrie

1. ÎNVĂȚĂTORUL ADEVĂRULUI

a. Cum a fost Duhul Sfânt un învățător al adevărului în timpurile Vechiului Testament? Proverbele 1:23.

Proverbele 1:23: „Întoarceți-vă să ascultați mustrările mele! Iată, voi turna duhul meu peste voi, vă voi face cunoscut cuvintele mele...”

b. Cine a spus Neemia că a fost instructorul poporului lui Dumnezeu după ce au părăsit Egiptul? Neemia 9:20. Cum lucrează Duhul în decursul istoriei?

Neemia 9:20: „Le-ai dat Duhul Tău cel bun ca să-i facă înțelepți; n-ai îndepărtat mana Ta de la gura lor și le-ai dat apă să-și potolească setea.”

„De la început Dumnezeu a lucrat prin Duhul Lui cel Sfânt prin intermediul agenților omezești pentru îndeplinirea scopului Său în favoarea rasei căzute. Acesta a fost evident în viețile patriarhilor. ... Și în zilele apostolilor, El a lucrat din răzputeri pentru biserica Lui prin intermediul Duhului Sfânt. Aceeași putere care a susținut patriarhii, care le-a dat credință și curaj lui Caleb și Iosua și care a făcut eficientă lucrarea bisericii apostolice, i-a susținut pe copiii credincioși ai lui Dumnezeu în fiecare veac succesiv. Prin puterea Duhului Sfânt, creștinii valdenzi au ajutat la pregătirea căii Reformei în timpul Evului Mediu Întunecat. Aceeași putere a fost cea care a încununat cu succes eforturile nobililor bărbați și femei care au fost pionieri ai căii pentru instituirea misiunilor moderne și pentru traducerea Bibliei în limbile și dialectele tuturor națiunilor și popoarelor.” – *Istoria faptelor apostolilor*, p. 53 (cap. 5, *Darul Duhului Sfânt*).

2. DEASUPRA ÎNȚELEPCIUNII OMENEȘTI

a. Ce contrast a evidențiat apostolul Pavel între înțelepciunea lumii și înțelepciunea Duhului Sfânt? 1 Corinteni 2:12-14.

1 Corinteni 2:12-14: „Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem cunoaște lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său. Și vorbim despre ele nu cu vorbiri învățate de la înțelepciunea omenească, ci cu vorbiri învățate de la Duhul Sfânt, întrebuințând o vorbire duhovnicească pentru lucrurile duhovnicești. Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt o nebunie; și nici nu le poate înțelege, pentru că trebuie judecate duhovnicește.”

„Inspirația divină adresează multe întrebări la care cel mai profund erudit nu poate să răspundă. Aceste întrebări nu au fost puse pentru ca noi să răspundem la ele, ci pentru ca ele să ne atragă atenția la tainele adânci ale lui Dumnezeu și pentru a ne învăța că înțelepciunea noastră este limitată; că în ceea ce ne înconjoară în viața noastră zilnică există multe lucruri dincolo de înțelegerea minților noastre finite; că judecata și scopurile lui Dumnezeu sunt peste puterea de a fi descoperite. Înțelepciunea Lui este de nepătruns.

Scepticii refuză să creadă în Dumnezeu pentru că nu pot înțelege cu mințile lor finite puterea prin care El Se descoperă oamenilor. Dar Dumnezeu trebuie recunoscut mai mult din ceea ce El nu ne dezvăluie despre Sine, decât din ceea ce este deschis înțelegerii noastre limitate. Atât în revelația divină, cât și în natură, Dumnezeu a dat oamenilor taine care să le impună credință.” – *Mărturii*, vol. 8, p. 261 (secțiunea 5, subcap. *Taine ale Puterii Divine*).

b. Cum folosește Dumnezeu Duhul Sfânt în descoperirea adevărului față de noi? 1 Corinteni 2:6, 7, 9, 10. Cum arătăm că ascultăm de Învățătorul nostru?

1 Corinteni 2:6, 7, 9, 10: „Totuși ceea ce propovăduim noi printre cei desăvârșiți este o înțelepciune; dar nu a veacului acestuia, nici a fruntașilor veacului acestuia, care vor fi nimiciți. Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ținută ascunsă, pe care o rânduișe Dumnezeu, spre slava noastră, mai înainte de veci... (9) Dar, după cum este scris: „Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.”

(10) Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său. Căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu.”

„Prin Scriptură Duhul Sfânt vorbește minții și imprimă adevărul în inimă. În acest mod El demască erorile și le îndepărtează din suflet. Prin Duhul adevărului, lucrând prin Cuvântul lui Dumnezeu, Hristos Își supune poporul Său ales.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 671 (cap. 73, *Să nu vi se tulbure inima*).

„Cereți-I lui Dumnezeu să vă descopere lumina și adevărul prin Duhul Lui cel Sfânt, pentru ca să înțelegeți ce citiți din Cuvântul Său. Când, după înălțare, Hristos mergea cu ucenicii la Emaus, El le-a deschis înțelegerea ca să poată pricepe Scripturile. Același Învățător divin va ilumina înțelegerea noastră, dacă ținem ferestrele inimii deschise spre cer și închise spre pământ. Misiunea Duhului Sfânt este de a aduce toate lucrurile în memoria noastră și de a ne ghida în tot adevărul.” – *That I May Know Him*, p. 202.

„Nu vă umpleți mințile cu așa multe lucruri care sunt ieftine și nesatisfăcătoare. În Cuvântul lui Dumnezeu este expus în fața voastră cel mai bogat ospăț. Masa Domnului, aprovizionată din abundență, este cea din care puteți mânca și puteți fi satisfăcuți.” – *Ibid.*, p. 201.

Marți

16 octombrie

3. CUNOSCÂND LUCRURILE LUI DUMNEZEU

a. Cât de profunde sunt cunoștința și înțelepciunea lui Dumnezeu și a Duhului Sfânt? Matei 10:29-31; Romani 11:33-36.

Matei 10:29-31: „Nu se vând oare două vrăbii la un ban? Totuși, niciuna din ele nu cade pe pământ fără voia Tatălui vostru. Cât despre voi, până și perii din cap, toți vă sunt numărați. Deci să nu vă temeți; voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii.”

Romani 11:33-36: „O, adâncul bogăției, înțelepciunii și științei lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile Lui și cât de neînțelese sunt căile Lui! Și, în adevăr, „cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine a fost sfetnicul Lui? Cine I-a dat ceva întâi, ca să aibă de primit înapoi?” Din El, prin El și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci! Amin.”

„Când în Ziua Cincizecimii Duhul Sfânt a fost revărsat asupra ucenicilor, ei au înțeles adevărurile despre care Hristos vorbise în parabole. Învățăturile care fuseseră taine pentru ei au fost clarificate. Înțelegerea care a venit asupra lor prin revărsarea Duhului, i-a determinat să se rușineze de teoriile lor imaginare. Supozițiile și interpretările lor erau nebunești în comparație cu înțelepciunea lucrurilor cerești pe care au primit-o acum. Ei erau conduși de Duhul și lumina strălucea în priceperea lor cândva întunecată.” – *Mărturii*, vol. 8, p. 267 (secțiunea 5, subcap. *Revelația lui Dumnezeu prezentată de Hristos ucenicilor*).

b. Ce lucruri, pe care omul nu le poate ști de la sine, sunt cunoscute de Duhul? 1 Corinteni 2:11, 16.

1 Corinteni 2:11, 16: „În adevăr, cine dintre oameni cunoaște lucrurile omului, afară de duhul omului care este în el? Tot așa, nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu, afară de Duhul lui Dumnezeu... Căci „cine a cunoscut gândul Domnului, ca să-I poată da învoățătură?” Noi însă avem gândul lui Hristos.”

„Dumnezeu urmărește ca adevărurile Cuvântului Său să fie continuu desfășurate înaintea poporului Său chiar și în această viață. Există o singură cale prin care poate fi obținută această cunoștință. Putem ajunge la o cunoștință a Cuvântului lui Dumnezeu doar prin iluminarea oferită de acel Duh prin care a fost dat Cuvântul.” – *Calea către Hristos*, p. 109 (cap. 12, *Ce să facem cu inoioala*).

c. Ce trebuie să facem întotdeauna înainte de a studia Biblia? Psalmii 119:18.

Psalmii 119:18: „Deschide-mi ochii, ca să văd lucrurile minunate ale Legii Tale!”

„Biblia nu trebuie studiată niciodată fără rugăciune. Doar Duhul Sfânt poate să ne determine să simțim importanța acelor lucruri simple de înțeles sau să ne ferească de denaturarea adevărilor care sunt dificil de înțeles. Misiunea îngerilor cerești este de a pregăti inima în așa fel încât să înțeleagă Cuvântul lui Dumnezeu, pentru ca să fim fascinați de frumusețea lui, sfătuiți prin avertizările sale sau animați și întăriți prin făgăduințele sale. Trebuie să facem din cererea psalmistului propria noastră cerere: „Deschide-mi ochii ca să văd lucrurile minunate ale Legii Tale!” (Psalmii 119:18). Ispitele par adesea irezistibile pentru că, prin neglijarea rugăciunii și studiului Bibliei, cei ispitiți nu-și pot aminti prompt făgăduințele lui Dumnezeu și nu-l pot înfrunta pe Satan cu armele Scripturii.” – *Marea luptă*, p. 599, 600 (cap. 37, *Scripturile-apărarea noastră*).

Miercuri

17 octombrie

4. UN ÎNVĂȚĂTOR ADEVĂRAT

a. Care sunt calificările unui adevărat învățător? Ioan 7:18; Matei 7:15-20.

Ioan 7:18: „Cine vorbește de la sine caută slava lui însuși; dar cine caută slava Celui ce L-a trimis, Acela este adevărat, și în El nu este strâmbătate.”

Matei 7:15-20: „Păziți-vă de prorocii mîncinoși! Ei vin la voi îmbrăcați în haine de oi, dar pe dinăuntru sunt niște lupi răpitori. Îi veți cunoaște după roadele

lor. Culeg oamenii struguri din spini sau smochine din măracini? Tot așa, orice pom bun face roade bune, dar pomul rău face roade rele. Pomul bun nu poate face roade rele, nici pomul rău nu poate face roade bune. Orice pom care nu face roade bune este tăiat și aruncat în foc. Așa că, după roadele lor îi veți cunoaște.

„De data aceasta [Isus] a oferit un test prin care învățătorul adevărat poate fi deosebit de cel înșelător: `Cine vorbește de la sine caută slava lui însuși; dar cine caută slava Celui ce l-a trimis, acela este adevărat și în el nu este nicio neglijare.` (Ioan 7:18, R.V.) Cel care urmărește slava lui însuși vorbește doar de la sine. Spiritul egoismului îi demască originea.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 456 (cap. 50, *Între curse*).

b. Cum a îndeplinit Isus aceste cerințe? Ioan 7:16; 8:50; 14:10; Evrei 5:5 (prima parte).

Ioan 7:16: „Isus le-a răspuns: „Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui ce M-a trimis pe Mine.”

Ioan 8:50: „Eu nu caut slava Mea; este Unul care o caută și care judecă.”

Ioan 14:10: „Nu crezi că Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine? Cuvintele pe care vi le spun Eu, nu le spun de la Mine; ci Tatăl, care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui.”

Evrei 5:5 p.p.: „Tot așa, și Hristos nu și-a luat singur slava de a fi Mare Preot...”

„Hristos urmărea slava lui Dumnezeu. El rostea cuvintele lui Dumnezeu. Aceasta a fost dovada autorității Sale ca învățător al adevărului.” – Ibid.

„Nu este planul lui Dumnezeu ca lumina voastră să strălucească în așa mod, încât faptele sau cuvintele voastre bune să atragă laudele oamenilor către voi; ci pentru ca Autorul tuturor bunurilor să fie slăvit și înălțat. În viața Lui, Isus a oferit oamenilor un model de caracter... El a declarat: `Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis și să împlinesc lucrarea Lui!` Dacă am avea acest devotament față de lucrarea lui Dumnezeu, împlinind-o doar în scopul slavei Lui, am fi capabili să afirmăm împreună cu Hristos: `Eu nu caut slava Mea.` Viața Lui a fost plină de fapte bune și este datoria noastră să trăim așa cum a trăit marele nostru Exemplu.” – *Asemenea lui Hristos*, p. 41 (cap. 27, *Isus a oferit un model de caracter*).

c. Cum aduce slavă Duhul Sfânt? Cum demonstrează aceasta că Duhul Sfânt este distinct ca persoană de Hristos? Ioan 16:13, 14.

Ioan 16:13, 14: „Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare. El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi.”

„Duhul Sfânt Îl înalță și Îl slăvește pe Mântuitorul. Este responsabilitatea Lui aceea de a-L prezenta pe Hristos, curăția neprihăririi Sale și măreața mântuire pe care o avem prin El.” – *Christian Education*, p. 59.

„Duhul caută constant să îndrepte atenția oamenilor spre marea jertfă care a fost făcută pe crucea Calvarului, să descopere lumii dragostea lui Dumnezeu și să dezvăluie sufletului convins lucrurile prețioase ale Scripturilor.” – *Istoria faptelor apostolilor*, p. 52 (cap. *Darul Duhului*).

Joi

18 octombrie

5. UN ÎNDRUMĂTOR MÂNGÂIETOR

a. Deși Mângâietorul este distinct ca persoană de Hristos, pe cine reprezintă El pe pământ? Ioan 14:18, 21; 15:26. Când în mod special?

Ioan 14:18, 21: „Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi... (21) Cine are poruncile Mele și le păzește acela Mă iubește; și cine Mă iubește va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi și Mă voi arăta lui.”

Ioan 15:26: „Când va veni Mângâietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care purcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine.”

„Când poporul lui Dumnezeu cercetează Scripturile cu dorința de a ști adevărul, Isus este prezent în persoana reprezentantului Său, Duhul Sfânt, însuflând inimile celor umili și pocăiți.” – *Manuscript Releases*, vol. 12, p. 145.

„Când cercetați Scripturile, Duhul Sfânt este lângă voi, personificându-L pe Isus Hristos.” – *Ye Shall Receive Power*, p. 328.

b. Cât de mult ne va învăța Îndrumătorul nostru ceresc și care va fi rezultatul unei astfel de învățături? Ioan 14:26.

Ioan 14:26: „Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.”

„Duhul Sfânt ne-a fost dat ca ajutor în studiul Bibliei. Isus a promis: „Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.” (Ioan 14:26). Când Biblia este făcută cartea de studiu, prin implorare serioasă pentru îndrumarea Duhului și predare deplină a inimii pentru a fi sfințită prin adevăr, tot ceea ce a promis Hristos se va împlini. Rezultatul unui astfel de studiu biblic va consta în minți bine echilibrate. Înțelegerea va fi impulsivă

onată, sensibilitățile vor fi trezite. Conștiința va deveni sensibilă; afecțiunile și sentimentele vor fi curățite; se va crea o atmosferă morală mai bună; se va oferi o nouă putere pentru a rezista ispitei.” – *Sfaturi pentru părinți, învățători și studenți*, p. 357 (cap. 51, *Duhul Sfânt în Școlile noastre*).

Vineri

19 octombrie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Dați exemple despre modul în care Duhul Sfânt a ajutat poporul lui Dumnezeu în trecut.
2. Cum ne ajută Duhul Sfânt să învățăm ce este adevărul?
3. Cum a fost schimbat modul de înțelegere al ucenicilor cu privire la adevăr, după revărsarea Duhului Sfânt în Ziua Cincizecimii?
4. Cum îndeplinește Duhul Sfânt exigențele de a fi un Învățător adevărat?
5. Ce atitudine este esențială în dreptul tău, dacă ești condus de Duhul Sfânt în tot adevărul?

Sabat, 27 octombrie 2018

Dar pentru lucrarea medicală de la Sanatoriul Eden, Breaza

Dragi frați, prin harul Domnului ne apropiem de sfârșitul unui nou an de activitate. Pentru timp de aproape 20 de ani sanatoriul bisericii noastre a fost un loc în care oamenii au avut ocazia să cunoască principiile credinței noastre și un mod de a trăi, care poate să ofere sănătate și satisfacție în viața aceasta, cât și speranța unei vieți veșnice, pentru care am fost creați. Acest ultim an a ridicat multiple provocări, între care cele mai însemnate au fost ignifugarea clădirii principale și întocmirea documentației complete necesare pentru obținerea avizurilor din partea Inspectoratului pentru Situații de Urgență, ambele procese fiind nu doar costisitoare, ci și anevoioase. În timp ce s-au făcut demersuri pentru rezolvarea acestora, suntem încă în proces de rezolvare a lor, acestea nefiind încă finalizate.

Ne-am bucurat de vizita multor pacienți, majoritatea dintre aceștia au fost mulțumiți de timpul petrecut aici. Dincolo de satisfacția temporară pe care au exprimat-o dorim însă, mai presus de orice, ca acest timp să le fie folositor din punct de vedere spiritual, să le fie un reper în găsirea prieteniei Domnului nostru.

În ceea ce privește proiectele noastre de renovare, sunt încă pe lista de sarcini renovarea sălii de jacuzzi și a saunei, ambele proiecte fiind temporizate din cauza activităților curente, a urgențelor administrative de acest an, precum și a faptului că volumul de muncă ce revenea persoanelor implicate depășea forțele și resursele lor momentane. Pentru viitorul apropiat aceste proiecte rămân încă între prioritățile noastre, după proiectul de ignifugare și izolare contra focului a mansardei și podurilor clădirilor. Valoarea proiectului pentru ambele clădiri ajunge la suma de aproximativ 10.000 Euro.

Facem apel acum, ca și cu alte ocazii, la generozitatea voastră, a fraților și prietenilor noștri, să nu treceți nepăsători pe lângă nevoile acestei lucrări. Chiar dacă aceste nevoi nu afectează material confortul pacientului individual, ele condiționează din partea autorităților desfășurarea activității noastre. Ca urmare, este esențial ca acestea să fie finalizate în termen (decembrie 2018). Vă rugăm, dacă doriți, să contribuiți la progresul acestei lucrări, cu ceea ce Dumnezeu vă pune pe inimă.

Conform practicii de până acum, împărtășim cu cei interesați noutăți despre evoluția activității noastre prin intermediul revistei *Păzitorul Adevărului*. Și, pentru o imagine mai amplă decât doar cea parțială oferită de articolele din revistă, vă invităm să vă bucurați de odihna și liniștea oferite în Centrul nostru de sănătate, tuturor celor care am contribuit la ridicarea, menținerea sau înaintarea acestei lucrări.

Domnul să binecuvânteze din abundență darurile și pe dăruitori.

Cu salutări creștine,

Frații voștri din Eden

Duhul Sfânt în viața lui Hristos

„Iată Robul Meu pe care-L sprijinesc, Alesul Meu în care Își găsește plăcere sufletul Meu. Am pus Duhul Meu peste El.” (Isaia 42:1).

„De la iesle până la cruce, viața lui Isus a fost o chemare la predare de sine și părtășie la suferință. Aceasta a dezvăluit scopurile oamenilor. Isus a venit cu adevărul cerului și toți cei care ascultau glasul Duhului Sfânt au fost conduși la El.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 57 (cap. 5, *Dedicarea*).

Recomandare pentru studiu: *Hristos, Lumina lumii*, p. 109-113 (cap. 11, *Botezul*), 236-243 (cap. 24, *Nu este acesta fiul tâmplarului?*).

Duminică

21 octombrie

1. LUCRAREA LUI HRISTOS PROFEȚITĂ

a. Ce profeții s-au împlinit la nașterea lui Isus? *Isaia 7:14; Mica 5:2; Luca 1:35.*

Isaia 7:14: „De aceea, Domnul însuși vă va da un semn: „Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu și-I va pune numele Emanuel”

Mica 5:2: „„Și tu, Betleeme Efrata, măcar că ești prea mic între cetățile de căpetenie ale lui Iuda, totuși din tine Îmi va ieși Cel ce va stăpâni peste Israel și a cărui obârșie se suie până în vremuri străvechi, până în zilele veșniciei.”

Luca 1:35: „Îngerul i-a răspuns: „Duhul Sfânt Se va coborî peste tine, și puterea Celui Preaînalt te va umbri. De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.”

„Înainte de a fi așezate temeliiile lumii, Hristos, Singurul Născut din Dumnezeu, S-a oferit drept garanție de a deveni Răscumpărătorul rasei umane în cazul în care Adam avea să păcătuiască. Adam a căzut, și El, Cel care era părtăș al slavei Tatălui înainte de a exista lumea, a lăsat deoparte haina Lui regală și coroana împărătească și a coborât din autoritatea Lui înaltă pentru a deveni un Bebeluș în Betleem, pentru ca, trecând pe terenul pe care Adam s-a împiedicat și a căzut, El să poată răscumpăra ființele umane căzute. El S-a supus tuturor ispitelor pe care vrăjmașul le aduce împotriva bărbaților și femeilor; și toate asalturile lui Satan nu au putut să-L determine să se abată de la loialitatea Lui față de Tatăl. Trăind o viață fără păcat, El a demonstrat că orice fiu și fiică a lui Adam poate rezista ispitelor celui care a adus pentru prima dată păcatul în lume.” – *Solii alese*, vol. 1, p. 226 (cap. 29, *Hristos, singura noastră speranță*).

b. Ce a proclamat Ioan Botezătorul despre lucrarea lui Isus? Matei 3:11.

Matei 3:11: „Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțăminte. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.”

Luni

22 octombrie

2. ÎMPLININD PROFETIA

a. Care avea să fie rolul Duhului Sfânt în viața lui Mesia? Isaia 11:2, 3; 61:1-3.

Isaia 11:2, 3: „Duhul Domnului Se va odihni peste El, duh de înțelepciune și de pricepere, duh de sfat și de tărie, duh de cunoștință și de frică de Domnul. Plăcerea Lui va fi frica de Domnul; nu va judeca după înfățișare, nici nu va hotărî după cele auzite.”

Isaia 61:1-3: „Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns să aduc vești bune celor nenorociți: El M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia, și prinșilor de război, izbăvirea; să vestesc un an de îndurare al Domnului și o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru; să mângâi pe toți cei întristați; să dau celor întristați din Sion, să le dau o cunună împărătească în loc de cenușă, un untdelemn de bucurie în locul plânsului, o haină de laudă în locul unui duh mâhnit, ca să fie numiți „terebiști ai neprihăririi”, „un sad al Domnului”, ca să slujească spre slava Lui.”

„Lucrarea pe care Mântuitorul avea să o facă pe pământ fusese proiectată în totalitate: `Duhul Domnului se va odihni peste El, duh de înțelepciune și de pricepere, duh de sfat și de tărie, duh de cunoștință și de frică de Domnul. Și-L va face ager în a înțelege frica de Domnul.` Cel astfel uns avea să aducă `vești bune celor smeriți; ... să-i bandajez pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia și prinșilor de război izbăvirea; să vestesc un an de îndurare al Domnului și o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru; să mângâi pe toți cei întristați; să dau celor întristați din Sion, să le dau frumusețe în loc de cenușă, un untdelemn de bucurie în locul plânsului, o haină de laudă în locul unui duh mâhnit, ca să fie numiți pomi ai neprihăririi, o plantație a Domnului, ca să slujească spre slava Lui.` (Isaia 11:2, 3 (engl.); 61:1-3 (engl).” – *Istoria faptelor apostolilor*, p. 224 (cap. 22, *Tesalonic*).

„În viața Lui nu avea să se amestece nicio afirmare de sine. Omagiul pe care lumea îl aduce poziției, bogăției și talentului avea să fie străin de Fiul lui Dumnezeu. Nici unul din mijloacele pe care oamenii le întrebuițeau pentru a câștiga loialitate sau pentru a impune respect nu avea să fie folosit de Mesia...”

Mesia avea să fie ascuns în Dumnezeu și Dumnezeu avea să fie descoperit în caracterul Fiului Său.” – *Profeți și regi*, p. 692, 693 (cap. 58, *Venirea unui Eliberator*).

b. Când s-au împlinit profețiile lui Isaia cu privire la slujirea lui Mesia? Luca 4:16-21.

Luca 4:16-21: „A venit în Nazaret, unde fusese crescut; și, după obiceiul Său, în ziua Sabatului a intrat în sinagogă. S-a sculat să citească, și I s-a dat cartea prorocului Isaia. Când a deschis-o, a dat peste locul unde era scris: „Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsați și să vestesc anul de îndurare al Domnului.” În urmă, a închis cartea, a dat-o înapoi îngrijitorului și a șezut jos. Toți cei ce se aflau în sinagogă aveau privirile pironite spre El. Atunci a început să le spună: „Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură pe care le-ați auzit.”

„Isus stătea înaintea poporului ca interpret viu al profețiilor cu privire la El. Explicând cuvintele pe care le citise, El vorbea despre Mesia ca mângâietor al celor asupriți, eliberator al captivilor, vindecător al bolnavilor, care reda vederea orbilor și descoperirea lumii lumina adevărului. Modul Său impresionant și semnificația deosebită a cuvintelor Lui îi emoționau pe ascultători cu o putere pe care ei nu o simțiseră niciodată înainte. Curentul influenței divine dărașă orice barieră; asemenea lui Moise, ei Îl vedeau pe Cel Invizibil. Pe măsură ce inimile lor erau impresionate de Duhul Sfânt, ei răspundeau cu *Amin* fierbinte și cu laude la adresa Domnului.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 237 (cap. 24, *Nu este acesta fiul tâmplarului?*).

Marți

23 octombrie

3. O SLUJIRE PLINĂ DE DUH

a. Cum a influențat Duhul Sfânt viața lui Isus? Luca 2:40, 52.

Luca 2:40, 52: „Iar Pruncul creștea și Se întărea; era plin de înțelepciune, și harul lui Dumnezeu era peste El... (52) Și Isus creștea în înțelepciune, în statură, și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.”

„În lumina feței Tatălui Său, Isus `creștea în înțelepciune, în statură, și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.` (Luca 2:52). Mîntea Lui era activă și pătrunzătoare, de o profunzime și înțelepciune care depășea vârsta Lui. Totuși caracterul Lui era frumos în simetria sa. Puterile minții și ale trupului s-au dezvoltat progresiv, în armonie cu legile copilăriei.

În calitate de copil, Isus a manifestat un farmec deosebit al caracterului. Mâinile Lui serviabile erau gata să slujească altora. El manifesta o răbdare pe care nimic nu o putea tulbura și o loialitate care nu ar fi sacrificat niciodată integritatea. Fermă ca o stâncă în ce privește principiul, viața Lui a descoperit harul unei amabilități neegoiste.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 68, 69 (cap. 9, *Zile de conflict*).

b. Ce s-a întâmplat la începutul slujirii lui Isus pe acest pământ? Ce exemplu de urmat ne-a lăsat Isus? Marcu 1:12, 13; 1 Petru 2:21, 22.

Marcu 1:12, 13: „Îndată Duhul a mânat pe Isus în pustiu, unde a stat patruzeci de zile, fiind ispitit de Satana. Acolo stătea împreună cu fiarele sălbatice, și-i slujeau îngerii.”

1 Petru 2:21, 22: „Și la aceasta ați fost chemați; fiindcă și Hristos a suferit pentru voi și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui. „El n-a făcut păcat, și în gura Lui nu s-a găsit vicleșug.”

„Când Isus a fost condus în pustie ca să fie ispitit, El a fost condus de Duhul lui Dumnezeu. El nu a invitat ispita. El a mers în pustie pentru a fi singur, pentru a contempla misiunea și lucrarea Lui. Prin post și rugăciune El urma să Se întărească pentru calea pătată cu sânge, pe care avea să meargă.” – *Solii alese*, vol. 1, p. 227 (cap. 29, *Hristos, singura noastră speranță*).

„Vine stăpânitorul lumii acesteia”, a spus Isus, „El n-are nimic în Mine.” (Ioan 14:30). Nu era nimic în El, care să răspundă sofismului lui Satan. El nu a consimțit la păcat. Nici măcar printr-un gând nu a cedat ispitei. La fel poate fi și în dreptul nostru. Umanitatea lui Hristos a fost unită cu divinitatea; El a fost făcut pregătit pentru conflict de sălășluirea Duhului Sfânt în interior. Și El a venit pentru a ne face părtași ai naturii divine. Atât timp cât suntem uniți cu El prin credință, păcatul nu mai are supremație asupra noastră. Dumnezeu întinde mâna credinței noastre pentru a o conduce să se prindă strâns de divinitatea lui Hristos, ca să putem ajunge la desăvârșirea caracterului.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 123 (cap. 12, *Ispitirea*).

Miercuri

24 octombrie

4. ÎN PUTEREA DUHULUI

a. Ce s-a întâmplat imediat după botezul lui Isus? Matei 3:16, 17.

Matei 3:16, 17: „De îndată ce a fost botezat, Isus a ieșit afară din apă. Și în clipa aceea, cerurile s-au deschis, și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborându-Se în chip de porumbel și venind peste El. Și din ceruri s-a auzit un glas care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea.”

„După ce a ieșit din apă, Isus S-a plecat în rugăciune pe malul râului. ...

Niciodată mai înainte nu au auzit îngerii o astfel de rugăciune. Ei sunt nerăbdători să-I ducă o solie de asigurare și mângâiere Comandantului lor. Dar nu; Tatăl Însuși va răspunde cererii Fiului Său. Direct de la tron sunt trimise razele slavei Sale. Cerurile sunt deschise și deasupra capului Mântuitorului coboară un chip de porumbel din cea mai pură lumină – un simbol potrivit al Lui, Cel smerit și umil. ...

„Slava care s-a așezat asupra lui Hristos reprezintă o garanție a dragostei lui Dumnezeu față de noi. ... Lumina care a coborât din cer pe capul Mântuitorului nostru va coborî asupra noastră când vom cere ajutor pentru a rezista ispitei. Glasul care l-a vorbit lui Isus vorbește fiecărui suflet credincios: `Acesta este Fiul Meu prea iubit în care Îmi găsesc plăcerea.`” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 111-113 (cap. 11, *Botezul*).

b. Ce a realizat Isus prin puterea Duhului Sfânt? Luca 4:14; Fapte 10:38; Matei 12:28.

Luca 4:14: „Isus, plin de puterea Duhului, S-a întors în Galileea și I s-a dus vestea în tot ținutul dimprejur.”

Fapte 10:38: „Cum Dumnezeu a uns cu Duhul Sfânt și cu putere pe Isus din Nazaret, care umbla din loc în loc, făcea bine și vindeca pe toți cei ce erau apăsați de diavolul; căci Dumnezeu era cu El.”

Matei 12:28: „Dar, dacă Eu scot afară dracii cu Duhul lui Dumnezeu, atunci Împărăția lui Dumnezeu a venit peste voi.”

„Ca om [Isus] a invocat tronul lui Dumnezeu, până când umanitatea Lui a fost încărcată cu un curent ceresc, care a conectat umanitatea cu divinitatea. Primind viața de la Dumnezeu, El a transmis viața oamenilor.” – *Educația*, p. 80, 81 (cap. 8, *Învățătorul trimis de Dumnezeu*).

„Niciodată nu a existat un evanghelist ca Hristos. El era Maiestatea cerului, dar S-a umilit să poarte natura noastră umană, pentru a putea ieși în întâmpinarea oamenilor acolo unde sunt ei. Tuturor oamenilor, bogați și săraci, liberi și captivi, Hristos, Solul legământului, le-a adus vestea salvării. Re-numele Lui ca Mare Vindecător s-a răspândit de-a lungul Palestinei. Bolnavii veneau în locurile prin care era posibil ca El să treacă, pentru a-I putea solicita ajutorul.” – *Divina vindecare*, p. 22 (cap. 1, *Exemplul nostru*).

„Spre sfârșitul slujirii Lui în Galileea, El a vizitat din nou căminul copilăriei Sale. De la respingerea Lui de acolo, reputația predicilor și a minunilor Lui umpluseră țara. Acum nimeni nu putea contesta faptul că El deținea mai mult decât o putere omenească. Oamenii din Nazaret știau că El mergea dintr-un loc în altul făcând bine și vindecându-i pe toți cei asupriți de Satan. În jurul lor erau sate întregi în care nu era niciun geamăt de boală în vreo casă; pentru că El trecuse prin ele și îi vindecase pe toți bolnavii lor. Harul revelat în fiecare

faptă a vieții Sale dovedea ungera Lui divină.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 241 (cap. 24, *Nu este acesta fiul tâmplarului?*).

Joi

25 octombrie

5. TRĂIND PRIN CUVÂNT

a. Cine a inspirat cuvintele pe care le-a spus Isus? Ioan 6:63; 8:28.

Ioan 6:63: „Duhul este acela care dă viață, carnea nu folosește la nimic; cuvintele pe care vi le-am spus Eu sunt duh și viață.”

Ioan 8:28: „Isus deci le-a zis: „Când veți înălța pe Fiul omului, atunci veți cunoaște că Eu sunt și că nu fac nimic de la Mine însumi, ci vorbesc după cum M-a învățat Tatăl Meu.”

„Viața lui Hristos care dă viață lumii este în Cuvântul Său. Prin Cuvântul Său Isus a vindecat boala și a gonit demoni; prin Cuvântul Său El a liniștit marea și a înviat morții; și oamenii dădeau mărturie despre faptul că în Cuvântul Său era putere. El a rostit Cuvântul lui Dumnezeu ca și atunci când vorbise prin toți profeții și învățătorii Vechiului Testament. Întreaga Biblie este o manifestare a lui Hristos și Mântuitorul dorea să consolideze credința urmașilor Lui în cuvânt. Când prezența Lui vizibilă avea să fie retrasă, Cuvântul trebuia să fie sursa lor de putere. La fel ca Maestrul lor, ei aveau să trăiască `prin orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.` (Matei 4:4).” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 390 (cap. 41, *Criza din Galilea*).

b. Cum putem face din Cuvântul lui Dumnezeu sursa puterii noastre? Ieremia 15:16.

Ieremia 15:16: „Când am primit cuvintele Tale, le-am înghițit; cuvintele Tale au fost bucuria și veselia inimii mele, căci după Numele Tău sunt numit, Doamne Dumnezeul oștirilor!”

„La fel cum viața noastră fizică este susținută prin hrană, viața noastră spirituală este susținută prin Cuvântul lui Dumnezeu. Și fiecare suflet trebuie să primească viață din Cuvântul lui Dumnezeu pentru sine. Așa cum trebuie să mâncăm pentru a primi hrană, la fel trebuie să primim Cuvântul pentru noi înșine. Nu îl vom obține pur și simplu prin intermediul altei minți. Trebuie să studiem Biblia cu atenție, cerându-I lui Dumnezeu ajutorul Duhului Sfânt, pentru ca să înțelegem Cuvântul Lui. Trebuie să luăm un verset și să ne concentrăm mintea asupra datoriei de a descoperi gândul pe care Dumnezeu

l-a pus în versetul respectiv pentru noi. Trebuie să insistăm asupra gândului, până când acesta ni se însușește și până când știm `ce spune Domnul`." – Ibid.

Vineri

26 octombrie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Care este unul din motivele pentru care Fiul lui Dumnezeu a venit ca om real în lumea noastră?
2. Cum a fost arătată puterea Duhului Sfânt în viața lui Hristos?
3. Cum a fost Duhul Sfânt prezent în mod vizibil la începutul slujirii lui Isus?
4. Ce semnificație are pentru credincioși rezistența lui Hristos față de ispită?
5. Ce trebuie să faci pentru tine însuși, ca să trăiești așa cum a trăit Hristos?

Sabat, 3 noiembrie 2018

Darul Sabatului Întâi pentru literatură în câmpurile misionare

În secolul 21, în timp ce Internetul, cărțile electronice și alte categorii media sunt mijloace moderne de răspândire a Evangheliei, există încă o metodă de o flexibilitate unică de prezentare, pe care niciun alt tip media nu o poate înlocui: Pagina tipărită este unul din cele mai eficiente mijloace pentru ca Evanghelia să ajungă chiar și în cele mai îndepărtate locuri de pe pământ – fără electricitate. Prin aceste mijloace, veștile bune pătrund în țările altădată comuniste, atee și islamice și pot fi răspândite pe principiul unu la unu. Serva Domnului a afirmat: „Lăsați ca publicațiile care conțin adevărul biblic să fie răspândite ca frunzele toamna” (*In Heavenly Places*, p. 323). „Publicațiile noastre trebuie să ajungă peste tot. Să fie publicate în multe limbi. Solia îngerului al treilea trebuie să fie dată prin acest mijloc și prin învățători vii. Treziți-vă, voi, cei care credeți adevărul pentru acest timp. Acum este datoria voastră de a face toate eforturile posibile pentru a-i ajuta pe cei care înțeleg adevărul să-l proclame.” (*Mărturii*, vol. 9, p. 62, secțiunea 2, subcap. *Publicațiile noastre*).

„Publicați, rugați-vă și spuneți: ‘O, Doamne, izbăvește pe poporul Tău, pe rămășița lui Israel’ (Ieremia 31:7). Poporul lui Dumnezeu, rămășița lui Israel, trebuie să publice veștile bune ale mântuirii. În timp ce noi avem o provizie amplă de Biblii, cărți și broșuri pentru evanghelizare, în multe țări există încă mulțimi mari în lume care nu au același privilegiu. Este datoria și onoarea noastră aceea de a susține distribuirea literaturii în diferite regiuni ale lumii. Biblia a fost tradusă în multe limbi și dialecte, dar cărți esențiale precum *Calea către Hristos și Marea Luptă* nu sunt disponibile milioanei. Cum ar fi dacă am împărți *Lecțiile Școlii de Sabat* cu cei care caută adevărul prezent astăzi?

Luați în calcul insulele Pacificului și țările africane, în care solia reformei încă nu a pătruns. Să ne amintim făgăduința din *Eclesiastul* 11:1: „Aruncă-ți pâinea pe ape și după multă vreme o vei găsi iarăși.” Trebuie să răspândim Cuvântul lui Dumnezeu înainte de a fi prea târziu. Poate nu vedem imediat rezultatele, dar nu va dura mult până când vom fi martori ai marelui seceriș când ploaia târzie va veni în plinătate. Să fim administratori înțelepți care adună în tezaurul cerului – nu pe acest pământ.

Suntem recunoscători pentru tot ce au făcut frații și prietenii noștri de pretutindeni în trecut – dar acum e nevoie mai mare ca oricând înainte. Să fim, deci, generoși în această lucrare!

Departamentul de Publicații al Conferinței Generale

Supremul dar ceresc

„Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor care să rămână cu voi în veac.” (Ioan 14:16).

„Prin oferirea Duhului Său, Dumnezeu ni Se dăruiește pe Sine nouă, devenind o fântână a influențelor divine pentru a oferi lumii sănătate și viață.” – *Mărturii*, vol. 7, p. 273 (secțiunea 6, subcap. *Putere de sus*).

Recomandare pentru studiu: *Istoria faptelor apostolilor*, p. 52-56 (cap. 5, *Darul Duhului Sfânt*).

Duminică

28 octombrie

1. FĂGĂDUINȚA DE LA PLECARE

a. Pentru ce situație i-a pregătit Isus pe ucenicii Lui? Ioan 13:33.

Ioan 13:33: „Copilașilor, mai sunt puțin cu voi. Mă veți căuta, și, cum am spus iudeilor că unde Mă duc Eu, ei nu pot veni, tot așa vă spun și vouă acum.”

„[Ioan 13:33 citat.] Ucenicii nu s-au putut bucura când au auzit aceasta. Asupra lor s-a așternut frica. Ei s-au strâns lângă Mântuitorul. Stăpânul și Domnul lor, iubitul lor Învățător și Prieten, le era mai drag decât viața. La El căutaseră ajutor în toate dificultățile, mângâiere în necazurile și dezamăgirile lor. Acum El avea să-i părăsească, lăsându-i o grupă singuratică, dependentă. Întinericul era presimțirea care le umplea inimile.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 662 (cap. 73, *Să nu vi se tulbure inima*).

b. Ce făgăduință mângâietoare le-a făcut Isus ucenicilor Lui? Ioan 14:16, 17.

Ioan 14:16, 17: „Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac; și anume Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi.”

„Înainte de a Se oferi ca jertfă pentru sacrificiu, Hristos S-a îngrijit să ofere urmașilor Lui cel mai complet și esențial dar, un dar care avea să aducă la îndemâna lor resursele nelimitate ale harului.” – *Ibid.*, p. 668, 669 (cap. 73, *Să nu vi se tulbure inima*).

„După înălțarea Sa, Hristos a declarat că avea să trimită bisericii Sale pe Mângâietorul, ca dar suprem din partea Sa, care avea să-I ia locul. Acest Mângâietor este Duhul Sfânt – suflul vieții Sale, eficacitatea bisericii Sale, lumina și viața lumii. Cu Duhul Lui, Hristos trimite o influență reconciliantă și o putere care îndepărtează păcatul.” – *The Review and Herald*, 19 mai 1904.

Luni

29 octombrie

2. REPREZENTANTUL LUI HRISTOS

a. De ce era necesar ca Hristos să Se înalțe la cer înainte de a trimite Mângâietorul? Ioan 16:7.

Ioan 16:7: „Totuși vă spun adevărul: vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite.”

„Duhul fusese în lume dinainte de aceasta; chiar de la începutul lucrării de răscumpărare, El impresionase inimile oamenilor. Dar cât timp Hristos a fost pe pământ, ucenicii Lui nu simțiseră nevoia de un alt ajutor. Până când nu erau privați de prezența Lui, ei nu aveau să simtă nevoia lor de Duhul, și după aceea El avea să vină.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 669 (cap. 73, *Să nu vi se tulbure inima*).

b. Ce indică faptul că Duhul Sfânt este reprezentantul lui Hristos? Ioan 14:18; 15:26.

Ioan 14:18: „Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi.”

Ioan 15:26: „Când va veni Mângâietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care purcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine.”

„Duhul Sfânt este reprezentantul lui Hristos, dar privat de personalitatea umanității și independent de aceasta. Împovărat de umanitate, Hristos nu putea fi personal în orice loc. De aceea, era spre binele lor ca El să meargă la Tatăl și să trimită Duhul pentru a fi succesorul Lui pe pământ. Astfel, nimeni nu avea vreun avantaj datorită locației sau contactului personal cu Hristos. Prin Duhul, Mântuitorul avea să fie accesibil tuturor. În acest sens El avea să fie mai aproape de ei, decât dacă nu S-ar fi înălțat la cer.” – *Ibid.*, p. 669 (cap. 73, *Să nu vi se tulbure inima*).

„Duhul Sfânt este El însuși dezbrăcat de personalitatea umană și independent de aceasta. Fiind prezent în toate locurile prin Duhul Lui Sfânt, [Hristos] avea să Se descrie pe Sine drept cel Omniprezent.” – *Manuscript Releases*, vol. 14, p. 23.

c. Care era dovada că Hristos era acum instalat pe tronul Lui de mijlocire? Ce îi împuternicea aceasta pe ucenici să facă? Matei 28:18-20; Fapte 1:8.

Matei 28:18-20: „Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei și le-a zis: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.”

Fapte 1:8: „Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la margi-nile pământului.”

„Dătătorul Vieții ținea în mâna Lui nu doar cheile morții, ci un cer întreg de binecuvântări bogate. Toată puterea din cer și de pe pământ a fost dată lui [Hristos] și după ce Și-a preluat locul în curțile cerului, El putea distribui aceste binecuvântări tuturor celor ce Îl primeau. Biserica a fost botezată cu puterea Spiritului. Ucenicii erau pregătiți să meargă și să-L proclame pe Hristos, întâi în Ierusalim, acolo unde fusese realizată lucrarea rușinoasă a dezonorării Regelui de drept și apoi până la cele mai îndepărtate părți ale pământului. Dovada întro-nării lui Hristos în împărăția Lui de mijlocire a fost dată.” – *My Life Today*, p. 47.

Marti

30 octombrie

3. MĂREȚIA DARULUI

a. Ce profeție a fost împlinită când Isus a dat darul Duhului Sfânt? Psalmii 68:18; Efeseni 4:8. Cât de complet a fost acest dar?

Psalmii 68:18: „Te-ai suit pe înălțime, ai luat prinși de război, ai luat în dar oameni; cei răzvrățiți vor locui și ei lângă Domnul Dumnezeu.”

Efeseni 4:8: „De aceea este zis: „S-a suit sus, a luat robia roabă și a dat daruri oamenilor.”

„Hristos a hotărât că atunci când Se va înălța de pe acest pământ, avea să reverse un dar asupra celor care crezuseră în El și asupra celor care aveau să creadă în El. Ce dar putea fi revărsat suficient de bogat pentru a marca și onora înălțarea Lui la tronul de mijlocire? Acesta trebuia să fie vrednic de măreția și regalitatea Lui. El a decis să-L ofere pe reprezentantul Lui, a treia persoană a Dumnezeirii. Acest dar nu putea fi surclasat. El avea să ofere toate darurile în unul și, în consecință, Duhul divin, acea putere convertitoare, iluminatoare și sfințitoare, avea să fie darul Lui. ... Acesta a venit într-o plinătate și o putere, ca și când ar fi fost restricționat de veacuri, iar acum era revărsat cu putere asupra bisericii. ...

Duhul Sfânt a fost trimis drept cea mai de preț comoară pe care omul o putea primi.” – *My Life Today*, p. 36.

b. Ce daruri ale harului a distribuit Duhul Sfânt bisericii? Cu ce scop au fost date acestea? Efeseni 4:11, 12; 1 Corinteni 12:8-11.

Efeseni 4:11, 12: „Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos.”

1 Corinteni 12:8-11: „De pildă, unuia îi este dat, prin Duhul, să vorbească despre înțelepciune; altuia, să vorbească despre cunoștință, datorită aceluiasi Duh; altuia, credința, prin același Duh; altuia, darul tămăduirilor, prin același Duh; altuia, puterea să facă minuni; altuia prorocia; altuia, deosebirea duhurilor; altuia, felurite limbi; și altuia, tălmăcirea limbilor. Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte, cum voiește.”

„Talanții pe care Hristos i-a încredințat bisericii Lui reprezintă, în special, darurile și binecuvântările împărțite de Duhul Sfânt. [1 Corinteni 12:8-11 citat.] Nu toți oamenii primesc aceleași daruri, dar fiecărui slujitor al Stăpânului îi este promis un dar al Duhului.” – *Parabolele Domnului Hristos*, p. 327 (cap. 25, *Talanții*).

c. Pentru cât de mult timp urmau să fie necesare aceste daruri? Efeseni 4:13.

Efeseni 4:13: „Până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.”

„Aici ne este prezentat faptul că Dumnezeu oferă fiecărui om lucrarea lui și prin realizarea acestei lucrări, omul își îndeplinește partea sa în marele plan al lui Dumnezeu. Fiecare lucrător credincios va slui pentru desăvârșirea sfinților. Toți cei care au beneficiat de lucrările slujitorului lui Dumnezeu, trebuie, potrivit capacității lor, să se unească în lucrarea lui pentru mântuirea sufletelor. Aceasta este lucrarea tuturor credincioșilor, slujbașilor și oamenilor. Ei trebuie să păstreze mereu în vedere marele obiectiv, fiecare căutând să ocupe poziția potrivită în biserică și toți lucrând în ordine, armonie și dragoste.” – *The Review and Herald*, 12 noiembrie 1908.

Miercuri

31 octombrie

4. PLINI DE PLINĂTATEA LUI DUMNEZEU

a. Ce făgăduință binecuvântată include Noul Legământ? Galateni 3:14; Fapte 3:25, 26.

Galateni 3:14: „pentru ca binecuvântarea vestită lui Avraam să vină peste Neamuri, în Hristos Isus, așa ca, prin credință, noi să primim Duhul făgăduit.”

Fapte 3:25, 26: „Voi sunteți fiii prorocilor și ai legământului pe care l-a făcut Dumnezeu cu părinții noștri, când a zis lui Avraam: „Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta.” Dumnezeu, după ce a ridicat pe Robul Său Isus, L-a trimis mai întâi vouă, ca să vă binecuvânteze, întorcând pe fiecare din voi de la fărâdelegile sale.”

„Duhul Sfânt este Duhul lui Hristos; El este reprezentantul Lui. Aici este agentul divin care transmite inimilor convingerea.” – *Manuscript Releases*, vol. 13, p. 313.

„Făgăduința Duhului Sfânt nu este limitată la o vârstă sau o rasă anume. Hristos a declarat că influența divină a Duhului Său avea să fie cu urmașii Lui până la sfârșit. Din ziua Cincizecimii până în prezent, Mângâietorul a fost trimis tuturor celor care s-au predat în totalitate Domnului și lucrării Sale. Pentru toți cei care L-au acceptat pe Hristos ca Mântuitor personal, Duhul Sfânt a venit ca sfătuitor, sfințitor, ghid și martor.” – *Istoria faptelor apostolilor*, p. 49 (cap. 5, *Darul Duhului*).

b. Ce experiență vom avea când vom primi Duhul Sfânt? Romani 5:5; Efeseni 3:16-19.

Romani 5:5: „Însă nădejdea aceasta nu înșală, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat.”

Efeseni 3:16-19: „și-L rog ca, potriuit cu bogăția slavei Sale, să vă facă să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul dinăuntru, așa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință; pentru ca, având rădăcina și temelie pusă în dragoste, să puteți pricepe împreună cu toți sfinții care este lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea; și să cunoașteți dragostea lui Hristos care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu.”

„Aici sunt descoperite înălțimile realizărilor care pot fi atinse prin credința în făgăduințele Tatălui nostru ceresc atunci când împlinim cerințele Lui. Prin meritele lui Hristos avem acces la tronul Puterii Infinite. `El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?` (Romani 8:32). Tatăl a dat Duhul Lui fără măsură Fiului Său și noi putem, de asemenea, să ne împărtășim din plinătatea Sa.” – *Marea luptă*, p. 477 (cap. 27, *Redeșteptări moderne*).

„Când Hristos locuiește în inimile voastre prin credință, această experiență bogată va fi a voastră. Atunci veți ști că dragostea se revarsă în inimile voastre și supune fiecare sentiment și fiecare gând și le aduce în supunere față de Hristos. Nu puteți explica aceasta; limbajul omenesc nu va putea explica niciodată modul în care dragostea lui Hristos pune stăpânire asupra sufletului și supune orice putere a minții. Dar veți ști aceasta printr-o experiență personală.” – *The Review and Herald*, 15 martie 1892.

„Din moment ce acesta este mijlocul prin care trebuie să primim putere, de ce nu suntem flămânzi și însetați după darul Duhului? De ce nu vorbim despre acesta, nu ne rugăm pentru acesta și nu predicăm despre acesta?” – *Istoria faptelor apostolilor*, p. 50 (cap. 5, *Darul Duhului*).

Joi

1 noiembrie

5. ÎNAINȚÂND PETIȚIE LA TRONUL HARULUI

a. Ce trebuie să facem pentru a primi darul Duhului Sfânt? Luca 11:13.

Luca 11:13: „Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer!”

„Domnul este mai doritor să ofere Duhul Sfânt celor care Îi slujesc, decât doresc părinții să ofere daruri bune copiilor lor. Pentru botezul zilnic al Duhului, fiecare lucrător trebuie să înainteze petiția sa lui Dumnezeu. Grupuri de lucrători creștini trebuie să se adune pentru a cere ajutor special, înțelepciune cerească, pentru a putea înțelege cum să planuiască și să execute înțelept. În mod special ei trebuie să se roage ca Dumnezeu să-i boteze pe ambasadorii Lui aleși din câmpurile misionare cu o măsură bogată a Duhului Său.” – *Istoria faptelor apostolilor*, p. 50, 51 (cap. 5, *Darul Duhului*).

b. Ce trebuie să includă cererea noastră față de Dumnezeu? Psalmii 51:9-12.

Psalmii 51:9-12: „Întoarce-Ți privirea de la păcatele mele, șterge toate nelegiuirile mele! Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic! Nu mă lepăda de la fața Ta și nu lua de la mine Duhul Tău cel Sfânt. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale și sprijină-mă cu un duh de bunăvoiență!”

„Pocăința, precum și iertarea, reprezintă darul lui Dumnezeu prin Hristos. Prin influența Duhului Sfânt suntem convinși de păcat și simțim nevoia de iertare. Nimeni în afară de cei căiți nu este iertat; dar harul Domnului este cel care determină inima să se pocăiască. El este familiarizat cu toate slăbiciunile și infirmitățile noastre și ne va ajuta. El va auzi rugăciunea credinței; dar sinceritatea rugăciunii poate fi demonstrată doar prin eforturile noastre de a ajunge în armonie cu marele standard moral, care este testul caracterului fiecărui om. Trebuie să ne deschidem inimile la influența Duhului și să experimentăm puterea Lui transformatoare.” – *The Review and Herald*, 24 iunie 1884.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. De ce a fost darul Duhului o făgăduință atât de mângâietoare pentru ucenici?
2. Pe cine Îl reprezintă Duhul Sfânt pentru noi?
3. De ce este Duhul Sfânt cel mai mare dar pe care îl poate oferi Isus urmașilor Lui?
4. Ce binecuvântare a Noului Legământ este împlinită când ne supunem Duhului Sfânt?
5. Care ar trebui să fie rugăciunea noastră din perspectiva darului promis?

Puterea cerului

„Nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt, pe care L-a vărsat din belșug peste noi, prin Isus Hristos, Mântuitorul nostru.” (Tit 3:5, 6).

„Păcatul poate fi respins și biruit doar prin agentul puternic reprezentat de a Treia Persoană a Dumnezeirii, care nu va veni cu o energie schimbată, ci în plinătatea puterii divine.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 671 (cap. 73, *Să nu vi se tulbure inima*).

Recomandare pentru studiu: *Hristos, Lumina lumii*, p. 662-680
(cap. 73, *Să nu vi se tulbure inima*).

Duminică

4 noiembrie

1. O PUTERE CREATOARE

a. **Sub îndrumarea lui Dumnezeu Tatăl, în ce lucrare a fost Duhul Sfânt îndeaproape implicat? Geneza 1:1-3, 26; Iov 33:4.**

Geneza 1:1-3, 26: „La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul. Pământul era pustiu și gol; peste fața adâncului de ape era întuneric, și Duhul lui Dumnezeu Se mișca pe deasupra apelor. Dumnezeu a zis: „Să fie lumină!” Și a fost lumină... (26) Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ.” **Iov 33:4:** „Duhul lui Dumnezeu m-a făcut, și suflarea Celui Atotputernic îmi dă viață.”

„Toate lucrurile, materiale sau spirituale, s-au ridicat înaintea Domnului Iehova la glasul Lui și au fost create pentru scopul Lui. Cerurile și toată oștirea lor, pământul și toate lucrurile de pe el, au venit la existență prin suflarea gurii Lui.” – *Divina vindecare*, p. 414 (cap. 35, *O adevărată cunoaștere a lui Dumnezeu*).

b. **Ce a primit prima ființă umană de la Dumnezeu? Cum se compară aceasta cu reînnoirea vieții spirituale? Geneza 2:7; Ioan 20:22.**

Geneza 2:7: „Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu.”

Ioan 20:22: „După aceste vorbe, a suflat peste ei și le-a zis: „Luați Duh Sfânt!”

„Duhul Sfânt este suflarea de viață în suflet. Suflarea lui Hristos asupra ucenicilor a fost suflarea adevăratei vieți spirituale. Ucenicii aveau să interpreteze aceasta drept insuflare cu atributele Mântuitorului lor, pentru ca în puritate, credință și ascultare să poată înălța legea și să o facă onorabilă.” – *The Review and Herald*, 13 iunie 1899.

Luni

5 noiembrie

2. O PUTERE REGENERATOARE

a. Ce paralelă este între crearea lumii noastre și răscumpărarea sufletului? 2 Corinteni 4:6; Efeseni 2:10.

2 Corinteni 4:6: „Căci Dumnezeu, care a zis: „Să lumineze lumina din întuneric”, ne-a luminat inimile, pentru ca să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos.”

Efeseni 2:10: „Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele.”

„Deși distrusă de păcat, [natura] vorbește nu doar despre creație, ci și despre răscumpărare. Deși pământul poartă mărturia blestemului în semnele evidente ale descompunerii, el este încă bogat și frumos în dovezile puterii dătătoare de viață. Copacii își leapădă frunzele, doar pentru a fi împodobiți cu verdeață mai proaspătă; florile mor pentru a răsări iar într-o nouă frumusețe; și prin orice manifestare a puterii creatoare este susținută asigurarea că putem fi recreați într-o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul.” (Efeseni 4:24, adnotare). Astfel tocmai lucrurile și activitățile naturii care aduc atât de viu în minte marea noastră pierdere, devin pentru noi soli ai speranței.” – *Educația*, p. 27 (cap. 3, *Cunoștința binelui și răului*).

b. Când omul a păcătuit și a pierdut astfel viața eternă, cine a devenit agentul pentru o naștere din nou? Ioan 3:5, 6.

Ioan 3:5, 6: „Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu. Ce este născut din carne este carne, și ce este născut din Duh este duh.”

„Schimbarea inimii reprezentată prin nașterea din nou poate fi acordată doar prin lucrarea eficientă a Duhului Sfânt. Doar aceasta ne poate curăți de toate impuritățile. Dacă i se permite să ne modeleze și să ne transforme inimile, vom fi capabili să discernem caracterul împărăției lui Dumnezeu și vom realiza necesitatea schimbării care trebuie să fie făcută înainte de a putea obține intrare în această împărăție. Mândria și iubirea de sine se împotrivesc Duhu-

lui lui Dumnezeu; fiecare înclinație naturală a sufletului se opune schimbării de la orgoliu personal și mândrie la smerenia și umilința lui Hristos. Dar dacă vrem să călătorim pe calea către viața veșnică, nu trebuie să ascultăm de șoapta eului. În umilință și căință trebuie să-L implorăm pe Tatăl nostru ceresc: „Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule; pune în mine un duh nou” (Psalmii 51:10 engl.). Pe măsură ce primim lumină divină și cooperăm cu inteligențele cerului, suntem `născuți din nou,` eliberați de păcat prin puterea lui Hristos.” – *Ye Shall Receive Power*, p. 24.

„Această naștere din nou este rezultatul primirii lui Hristos drept Cuvântul lui Dumnezeu. Când, prin Duhul Sfânt, adevărurile divine sunt imprimate asupra inimii, noi concepții sunt trezite și energiile până acum latente sunt ridicate să coopereze cu Dumnezeu.” – *Istoria faptelor apostolilor*, p. 520 (cap. 51, *Un subpăstor credincios*).

Marți

6 noiembrie

3. O PUTERE BIRUITOARE

a. Cine a lucrat continuu la conștiința păcătosului înainte și după Potop? Geneza 6:3.

Geneza 6:3: „Atunci Domnul a zis: „Duhul Meu nu va rămânea pururi în om, căci și omul nu este decât carne păcătoasă: totuși zilele lui vor fi de o sută douăzeci de ani.”

„Duhul lui Dumnezeu a continuat să lupte cu omul rebel până când timpul specificat aproape expirase, când Noe și familia lui au intrat în arcă și mâna lui Dumnezeu a închis ușa acesteia. Harul nu a mai acționat de la tronul de aur pentru a interveni în favoarea păcătosului vinovat.” – *Asemenea lui Hristos*, p. 321 (cap. 307, *Un predicator al neprihănirii*).

„Mângâietorul divin este plin de compasiune și simpatie; El caută să îndrume stăruitor oamenii către Dumnezeu, să le îndrepte atenția la Hristos așa cum este El în realitate, plin de har, compasiune și dragoste iertătoare.” – *The Bible Echo*, 19 martie 1894.

b. În ce tip de luptă suntem toți implicați și cine o conduce? Efeseni 6:12.

Efeseni 6:12: „Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor în tinericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.”

„Prințul puterilor răului poate fi ținut în frâu doar prin puterea lui Dumnezeu prin a treia persoană a Dumnezeirii, Duhul Sfânt.” – *Evangelizare*, p. 617 (cap. 18, subcap. *Reprezentări greșite ale Dumnezeirii*).

[Urmașii lui Hristos] trebuie să se lupte cu forțe supranaturale, dar sunt asigurați de ajutor supranatural. Toate inteligențele cerului sunt în această armată. Și mai mult decât îngeri sunt pe front. Duhul Sfânt, reprezentatul Căpitanului Domnului oștirilor, se coboară direct în luptă. Neputințele noastre pot fi multe, păcatele și greșelile noastre pot fi dureroase; dar harul lui Dumnezeu este pentru toți cei care îl caută cu căință. Puterea Omnipotenței este înrolată de partea celor care cred în Dumnezeu.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 352 (cap. 37, *Primii evangheliști*).

c. Doar cum este posibil să se reziste răului? 1 Corinteni 2:4, 5; Efeseni 3:16.

1 Corinteni 2:4, 5: „Și învățătura și propovăduirea mea nu stăteau în vorbirele înduplecătoare ale înțelepciunii, ci într-o dovadă dată de Duhul și de putere, pentru ca credința voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu.”

Efeseni 3:16: „...și-L rog ca, potrivit cu bogăția slavei Sale, să vă facă să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul dinăuntru...”

„Păcatul poate fi înfrânat și biruit doar prin agentul puternic al celei de-a Treia Persoane a Dumnezeirii, care nu urma să vină cu o putere diferită, ci în plinătatea puterii divine. Duhul este cel care face eficient ceea ce a fost realizat prin Răscumpărătorul lumii. Prin Duhul, inima este curățită. Prin Duhul, credinciosul devine părtaș al naturii divine. Hristos a dat Duhul Său ca putere pentru a birui toate tendințele ereditare și cultivate spre rău și pentru a imprima propriul Său caracter asupra bisericii.” – *Ibid.*, p. 671 (cap. 73, *Să nu vi se tulbure inima*).

Miercuri

7 noiembrie

4. O PUTERE ILUMINATOARE

a. Ce lumină călăuzitoare va oferi Duhul Sfânt celor care Îi vor permite să locuiască în inimile lor? Psalmii 119:105; Isaia 30:21.

Psalmii 119:105: „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea.”

Isaia 30:21: „Urechile tale vor auzi după tine glasul care va zice: „Iată drumul, mergeți pe el!”, când veți voi să vă mai abateți la dreapta sau la stânga.”

„Noi nu putem să folosim Duhul Sfânt; Duhul trebuie să ne folosească pe noi. Prin Duhul, Dumnezeu lucrează în poporul Său `după plăcerea Lui și voința, și înfăptuirea` (Filipeni 2:13). Dar mulți nu se vor supune acestuia. Ei doresc să se descurce singuri. În felul acesta ei nu vor primi darul ceresc. Doar celor care Îl așteaptă în umilință pe Dumnezeu, care veghează pentru

călăuzirea și harul Său, le este oferit Duhul. Puterea lui Dumnezeu așteaptă să fie cerut și primit de ei. Această binecuvântare promisă, cerută prin credință, aduce toate celelalte binecuvântări în șir. Ea este dată potrivit cu bogățiile harului lui Hristos și El este gata să umple fiecare suflet, potrivit cu capacitatea de a primi.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 672 (cap. 73, *Să nu vi se tulbure inima*).

„Dumnezeu ne vorbește prin Cuvântul Său, evidențiind calea credinței și a neprihănirii drept singura cale spre slavă. Toți cei care au Duhul lui Hristos vor acorda valoare înaltă Scripturilor, pentru că ele reprezintă profețiile lui Dumnezeu. Ele sunt, la fel de concret o comunicare divină, spunând: `Aceasta este calea, mergeți pe ea` (Isaia 30:21), ca și când aceste cuvinte ar ajunge la noi de la Isaia într-o voce pe care să o putem auzi. O, dacă poporul ar crede aceasta, ce venerație, ce reverență, ce prosternare a sufletului ar însoți cercetarea Scripturilor care indică drumul spre viața veșnică!” – *Manuscript Releases*, vol. 4, p. 212.

b. Ce ar trebui să ne străduim să facem în umblarea creștină? Fap- te 24:16.

Fapte 24:16: „De aceea mă străduiesc să am întotdeauna o conștiință curată înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.” (traducerea NTR)

„Duceți-vă conștiința înaintea Cuvântului lui Dumnezeu și vedeți dacă viața și caracterul vostru sunt în conformitate cu standardul neprihănirii pe care Dumnezeu l-a descoperit acolo. Apoi puteți stabili dacă aveți sau nu o credință inteligentă și ce fel de conștiință aveți. Nu vă puteți încrede în conștiința omului decât dacă este sub influența harului divin. ...

Nu este suficient pentru om să gândească prudent când urmează dictatului conștiinței. ... Întrebarea care trebuie să găsească răspuns este: E conștiința în armonie cu Cuvântul lui Dumnezeu? Dacă nu, aceasta nu poate fi urmată în siguranță, pentru că va înșela. Conștiința trebuie să fie iluminată de Dumnezeu. Trebuie acordat timp pentru studiul Scripturilor și rugăciune. Astfel, mintea va fi întărită, consolidată și statornicită.” – *Înalta noastră chemare*, p. 143 (cap. 137, *O conștiință iluminată*).

Joi

8 noiembrie

5. O PUTERE MIJLOCITOARE

a. Care este rolul lui Isus în prezența Tatălui în ceruri? 1 Timotei 2:5; Romani 8:34.

1 Timotei 2:5: „Căci este un singur Dumnezeu și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos.”

Romani 8:34: „Cine-i va osândi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi!”

„Isus oficiază în prezența lui Dumnezeu, prezentându-Și sângele vărsat, ca și când ar fi fost un miel ucis. Isus prezintă jertfa oferită pentru fiecare delict și pentru fiecare deficiență a păcătosului.” – *Comentarii biblice ale Noului Testament* [Comentarii ale E.G. White], vol. 6, p. 1077 (cap. referitor la Romani 8).

„[Isus] Se gândește la noi în mod individual și știe fiecare nevoie a noastră. Când ești ispitit, spune pur și simplu: El îmi poartă de grijă, El mijlocește pentru mine, El mă iubește, El a murit pentru mine. Mă voi preda Lui fără rezerve.” – *Mărturii pentru predicatori*, p. 391 (cap. 14, subcap. *Mijlocirea lui Hristos*).

b. Cum ajută Duhul Sfânt când păcătosul vine înaintea lui Dumnezeu în rugăciune? Romani 8:26.

Romani 8:26: „Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite.”

„Hristos, Mijlocitorul nostru, și Duhul Sfânt mijlocesc constant în dreptul omului, dar Duhul nu pledează pentru noi așa cum face Hristos, care prezintă sângele Său vărsat de la întemeierea lumii; Duhul lucrează asupra inimilor noastre, determinând rugăciuni și câință, laude și mulțumiri. Mulțumirea care se revarsă de pe buzele noastre este rezultatul Duhului care atinge corzile sufletului în amintiri sfinte, trezind muzica inimii.” – *Comentarii biblice ale Noului Testament* [Comentarii ale E.G. White], vol. 6, p. 1077, 1078 (cap. referitor la Romani 8).

Vineri

9 noiembrie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

- 1. Ce este Duhul Sfânt pentru suflet?**
- 2. Cum lucrează Duhul Sfânt ca agent regenerativ?**
- 3. Ce rol are Duhul Sfânt în lupta împotriva forțelor răului?**
- 4. Ce înseamnă să trăiești cu o conștiință bună înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor?**
- 5. Cum diferă mijlocirea Duhului de cea a lui Hristos?**

Îndrumând biserica lui Dumnezeu

„După aceste vorbe, a suflat peste ei și le-a zis: `Luați Duh Sfânt’” (Ioan 20:22).

„Toți cei care au o legătură vie cu Dumnezeu sunt călăuziți prin sfatul Lui. Uniți în puterea bisericii, ei se dăruiesc pentru a face lucrarea lui Hristos. Dacă Îi vom deschide ușa lui Isus, El va intra și va rămâne cu noi; puterea noastră va fi întotdeauna consolidată prin reprezentantul Său efectiv, Duhul Sfânt.” – *The Review and Herald*, 23 februarie 1897.

Recomandare pentru studiu: *Istoria faptelor apostolilor*, p. 87-97
(cap. 9, *Cei șapte diaconi*).

Duminică

11 noiembrie

1. DUHUL SFÂNT ÎN TIMPUL VECHIULUI TESTAMENT

a. **Cu ce ocazie specială, în timpul vieții lui Moise, a fost văzută lucrarea Duhului Sfânt? Numeri 11:16, 17, 25.**

Numeri 11:16, 17, 25: „Domnul a zis lui Moise: „Adună la Mine șaptezeci de bărbați, dintre bătrânii lui Israel, din cei pe care-i cunoști ca bătrâni ai poporului și cu putere asupra lor; adu-i la Cortul întâlnirii și să se înfățișeze acolo împreună cu tine. Eu Mă voi coborî și îți voi vorbi acolo; voi lua din Duhul care este peste tine și-L voi pune peste ei ca să poarte împreună cu tine sarcina poporului și să n-o porți tu singur... (25) Domnul S-a coborât în nor și a vorbit lui Moise; a luat din Duhul care era peste el și L-a pus peste cei șaptezeci de bătrâni. Și, de îndată ce Duhul S-a așezat peste ei, au început să procească; dar după aceea n-au mai prorocit.”

„La fel ca ucenicii în Ziua Cincizecimii, ei [cei șaptezeci de bătrâni] au fost investiți cu ‘putere de sus’. Domnul a avut plăcere să-i pregătească în acest mod pentru lucrarea lor și să-i onoreze în prezența adunării, pentru ca să poată fi consolidată încrederea în ei, ca bărbați aleși în mod divin pentru a se alătura lui Moise în conducerea lui Israel.” – *Patriarhi și profeți*, p. 381 (cap. 32, *Manase și Iosia*).

b. **În ce mod a fost pregătit Iosua pentru lucrarea lui și în ce mod a fost condus de Dumnezeu? Numeri 27:18; Deuteronom 34:9; 31:22, 23.**

Numeri 27:18: „Domnul a zis lui Moise: „Ia-ți pe Iosua, fiul lui Nun, bărbat în care este Duhul Meu, și să-ți pui mâna peste el.”

Deuteronom 34:9: „Iosua, fiul lui Nun, era plin de duhul înțelepciunii, căci Moise își pusese mâinile peste el. Copiii lui Israel au ascultat de el și au făcut potrivit cu poruncile pe care le dăduse lui Moise, Domnul.”

Deuteronom 31:22, 23: „În ziua aceea, Moise a scris cântarea aceasta și a învățat pe copiii lui Israel s-o cânte. Domnul a poruncit lui Iosua, fiul lui Nun, și a zis: „Întărește-te și îmbărbătează-te, căci tu vei duce pe copiii lui Israel în țara pe care am jurat că le-o voi da; și Eu însumi voi fi cu tine.”

„[Iosua] a fost consacrat în mod solemn pentru viitoarea lucrare importantă de conducere a poporului Israel, ca păstor credincios. Iosua, fiul lui Nun, era plin de duhul înțelepciunii; căci Moise își pusese mâinile peste el. Copiii lui Israel au ascultat de el și au făcut potrivit cu poruncile pe care le dăduse lui Moise Domnul.” – *Spiritual Gifts*, vol. 4a, p. 54.

Luni

12 noiembrie

2. ÎN ULTIMELE ZILE ALE APOSOLILOR

a. Cum au obținut primii ucenici puterea necesară pentru a duce însărcinarea Evangheliei? Ioan 20:21-23; Marcu 16:20.

Ioan 20:21-23: „Isus le-a zis din nou: „Pace vouă! Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.” După aceste vorbe, a suflat peste ei și le-a zis: „Luați Duh Sfânt! Celor ce le veți ierta păcatele, vor fi iertate; și celor ce le veți ține, vor fi ținute.”

Marcu 16:20: „Iar ei au plecat și au propovăduit pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei și întărea Cuvântul prin semnele care-l însoțeau.”

„Înainte ca ucenicii să-și poată îndeplini datoriile lor oficiale în legătură cu biserica, Hristos a suflat Duhul Său asupra lor. El le încredința cel mai sfânt adevăr și dorea să le imprime faptul că fără Duhul Sfânt nu putea fi realizată această lucrare.

Duhul Sfânt este respirația vieții spirituale în suflet. Împărtășirea Duhului reprezintă împărtășirea vieții lui Hristos. Ea umple primitorul cu atributele lui Hristos. Doar cei care sunt astfel învățați de Dumnezeu, cei care posedă lucrarea interioară a Duhului și în a căror viață se manifestă viața lui Hristos, trebuie să stea ca bărbați reprezentativi, care să slujească bisericii.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 805 (cap. 84, *Pace vouă*).

„Misiunea pe care Hristos a dat-o ucenicilor a fost îndeplinită de aceștia. Când acești soli ai crucii au înaintat pentru a proclama Evanghelia, s-a manifestat o așa descoperire a slavei lui Dumnezeu cum nu fusese văzută niciodată mai înainte de omul muritor. Prin cooperare cu Duhul divin, apostolii au rea-

lizat o lucrare care a cutremurat lumea.” – *Istoria faptelor apostolilor*, p. 593 (cap. 58, *Biserica triumfătoare*).

b. Ce a făcut prima biserică pentru a crește spiritual? Fapte 2:42.

Fapte 2:42: „*Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii și în rugăciuni.*”

„Din Ziua Cincizecimii până în prezent, Mângâietorul a fost trimis tuturor celor ce s-au predat în totalitate Domnului și slujirii Sale. Pentru toți cei care L-au acceptat pe Hristos ca Mântuitor personal, Duhul Sfânt a venit ca sfătuitor, sfințitor, ghid și martor. Cu cât mai strâns au umblat cei credincioși cu Dumnezeu, cu atât mai clar și mai puternic au mărturisit ei despre dragostea Răscumărătorului lor și harul Său salvator.” – *Ibid.*, p. 49 (cap. 5, *Darul Duhului*).

„Deci să încetăm să privim la noi înșine, și să privim la Cel de la care vin toate calitățile. Nimeni nu poate să se facă singur mai bun, dar trebuie să venim la Isus așa cum suntem, dorind cu seriozitate să fim curățiți de orice pată și mângâiată a păcatului și să primim darul Duhului Sfânt. ... Trăind credința, trebuie să ne prindem strâns de făgăduința Lui, pentru că El a spus: ‘De vor fi păcatele voastre cum e cârmăzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna.’” – *Asemenea lui Hristos*, p. 213 (cap. 199, *Reflecționând lumina de la Soarele neprihănirii*).

Miercuri

13 noiembrie

3. O BISERICĂ VIE, ÎN DEZVOLTARE

a. Care era puterea bisericii timpurii? Fapte 4:32; 2:46, 47 (prima parte).

Fapte 4:32: „*Mulțimea celor ce crezuseră era o inimă și un suflet. Niciunul nu zicea că averile lui sunt ale lui, ci aveau toate de obște.*”

Fapte 2:46, 47 p.p.: „*Toți împreună erau nelipsiți de la Templu în fiecare zi, frângeau pâinea acasă și luau hrana cu bucurie și curăție de inimă. Ei laudau pe Dumnezeu și erau plăcuți înaintea întregului norod.*”

„Fiecare creștin vedea în fratele lui asemănarea divină a dragostei și generozității. Domina un interes. Un subiect al aspirațiilor le-a absorbit pe toate celelalte. Singura ambiție a credincioșilor era de a descoperi asemănarea cu caracterul lui Hristos și de a lucra pentru creșterea împărăției Lui.” – *Mărturii*, vol. 8, p. 20 (secțiunea 1, subcap. *Puterea promisă*).

b. Cum a influențat lucrarea Evangheliei unitatea dintre credincioși? Fapte 4:33; 2:47 (ultima parte).

Fapte 4:33: „Apostolii mărturiseau cu multă putere despre învierea Domnului Isus. Și un mare har era peste toți.” **Fapte 2:47 u.p.:** „Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți.”

„Ucenicii nu au cerut binecuvântare pentru ei înșiși. Ei erau împovărați cu povara sufletelor. Evanghelia trebuia dusă până la marginile pământului și ei au cerut investire cu puterea pe care o promisese Hristos. Atunci Duhul Sfânt a fost revărsat și mii au fost convertiți într-o zi.” – Ibid., p. 21 (secțiunea 1, subcap. *Puterea promisă*).

c. Cum putem avea același spirit al unității? De unde începe acesta? Filipeni 2:3.

Filipeni 2:3: „Nu faceți nimic din duh de ceartă sau din slavă deșartă; ci, în smerenie, fiecare să privească pe altul mai presus de el însuși.”

„Cu cât venim mai aproape de Hristos, cu atât mai aproape vom fi unul de altul. Dumnezeu este slăvit când poporul Său se unește în acțiune armonioasă.” – *Căminul adventist*, p. 179 (cap. 27, *Un cerc sacru*).

„Gândiți-vă la Domnul Isus, la meritele Lui și la dragostea Lui, dar nu căutați să găsiți defecte și să stăruiti asupra greșelilor pe care le-au făcut alții. Amintiți-vă lucrurile vrednice de aprecierea și lauda voastră; dacă sunteți ageri să discernați greșeli în alții, fiți mai ageri să recunoașteți binele și să lăudați binele. Poate că, dacă vă autocriticați, găsiți în voi lucruri la fel de inacceptabile cum sunt cele pe care le vedeți la alții. Așadar, să lucrăm constant pentru a ne întări unul pe altul în cea mai sfântă credință.” – *Înalta noastră chemare*, p. 232 (cap. 226, *De ce să căutăm greșeli?*).

„Când căutăm să-i câștigăm pe alții la Hristos, purtând povara sufletelor în rugăciunile noastre, inimile noastre vor vibra de influența animatoare a harului lui Dumnezeu; afecțiunile noastre vor străluci cu mai multă râvnă divină; întreaga noastră viață creștină va fi mai autentică, mai zeloasă, mai devotată.” – *Parabolele Domnului Hristos*, p. 354 (cap. 25, *Talanții*).

Miercuri

14 noiembrie

4. DELEGÂND RESPONSABILITĂȚI

a. Ce a fost necesar când biserica s-a mărit? Fapte 6:1, 2.

Fapte 6:1, 2: „În zilele acelea, când s-a înmulțit numărul ucenicilor, evreii care vorbeau grecește cârteau împotriva evreilor, pentru că văduvele lor erau trecute cu vederea la împărțirea ajutoarelor de toate zilele. Cei doisprezece au adunat mulțimea ucenicilor și au zis: „Nu este potrivit pentru noi să lăsăm Cuvântul lui Dumnezeu ca să slujim la mese.”

„Sub conducerea înțeleaptă a apostolilor, care au lucrat în unitate sub puterea Duhului Sfânt, lucrarea încredințată pentru solii Evangheliei s-a dezvoltat rapid. Biserica era în continuă creștere și această creștere în numărul de membri a adus poveri de o dificultate progresivă asupra celor cu responsabilități. Niciun om, nici măcar un grup de oameni nu puteau continua să poarte singuri aceste poveri, fără a periclita prosperitatea viitoare a bisericii. Era nevoie de o redistribuire a responsabilităților care fuseseră purtate în mod atât de credincios de cei câțiva în perioada de început a bisericii. Apostolii trebuia să facă acum un pas important în perfecționarea ordinii evanghelice în biserică prin repartizarea asupra altora a unor poveri purtate până acum de ei înșiși.

Convocând o adunare a celor credincioși, apostolii au fost conduși de Duhul Sfânt să elaboreze un plan pentru o organizare mai bună a tuturor forțelor de lucru din biserică. Venise timpul, au afirmat apostolii, când liderii spirituali care supravegheau biserica să fie eliberați de însărcinarea de a distribui săracilor și de alte poveri similare, așa încât ei să poată fi liberi pentru a înainta lucrarea de predicare a Evangheliei.” – *Istoria faptelor apostolilor*, p. 88, 89 (cap. 9, *Cei șapte diaconi*).

b. Pe ce bază s-a făcut selectarea noilor responsabili ai bisericii? Fapte 6:3, 4. Cine trebuie să ghideze în astfel de probleme? Fapte 13:2; 20:28.

Fapte 6:3, 4: „De aceea, fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați, vorbiți de bine, plini de Duhul Sfânt și înțelepciune, pe care îi vom pune la slujba aceasta. Iar noi vom stăruii necurmat în rugăciune și în propovăduirea Cuvântului.”

Fapte 13:2: „Pe când slujeau Domnului și posteau, Duhul Sfânt a zis: „Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul, pentru lucrarea la care i-am chemat.”

Fapte 20:28: „Luați seama, dar, la voi înșivă și la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt episcopi, ca să păstoriți Biserica Domnului, pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său.”

„Desemnarea celor șapte [diaconi] pentru a supraveghea anumite domenii ale lucrării, s-a demonstrat a fi o mare binecuvântare pentru biserică. Acești responsabili au acordat o atentă considerație nevoilor individuale, precum și intereselor financiare ale bisericii și, prin administrarea lor prudentă și exemplul lor evlavios, ei au reprezentat un ajutor important colegilor responsabili în consolidarea diverselor interese ale bisericii într-un tot unitar.” – *Ibid.*, p. 89 (cap. 9, *Cei șapte diaconi*).

„Domnul, în înțelepciunea Lui, a stabilit ca prin mijloace de relație apropiată, care trebuie să fie menținute de toți credincioșii, creștin să fie unit cu creștin și biserică să fie unită cu biserică. În acest fel unealta umană va fi capabilă să coopereze cu divinitatea. Fiecare agent va fi subordonat Duhului Sfânt și toți credincioșii vor fi uniți într-un efort organizat, bine direcționat, de a da

lumii veștile îmbucurătoare ale harului lui Dumnezeu.” – Ibid., p. 164 (cap. 16, *Solia evangheliei în Antiohia*).

Joi

15 noiembrie

5. NEVOIA DE O INFLUENȚĂ DIVINĂ

a. Cum trebuie să îi influențeze Duhul Sfânt pe cei care dau învățatură din Cuvântul lui Dumnezeu? 1 Corinteni 2:1-4, 10-13.

1 Corinteni 2:1-4, 10-13: „Cât despre mine, fraților, când am venit la voi, n-am venit să vă vestesc taina lui Dumnezeu cu o vorbire sau înțelepciune strălucită. Căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos, și pe El răstignit. Eu însumi, când am venit în mijlocul vostru, am fost slab, fricos și plin de cutremur. Și învățătura și propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii, ci într-o dovadă dată de Duhul și de putere...

(10-13) Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său. Căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu. În adevăr, cine dintre oameni cunoaște lucrurile omului, afară de duhul omului care este în el? Tot așa, nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu, afară de Duhul lui Dumnezeu. Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem cunoaște lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său. Și vorbim despre ele nu cu vorbiri învățate de la înțelepciunea omenească, ci cu vorbiri învățate de la Duhul Sfânt, întrebuițând o vorbire duhovnicească pentru lucrurile duhovnicești.”

b. Care au fost condițiile de primire a darului pe care l-a promis Hristos urmașilor Lui de-a lungul veacurilor? Fapte 2:38, 39; 5:32. De ce nu primim acest dar într-o măsură mai îmbelșugată, astăzi?

Fapte 2:38, 39: „„Pocăiți-vă”, le-a zis Petru, „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru.”

Fapte 5:32: „Noi suntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul Sfânt pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El.”

„Mărturisesc înaintea fraților și surorilor mele faptul că biserica lui Hristos, chiar slăbită și imperfectă, cum s-ar putea să fie, este singurul obiect de pe pământ căreia El Îi conferă considerația Lui supremă. În timp ce acordă întregii lumi invitația de a veni la El și a fi mântuiți, El delegă îngerii Lui să acorde ajutor divin oricărui suflet care vine la El în pocăință și regret și El vine

personal prin Duhul Lui cel Sfânt în mijlocul bisericii Sale.” – *Mărturii pentru predicatori*, p. 15 (cap. 1, *Biserica lui Hristos*).

„Hristos a declarat că influența divină a Duhului avea să fie cu urmașii Lui până la sfârșit. Dar făgăduința nu este apreciată așa cum ar trebui să fie; în consecință, împlinirea ei nu este văzută așa cum ar putea fi. Făgăduința Duhului este o chestiune puțin luată în considerare; și rezultatul este doar cel care poate fi așteptat – secetă spirituală, întuneric spiritual, declin spiritual și moarte. Probleme minore ocupă atenția, iar puterea divină, care este necesară pentru creșterea și prosperitatea bisericii și care ar aduce toate celelalte binecuvântări în alaiul ei, lipsește, deși este oferită în plenitudinea ei infinită.” – *Mărturii*, vol. 8, p. 21 (secțiunea 1, subcap. *Puterea promisă*).

Vineri

16 noiembrie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cum i-a evidențiat Dumnezeu pe cei 70 de bătrâni ca soli aleși ai Lui, în timpul lui Moise?
2. De ce a suflat Hristos Duhul Lui asupra ucenicilor? Ce semnificație are aceasta pentru noi astăzi?
3. Ce este necesar înainte ca Dumnezeu să poată revărsa Duhul Lui asupra bisericii actuale?
4. Cum ajută Duhul Sfânt în organizarea bisericii?
5. De ce nu are Duhul o influență mai mare în biserică în ziua de astăzi?

Nevoia de a acorda atenție

„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.” (Efeseni 4:30).

„Când în biserica de astăzi se observă că, prin puterea Duhului, membrii și-au îndepărtat sentimentele de la lucrurile lumii și că doresc să facă sacrificii pentru ca semenii lor să poată auzi Evanghelia, adevărurile proclamate vor avea o influență asupra ascultătorilor.” – *Istoria faptelor apostolilor*, p. 71 (cap. 7, *Un avertisment împotriva ipocriziei*).

Recomandare pentru studiu: *Istoria faptelor apostolilor*, p. 70-76 (cap. 7, *Un avertisment împotriva ipocriziei*); *Hristos, Lumina lumii*, p. 321-327 (cap. 33, *Cine sunt frații mei?*).

Duminică

18 noiembrie

1. UN SPIRIT ADMIRABIL ÎN BISERICA PRIMARĂ

a. Ce caracteristică a distins biserica primară? **Fapte 2:44, 45; 4:34-37.**

Fapte 2:44, 45: „Toți cei ce credeau erau împreună la un loc și aveau toate de obște. Își vindeau ogoarele și averile, și banii îi împărțeau între toți, după nevoile fiecăruia.”

Fapte 4:34-37: „Căci nu era niciunul printre ei care să ducă lipsă: toți cei ce aveau ogoare sau case le vindeau, aduceau prețul lucrurilor vândute și-l puneau la picioarele apostolilor; apoi se împărțea fiecăruia după cum avea nevoie. Iosif, numit de apostoli și Barnaba, adică, în talmăcire, fiul mângâierii, un levit, de neam din Cipru, a vândut un ogor pe care-l avea, a adus banii și i-a pus la picioarele apostolilor.”

„Mulți din primii credincioși au fost rapid izolați de familie și prieteni din cauza bigotismului zelos al iudeilor și era necesar să li se asigure hrană și adăpost.

Raportul declară: „Nu era niciunul printre ei care să ducă lipsă,” și relatează în ce mod erau satisfăcute nevoile. Aceia dintre credincioși, care aveau bani și proprietăți, le sacrificau cu bucurie pentru a ieși în întâmpinarea urgenței. Vândându-și casele sau terenurile, ei aduceau banii și îi puneau la picioarele apostolilor, apoi se împărțea fiecăruia după cum avea nevoie’.

Această dărnicie din partea credincioșilor era rezultatul revărsării Duhului. Cei convertiți la Evanghelia erau „o inimă și un suflet”. Un interes comun îi stăpânea – succesul misiunii încredințate; și lăcomia nu avea niciun loc în viețile lor. Dragostea pentru frații lor și motivul care îi anima erau mai mari decât iubirea de bani și proprietăți. Faptele lor dovedeau că ei considerau suferințele oamenilor de o mai mare valoare decât bogăția pământească.” – *Istoria faptelor apostolilor*, p. 70, 71 (cap. 7, *Un avertisment împotriva ipocriziei*).

2. IPOCRIZIA ȘI PEDEAPSA EI RAPIDĂ

- a. **În paralel cu spiritul neegoist al multora, ce problemă spirituală s-a ridicat în biserica primară? Fapte 5:1, 2.**

Fapte 5:1, 2: „Dar un om, numit Anania, a vândut o moșioară, cu nevasta sa Safira, și a oprit o parte din preț, cu știrea nevestei lui; apoi a adus partea cealaltă și a pus-o la picioarele apostolilor.”

„Convertirea profundă planase asupra tuturor celor prezenți și, sub influența directă a Duhului lui Dumnezeu, Anania și Safira făcuseră un angajament de a da Domnului câștigul obținut din vinderea unei anume proprietăți.

După aceea, Anania și Safira au întristat Duhul Sfânt prin cedarea în fața sentimentului lăcomiei. Ei au început să regrete făgăduința lor și curând au pierdut influența dulce a binecuvântării care încălzise inimile lor cu o dorință de a face lucruri mari în dreptul cauzei lui Hristos. Ei gândeau că fuseseră prea grăbiți, și că ar trebui să reconsidere decizia lor. Au discutat problema și au decis să nu își împlinească angajamentul.” – *Istoria faptelor apostolilor*, p. 71, 72 (cap. 7, *Un avertisment împotriva lăcomiei*).

- b. **Ce a detectat Petru, sub îndrumarea Duhului Sfânt? Care a fost păcatul real al lui Anania? Fapte 5:3, 4.**

Fapte 5: 3, 4: „Petru i-a zis: „Anania, pentru ce ți-a umplut Satana inima ca să minți pe Duhul Sfânt și să ascunzi o parte din prețul moșioarei? Dacă n-o vindeai, nu rămânea ea a ta? Și, după ce ai vândut-o, nu puteai să faci ce vrei cu prețul ei? Cum s-a putut naște un astfel de gând în inima ta? N-ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu.”

„Nicio influență nepotrivită nu fusese exercitată asupra lui Anania pentru a-l constrânge să sacrifice proprietățile lui în interesul comun. El acționase deliberat. Dar prin încercarea de a-i înșela pe ucenici, el mințise față de Cel Atotputernic.” – *Ibid.*, p. 73 (cap. 7, *Un avertisment contra ipocriziei*).

- c. **Ce s-a întâmplat când păcatul lui Anania a devenit evident? Fapte 5:5, 6.**

Fapte 5:5, 6: „Anania, când a auzit cuvintele acestea, a căzut jos și și-a dat sufletul. O mare frică a apucat pe toți cei ce ascultau aceste lucruri. Flăcăii s-au sculat, l-au învelit, l-au scos afară și l-au îngropat.”

„Înțelepciunea divină a știut că această manifestare remarcabilă a mâniei lui Dumnezeu era necesară pentru a proteja biserica tânără de a deveni coruptă. Numărul lor creștea rapid. Biserica ar fi fost periclitată dacă, prin creșterea rapidă a numărului celor convertiți, s-ar fi alăturat ei bărbați și femei care, în timp ce pretindeau că slujesc lui Dumnezeu, se închinau mamonei. Această judecată a demonstrat faptul că oamenii nu-L pot înșela pe Dumnezeu, că El descoperă păcatul ascuns al inimii și că nu se va lăsa batjocorit. A fost menită ca o avertizare pentru biserică, pentru a-i determina să se ferească de prefăcătorie și ipocrizie și pentru a-i atenționa cu privire la jefuirea lui Dumnezeu.” – Ibid., p. 73, 74 (cap. 7, *Un avertisment contra ipocriziei*).

Marți

20 noiembrie

3. OPINIA LUI DUMNEZEU DESPRE IPOCRIZIE

a. Ce întrebare a fost adresată ulterior soției lui Anania și cum a răspuns ea? Fapte 5:7, 8.

Fapte 5:7, 8: „Cam după trei ceasuri, a intrat și nevasta sa, fără să știe ce se întâmplase. Petru i-a zis: „Spune-mi, cu atât ați vândut moșioara?” „Da”, a răspuns ea, „cu atâta.”

„Nu doar pentru biserica timpurie, ci pentru toate generațiile, acest exemplu despre ura lui Dumnezeu față de lăcomie, fraudă și ipocrizie a fost dat ca semnal de alarmă. Anania și Safira nutriseră inițial lăcomia. Dorința de a reține pentru ei înșiși o parte din ce promisese Domnului i-a condus la fraudă și ipocrizie.” – *Istoria faptelor apostolilor*, p. 74 (cap. *Un avertisment împotriva ipocriziei*).

b. Ce păcat a adus Petru în atenția lui Safira și care a fost rezultatul tragic? Fapte 5:9, 10.

Fapte 5:9, 10: „Atunci Petru i-a zis: „Cum de v-ați înțeles între voi să ispițiți pe Duhul Domnului? Iată picioarele celor ce au îngropat pe bărbatul tău sunt la ușă și te vor lua și pe tine.” Ea a căzut îndată la picioarele lui și și-a dat sufletul. Când au intrat flăcăii, au găsit-o moartă; au scos-o afară și au îngropat-o lângă bărbatul ei.”

„Dumnezeu urăște ipocrizia și falsitatea. Anania și Safira au recurs la fraudă în comportamentul lor față de Dumnezeu; ei au mințit Duhul Sfânt și păcatul lor a fost sancționat printr-o judecată rapidă și teribilă.” – Ibid., p. 72.

c. Cum privește Dumnezeu toată falsitatea? Proverbele 12:22; Apocalipsa 21:27.

Proverbele 12:22: „Buzele mincinoase sunt urâte Domnului, dar cei ce lucrează cu adevăr Îi sunt plăcuți.”

Apocalipsa 21:27: „Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună; ci numai cei scriși în Cartea Vieții Mielului.”

„Exagerarea, fraudă și falsitatea sunt în mare măsură practicate în lume; dar vor săvârși nelegiuire cei care mărturisesc a crede adevărul? Vor strânge ei corupția care există pretutindeni și se vor identifica ei cu acei care, deși sunt numiți oameni drepecți, sunt făcători de rele? Cel care privește asupra inimii și nu poate privi păcatul sub nicio formă, nu va încuviința ipocrizia în cei care pretind a fi copiii Lui.” – *The Review and Herald*, 19 decembrie 1893.

„Cel care rostește lucruri neadevărate își vinde sufletul pe o piață ieftină. Falsitatea lui poate părea că-i este de folos în urgențe; poate părea, astfel, că are un succes în afaceri pe care nu l-ar putea câștiga printr-un procedeu echitabil; dar, într-un final, ajunge în situația în care nu poate avea încredere în nimeni. Fiind el însuși un falsificator, nu are încredere în cuvântul altora...”

Același păcat [al lui Anania și Safira] a fost frecvent repetat în istoria ulterioară a bisericii de mulți din timpul nostru. Dar deși poate să nu fie tratat prin manifestarea vizibilă a dezaprobării lui Dumnezeu, acesta nu este cu nimic mai puțin atroc acum în ochii Lui decât a fost în timpul apostolilor.” – *Istoria faptelor apostolilor*, p. 76 (cap. 7, *Un avertisment împotriva ipocriziei*).

Miercuri

21 noiembrie

4. PĂCATUL ÎMPOTRIVA DUHULUI SFÂNT

a. Ce este implicat, în general, în păcatul împotriva Duhului Sfânt? **Ieremia 29:19; Luca 13:34.**

Ieremia 29:19: „pentru că n-au ascultat cuvintele Mele, zice Domnul, ei, căroră în nenumărate rânduri le-am trimis pe robii Mei prorocii; dar n-ați vrut să ascultați, zice Domnul.”

Luca 13:34: „Ierusalime, Ierusalime, care omori pe proroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine; de câte ori am vrut să strâng pe fiii tăi, cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut!”

„Nu există nimeni atât de împietrit cum sunt cei care au desconsiderat invitația harului și au acționat împotriva Duhului harului. Cea mai comună manifestare a păcatului împotriva Duhului Sfânt constă în desconsiderarea persistentă a invitației Cerului la pocăință. Fiecare pas în respingerea lui Hristos este un pas în direcția respingerii mântuirii și în direcția păcatului împotriva Duhului Sfânt.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 324 (cap. 33, *Cine sunt frații Mei?*).

**b. Ce alte păcate pot duce la păcatul împotriva Duhului Sfânt?
Matei 12:34-37.**

***Matei 12:34-37:** „Pui de năpârci, cum ați putea voi să spuneți lucruri bune, când voi sunteți răi? Căci din prisosul inimii vorbește gura. Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui; dar omul rău scoate lucruri rele din vistieria rea a inimii lui. Vă spun că, în ziua judecății, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor pe care-l vor fi rostit. Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină, și din cuvintele tale vei fi osândit.”*

„În legătură strânsă cu avertizarea lui Hristos în privința păcatului împotriva Duhului Sfânt este o avertizare împotriva cuvintelor inutile și rele. Cuvintele sunt un indiciu a ceea ce este în inimă. ... Este periculos a rosti un cuvânt de îndoială, este periculos a pune la îndoială sau a critica lumina din vină. Obiceiul criticii ușuratic și ireverențioase reacționează asupra caracterului prin promovarea lipsei de reverență și a necredinței. Mulți oameni care și-au permis acest obicei au continuat inconștienți de pericol, până când au fost gata să critice și să respingă lucrarea Duhului Sfânt.” – Ibid., p. 323 (cap. 33, *Cine sunt frații Mei?*).

c. Ce trebuie să ne amintim în lupta împotriva păcatului? Matei 6:24.

***Matei 6:24:** „Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. Căci sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt; sau va ține la unul și va nesocoti pe celălalt; nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.”*

„Inevitabil trebuie să fim sub controlul uneia sau celeilalte din cele două mari puteri care luptă pentru supremația în lume. Nu e necesar să alegem deliberat slujirea pentru împărăția întunericului pentru a ajunge sub dominația ei. Trebuie doar să neglijăm a ne alia cu împărăția luminii. Dacă nu cooperăm cu agenții cerului, Satan va lua în stăpânire inima și va face din aceasta locul lui permanent. Singura apărare împotriva răului constă în locuirea lui Hristos în inimă prin credința în neprihănirea Lui. ... Poate renunțăm la multe obiceiuri rele, pentru timp poate ne despărțim de compania lui Satan; dar fără o conexiune vitală cu Dumnezeu, prin predarea față de El clipă de clipă, vom fi înfrânți.” – Ibid., p. 324 (cap. 33, *Cine sunt frații Mei?*).

Joi

22 noiembrie

5. CULTIVÂND DUHUL ADEVĂRULUI

a. Ce calitate a caracterului este prețuită de Dumnezeu și în ce circumstanțe? 2 Corinteni 8:21; Evrei 13:18.

2 Corinteni 8:21: „Căci căutăm să lucrăm cinstit, nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor.”

Evrei 13:18: „Rugați-vă pentru noi; căci suntem încredințați că avem un cuget bun, dorind să ne purtăm bine în toate lucrurile.”

„Veridicitatea și sinceritatea trebuie să fie nutrite de toți cei care pretind a fi urmași ai lui Hristos. Dumnezeu și dreptatea trebuie să fie motto-ul. Acționați onest și drept în această lume contemporană rea. Unii vor fi onești dacă vor constata că onestitatea nu le va pune în pericol interesele lor vremelnice, dar toți cei care acționează din acest principiu vor avea numele lor șterse din cartea vieții.

Trebuie cultivată onestitate strictă. Putem trece prin lume, dar o singură dată; nu putem reveni să rectificăm vreo greșeală; de aceea, fiecare mișcare trebuie făcută cu teamă evlavioasă și considerație atentă.” – *Comentarii biblice ale Noului Testament* [Comentarii ale E.G. White], vol. 6, p. 1081 (cap. referitor la Romani 12).

b. Cum ne ajută Duhul Sfânt când căutăm adevărul? Ioan 16:13.

Ioan 16:13: „Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare.”

„Adevărații căutători ai adevărului nu au cum să greșească; întrucât Cuvântul lui Dumnezeu nu doar că este clar și simplu în descoperirea căii vieții, ci Duhul Sfânt este dat ca ghid pentru înțelegerea căii spre viață descoperite în acesta.” – *Experiențe și viziuni*, p. 221 (cap. *Moarte nu viață veșnică în nenorocire*).

„Duhul Sfânt este numit atât Mângâietor, cât și Duhul adevărului, pentru că există mângâiere și speranță în adevăr. Falsitatea nu poate oferi pace adevărată; dar prin adevăr devenim părtași ai păcii care depășește înțelegerea.” – *Slujitorii Evangheliei* (1892), p. 310 (subcap. *Hristos, Sursa noastră de putere*).

Vineri

23 noiembrie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Ce efect a avut revărsarea Duhului Sfânt asupra modului în care credințioșii se priveau unul pe celălalt?
2. Cum au întristat Anania și Safira Duhul Sfânt?
3. La ce a condus lăcomia lor și cum este aceasta o avertizare pentru noi astăzi?
4. Cum pot critica și îndoiala să ducă la păcatul împotriva Duhului Sfânt?
5. Cum putem fi strict onești în această viață și care va fi rezultatul?

Sabat, 1 decembrie 2018

**Darul Sabatului Întâi
pentru o biserică
în Maiden, NC, SUA**

Dragi frați,

Salutări creștine cu Proverbele 3:5, 6: „Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale și El îți va netezi căările.”

Pentru un timp, frații din biserica din Charlotte, Carolina de Nord, au căutat să construiască un alt far spre slava lui Dumnezeu - și credem cu adevărat că Domnul le-a îndrumat pașii spre orașul Maiden. Din primul moment de când am văzut această clădire, Domnul a deschis ușile și a impresionat inimi, și cu multă rugăciune și sacrificii din partea fraților, ei au înaintat pentru cumpărare. Credem cu adevărat că Domnul a atins inima vânzătorului în favoarea noastră pentru a putea achiziționa această proprietate la un preț mai redus decât cel așteptat inițial.

Frații au citit cuvintele potrivite găsite în Manuscript Releases, vol. 4, p. 281, în legătură cu această achiziție:

„Proprietăți ... ne sunt oferite și unele din ele le putem achiziționa când este clar că sunt ceea ce avem nevoie și când se pot strânge fonduri pentru achiziționarea lor fără datorii împovărătoare. ... Faptul că, în multe cazuri, proprietarii acestor proprietăți sunt nerăbdători să scape de ele și, în consecință, doresc să le vândă la un preț scăzut, este cu mult în favoarea noastră.”

Această clădire este solidă din punct de vedere al structurii, dar necesită modificări pentru a o actualiza și a o face potrivită pentru a sluji drept casă de rugăciune. Modificările, deși nu multe, sunt costisitoare. Deși am făcut mari sacrificii în ce privește timpul și banii noștri, sunt necesare mai multe fonduri. S-a estimat că printr-o sumă de 50.000 \$ pot fi acoperite toate cheltuielile.

Pentru a ajuta la terminarea acestui proiect, apelăm la generozitatea familiei bisericii noastre pentru a ni se alătura în ridicarea unui far al adevărului în zonă. Vă solicităm să fiți instrumente în mâna lui Dumnezeu pentru a ajuta la mântuirea sufletelor din Maiden și din împrejurimi.

Vă mulțumim anticipat! Vă mulțumim pentru rugăciunile și sprijinul vostru!

Frații și surorile din Charlotte

Fiți transformați

„Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.” (Romani 12:2).

„Când Duhul lui Dumnezeu pune stăpânire asupra inimii, el transformă viața. Gândurile păcătoase sunt îndepărtate, faptele rele sunt lepădate; dragostea, umilința și pacea iau locul mâniei, invidiei și certei. Bucuria ia locul întristării și înfățișarea reflectă lumina cerului.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 173 (cap. 17, *Nicodim*).

Recomandare pentru studiu: *The Upward Look*, p. 236-241, 248, 345, 346.

Duminică

25 noiembrie

1. SCHIMBAT DE DUHUL

- a. Ce rol joacă Duhul Sfânt în a ne schimba asemenea lui Hristos? 2 Corinteni 3:18.

2 Corinteni 3:18: „Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.”

„A privi la Hristos înseamnă a studia viața Lui așa cum este prezentată în Cuvântul Său. Trebuie să săpăm pentru adevăr ca după comoara ascunsă. Trebuie să ne ațintim privirile asupra lui Hristos. Când Îl luăm drept Mântuitor personal, aceasta ne dă îndrăzneala să ne apropiem de tronul harului. Privind suntem schimbați, asimilați din punct de vedere moral cu Acela care este desăvârșit în caracter. Primind neprihănirea Lui atribuită, prin puterea transformatoare a Duhului Sfânt, devenim ca El.” – *Comentarii biblice ale Noului Testament* [Comentarii ale E.G. White], vol. 6, p. 1098 (cap. referitor la 2 Corinteni 3).

- b. Ce face Isus pentru noi prin Duhul Sfânt? 1 Corinteni 6:11.

1 Corinteni 6:11: „Și așa erați unii din voi! Dar ați fost spălați, ați fost sfințiți, ați fost socotiți neprihăniți, în Numele Domnului Isus Hristos și prin Duhul Dumnezeului nostru.”

„Lipsa devoțiunii, pietății și sfințeniei omului din afară provine din respingerea lui Isus Hristos, neprihănirea noastră. Dragostea lui Dumnezeu trebuie să fie cultivată constant.” – *Credința și faptele*, p. 15 (cap. 1, *Ellen White clarifică subiectele*).

Luni

26 noiembrie

2. CONVINGÂND SUFLETUL DE PĂCAT

a. În ce moduri convinge Duhul Sfânt sufletul? Ioan 16:8-10.

Ioan 16:8-10: „Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata. În ce privește păcatul: fiindcă ei nu cred în Mine; în ce privește neprihănirea: fiindcă Mă duc la Tatăl, și nu Mă veți mai vedea.”

„Inima este atinsă și determinată să se căiască. Mărturisirea de pocăință curăță atmosfera sufletului și trezește principiile sfinte. Harul lui Hristos, care supune, pătrunde în inimă. ... Păcatele sunt văzute în lumina în care le vede Dumnezeu. Ele sunt mărturisite și sunt iertate.” – *The Review and Herald*, 28 iunie 1898.

b. Care este răspunsul evlavios la mustrare? Fapte 2:37; Proverbele 9:8.

Fapte 2:37: „După ce au auzit aceste cuvinte, ei au rămas străpunși în inimă și au zis lui Petru și celorlalți apostoli: „Fraților, ce să facem?”

Proverbele 9:8: „Nu muștra pe cel batjocoritor, ca să nu te urască; muștră pe cel înțelept, și el te va iubi!”

„Cei care sunt muștrați de Duhul lui Dumnezeu nu trebuie să se ridice împotriva instrumentului umil. Cel care a vorbit pentru a-i salva din ruină este Dumnezeu și nu un păcătos muritor.” – *Mărturii*, vol. 3, p. 257 (cap. 27, *Biserica Laodiceană*).

„Nu este plăcut pentru natura umană să primească mustrare, și nici nu este posibil pentru inima omului, neiluminată de Duhul lui Dumnezeu, să realizeze necesitatea muștrării sau binecuvântarea pe care aceasta este destinată să o aducă. Pe măsură ce omul cedează ispitei și tolerează păcatul, mintea lui devine întunecată. Simțul moral este pervertit. Avertizările conștiinței sunt nesocotite și glasul acesteia este mai puțin auzit. El pierde treptat puterea de a distinge între drept și greșit, până când nu mai are niciun simț adevărat al poziției sale înaintea lui Dumnezeu. ... Dumnezeu a oferit dovezi suficiente, așa că toți cei care doresc să procedeze astfel pot să se convingă ei înșiși despre caracterul Mărturiilor; și înțelegându-le ca venind de la Dumnezeu, este datoria lor să accepte muștrarea, chiar dacă ei nu înțeleg păcătoșenia căii lor. Dacă ar conștientiza complet starea lor, ce nevoie ar fi de mustrare? Pentru că nu

o cunosc, Dumnezeu le-a pus-o înainte îndurător, așa încât să se poată pocăi și reforma înainte de a fi prea târziu.” – Ibid., vol. 5, p. 682 (cap. 82, *Natura și influența Mărturiilor*).

c. Când suntem muștrați de păcat în viața noastră și dorim să ne schimbăm, ce ar trebui să ne amintim? Isaia 55:7; Osea 6:1; 1 Ioan 1:9.

Isaia 55:7: „Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeul nostru care nu obosește iertând.”

Osea 6:1: „Veniți să ne întoarcem la Domnul! Căci El ne-a sfâșiat, dar tot El ne va vindeca; El ne-a lovit, dar tot El ne va lega rănilile.”

1 Ioan 1:9: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire.”

„Oricine, care sub muștrarea lui Dumnezeu își va umili sufletul prin mărturisire și pocăință, așa cum a procedat David, poate fi sigur că există speranță pentru el. Oricine va accepta în credință făgăduințele lui Dumnezeu, va găsi iertare. Domnul nu va izgoni niciodată un suflet cu adevărat pocăit.” – *Patriarhi și profeți*, p. 726 (cap. 71, *Păcatul și căința lui David*).

Marti

27 noiembrie

3. CREÂND O INIMĂ NOUĂ

a. Ce lucrare de creație face Duhul Sfânt în fiecare persoană? Ioan 16:8, 9; 12:32.

Ioan 16:8, 9: „Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata. În ce privește păcatul: fiindcă ei nu cred în Mine.”

Ioan 12:32: „Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.”

„Aceeași minte divină care lucrează asupra lucrurilor din natură vorbește inimilor oamenilor și creează o sete inexprimabilă după ceva ce ei nu au. Lucrurile lumești nu pot satisface dorința lor. Duhul lui Dumnezeu insistă pe lângă ei să caute acele lucruri care sunt singurele ce pot aduce pace și odihnă – harul lui Hristos, bucuria sfințeniei. Prin influențe văzute și nevăzute, Mântuitorul nostru este constant la lucru pentru a atrage mințile oamenilor de la plăcerile nesatisfăcătoare ale păcatului la binecuvântările infinite care pot fi ale lor în El.” – *Calea către Hristos*, p. 28 (cap. 3, *Pocăința*).

b. Care este starea spirituală a inimii naturale? Ieremia 17:9; Romani 3:23.

Ieremia 17:9: „Inima este nespus de înșelătoare și de deznădăjduit de rea; cine poate s-o cunoască?”

Romani 3:23: „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.”

„Niciun om nu își poate înțelege singur greșelile. ... Într-un singur mod se poate obține o cunoaștere adevărată a propriei persoane. Trebuie să privim la Hristos. Ignorarea Lui este cea care îi face pe oameni atât de mândri în propria lor neprihănire. Când contemplăm puritatea și excelența Lui, ne vom vedea propria slăbiciune și sărăcie și propriile defecte, așa cum sunt ele în realitate. Ne vom vedea pierduți și fără speranță, îmbrăcați în hainele propriei noastre neprihăniri, la fel ca orice alt păcătos. Vom înțelege că, dacă vom fi mântuiți vreodată, aceasta nu va fi prin propria noastră evlavie, ci prin harul infinit al lui Dumnezeu.” – *Parabolele Domnului Hristos*, p. 159 (cap. 13, *Doi închinători*).

c. Ce dorește Dumnezeu să facă pentru noi când înțelegem starea reală a inimii noastre? Isaia 1:18; Ezechiel 18:31; 36:26.

Isaia 1:18, engl: „Veniți acum să dezbatem/să raționăm împreună, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e cârmăzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna.”

Ezechiel 18:31: „Lepădați de la voi toate fărădelegile prin care ați păcătuit, faceți-vă rost de o inimă nouă și un duh nou. Pentru ce vreți să muriți, casa a lui Israel?”

Ezechiel 36:26: „Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne.”

„Îi vei permite să dezbătă cu tine? Îi vei încredința păstrarea sufletului tău ca unui Creator credincios? Vino atunci și să trăim în lumina feței Lui și să ne rugăm așa cum a făcut David: ‚Curățește-mă cu isop și voi fi curat; spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada.’ (Psalmii 51:7). Prin credință, aplică sângele lui Hristos inimii tale, pentru că doar acesta te poate face mai alb decât zăpada. Dar tu afirmi: ‚Această renunțare la toți idoli mei îmi va frânge inima.’ Această renunțare la tot pentru Dumnezeu este reprezentată prin căderea pe Stâncă și acțiunea de a fi sfârâmat. Așadar, renunță la tot pentru El; pentru că dacă nu ești sfârâmat, ești fără valoare.” – *Solii alese*, vol. 1, p. 330 (cap. 49, *Predarea și mărturisirea*).

4. URMÂND DUHUL

a. Cum este posibil să trăim o viață biruitoare? Romani 8:1-4; Galateni 5:16.

Romani 8:1-4: „Acum, dar, nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnul firi pământești, ci după îndemnul Duhului. În adevăr, legea Duhului de viață în Hristos Isus m-a izbăvit de legea păcatului și a morții. Căci – lucru cu neputință Legii, întrucât firea pământească o făcea fără putere – Dumnezeu a osândit păcatul în firea pământească, trimițând, din pricina păcatului, pe însuși Fiul Său într-o fire asemănătoare cu a păcatului, pentru ca porunca Legii să fie împlinită în noi, care trăim nu după îndemnul firi pământești, ci după îndemnul Duhului.”

Galateni 5:16: „Zic, dar: umblați cârmuiți de Duhul și nu împliniți poftele firi pământești.”

„Fericirea noastră veșnică viitoare este dependentă de aducerea umanității noastre, cu toate capacitățile și puterile ei, în ascultare față de Dumnezeu și punerea ei sub controlul Divinității. ...

Prin puterea morală pe care Hristos a adus-o omului, putem să-I aducem mulțumiri lui Dumnezeu, care ne-a făcut corespunzători pentru moștenirea sfinților în lumină. Prin Isus Hristos fiecare om poate birui în dreptul lui și pe cont propriu, stând în propria lui individualitate a caracterului.” – *That I May Know Him*, p. 291.

b. Cum va trăi creștinul cât timp este sub călăuzirea Duhului Sfânt? Galateni 2:20.

Galateni 2:20: „Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine.”

„Cel care Îl iubește pe Hristos cel mai mult va realiza cel mai mult bine. Nu există limită pentru utilitatea celui care, lăsând eul deoparte, face loc lucrării Duhului Sfânt în inima lui și trăiește o viață deplin consacrată lui Dumnezeu. Dacă oamenii vor suporta disciplina necesară fără să se plângă sau să obosească pe cale, Dumnezeu îi va învăța oră de oră și zi de zi. El tânjește să-Și descopere harul Său. Dacă oamenii vor îndepărta obstacolele, El va revărsa apele mântuirii în șuvoaie abundente prin canalele omenești.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 250, 251.

c. Care este agentul esențial pe care îl folosește Duhul pentru a curăți viața noastră? 1 Petru 1:22, 23.

1 Petru 1:22, 23: „Deci ca unii care prin ascultarea de adevăr v-ați curățat sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima; fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac.”

„Scripturile reprezintă cel mai important agent în transformarea caracterului. Hristos S-a rugat: ‘Sfințește-i prin adevărul Tău; Cuvântul Tău este adevărul.’ (Ioan 17:17). Dacă este studiat și ascultat, Cuvântul lui Dumnezeu lucrează în inimă, supunând fiecare însușire nesfântă. Duhul Sfânt vine pentru a convinge de păcat și credința care încolțește în inimă lucrează prin dragoste față de Hristos, asemănându-ne la trup, suflet și duh chipului Său. Atunci Dumnezeu ne poate folosi pentru a îndeplini voința Lui. Puterea care ne este dată lucrează dinăuntru în afară, determinându-ne să comunicăm altora adevărul care ne-a fost comunicat.” – *Parabolele Domnului Hristos*, p. 100 (cap. 7, Asemenea aluatului).

Joi

29 noiembrie

5. INIMI SCHIMBATE, VIEȚI SCHIMBATE

a. Ce schimbare va fi evidentă în viața unei persoane convertite? Cum influențează Duhul Sfânt acțiunile? Romani 8:13, 14; Ezechiel 36:27.

Romani 8:13, 14: „Dacă trăiți după îndemnul ei, veți muri; dar dacă, prin Duhul, faceți să moară faptele trupului, veți trăi. Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu.”

Ezechiel 36:27: „Voi pune Duhul Meu în voi și vă voi face să urmați poruncile Mele, și să păziți, și să împliniți legile Mele.”

„Deși nu putem vedea Duhul lui Dumnezeu, știm că oameni care erau morți în fărădelegi și păcate devin convingși și convertiți sub acțiunea lui. Cei nechibzuți și nestatornici devin serioși. Cei împietriți se pocăiesc de păcatele lor și cei necredincioși cred. Escrocii, alcoolicii, cei imorali devin serioși, sobri și curați. Cei rebeli și încăpățânați devin blânzi și asemenea lui Hristos. Când vedem aceste schimbări în caracter, putem fi siguri că puterea lui Dumnezeu, care convertește, a transformat întreaga ființă. Nu am văzut Duhul Sfânt, dar am văzut dovada lucrării lui asupra caracterului schimbat al celor care au fost păcătoși îndârjiți și încăpățânați.” – *Evangelizarea*, p. 288 (cap. 9, subcap. Ajutând sufletele să fie convertite).

b. Ce pas dorește Dumnezeu să facem pentru a arăta că am acceptat inima nouă pe care El ne-a oferit-o? Fapte 2:38; 22:16.

Fapte 2:38: „Pocăiți-vă”, le-a zis Petru, „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.”

Fapte 22:16: „Și acum, ce zăbovești? Scoală-te, primește botezul și fii spălat de păcatele tale, chemând Numele Domnului.”

„Omul a fost pus din nou în favoarea lui Dumnezeu prin spălarea care regenerează. Spălarea a fost îngroparea cu Hristos în apă asemenea morții Lui, reprezentând faptul că toți care se pocăiesc de încălcarea Legii lui Dumnezeu primesc purificare, curățire, prin lucrarea Duhului Sfânt. Botezul reprezintă adevărata convertire, prin reînnoirea de la Duhul Sfânt.” – *Credința prin care trăiesc*, p. 143 (cap. *Exemplul Domnului nostru*).

Vineri

30 noiembrie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Doar când putem oferi altora o reprezentare adevărată a lui Dumnezeu?
2. De ce avem nevoie de mustrare? Dacă inima noastră este iluminată de Duhul Sfânt, cum vom reacționa la mustrare?
3. Ce se va întâmpla cu noi, pe măsură ce vom privi la Hristos, în curăția și excelența Lui?
4. Ce se întâmplă cu noi când mintea noastră este reînnoită prin Duhul Sfânt?
5. De unde știm că Duhul Sfânt a fost la lucru în viața cuiva?

O lecție de la vița de vie

„Dacă aduceți multă roadă, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit și voi veți fi astfel ucenicii Mei.” (Ioan 15:8).

„Dumnezeu dorește să reprezinte prin voi sfințenia, bunăvoința, compasiunea propriului Său caracter. Totuși Mântuitorul nu cere de la ucenici să se trudească pentru a aduce roade. El le spune să rămână în El.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 677 (cap. 73, *Să nu vi se tulbure inima*).

Recomandare pentru studiu: *Hristos, Lumina lumii*, p. 674-677
(cap. 73, *Să nu vi se tulbure inima*).

Duminică

2 decembrie

1. EU SUNT ADEVĂRATA VIȚĂ

a. **Ce imagine a folosit Isus pentru a descrie relația spirituală între El, Tatăl și ucenici? Ioan 15:1.**

Ioan 15:1: „Eu sunt adevărata Viță, și Tatăl Meu este Vierul.”

„[Hristos] a folosit imaginea viței de vie pentru ca atunci când privim la ea să rememorăm lecțiile Lui prețioase. Interpretată în mod corect, natura este oglinda divinității.

Hristos a indicat spre viță și ramurile ei: Vă dau această lecție ca să puteți înțelege relația Mea cu voi și relația voastră cu Mine.” – *The Upward Look*, p. 182.

b. **Ce semnificație biblică a fost asociată cu vița de vie? Psalmii 80:8, 9.**

Psalmii 80:8, 9: „Tu ai adus o vie din Egipt, ai izgonit neamuri și ai sădit-o. Ai făcut loc înaintea ei, și ea a dat rădăcini și a umplut țara.”

„Iudeii au considerat întotdeauna vița de vie ca fiind cea mai distinsă dintre plante și un simbol pentru tot ce era puternic, excelent și roditor. Israel fusese reprezentat ca o viță pe care Dumnezeu o plantase în Țara Făgăduită. Iudeii și-au bazat speranța lor de mântuire pe faptul legăturii lor cu Israel. Dar Isus a spus: „Eu sunt adevărata Viță. Să nu credeți că prin legătura voastră cu Israelul puteți deveni părtași ai vieții lui Dumnezeu și moștenitori ai făgăduințelor Lui. Doar prin Mine se primește viață spirituală.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 675 (cap. 73, *Să nu vi se tulbure inima*).

2. TATĂL MEU ESTE VITICULTORUL

a. Ce lecție a dependenței ne învață vița de vie despre Hristos? Ioan 5:19; 14:10.

Ioan 5:19: „Isus a luat din nou cuvântul și le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai.”

Ioan 14:10: „Nu crezi că Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine? Cuvintele pe care vi le spun Eu, nu le spun de la Mine; ci Tatăl, care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui.”

„În loc de a alege palmierul grațios, cedrul măreț sau stejarul puternic, Isus a ales vița de vie cu cârceii ei agățători, pentru a Se reprezenta pe Sine. Palmierul, cedrul și stejarul se mențin singuri. Ei nu au nevoie de vreun suport. Dar vița de vie se încolăcește în jurul aracilor și se înalță astfel spre cer. La fel Hristos, în natura Lui umană, era dependent de puterea divină.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 674, 675 (cap. 73, *Să nu vi se tulbure inima*).

b. Cât de încrezător era Hristos cu privire la faptul că Tatăl Lui va satisface toate nevoile Sale? Ioan 5:30; 1 Petru 5:7.

Ioan 5:30: „Eu nu pot face nimic de la Mine însumi: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis.”

1 Petru 5:7: „Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuși îngrijește de voi.”

„Hristos a fost complet golit de eu, în așa măsură încât nu a făcut niciun plan pentru Sine. El a acceptat planurile lui Dumnezeu pentru El și zi de zi Tatăl I-a dezvăluit planurile Sale.” – *Ibid.*, p. 208 (cap. 21, *Betesda și Sinedriul*).

„Când Isus a fost trezit să înfrunte furtuna, El avea pace deplină. Nu era nicio urmă de teamă în vorbirea sau privirea Lui, pentru că nu avea nicio teamă în inimă. Dar El nu S-a bizuit pe faptul că deținea atotputernicia. Nu `Stăpânul pământului, și al mării, și al cerului` a fost cel care a adus-o la tăcere. El renunțase la putere, iar El declară: `Eu nu pot face nimic de la Mine Însumi.` (Ioan 5:30). El S-a încrezut în puterea Tatălui. În credință – credință în dragostea și grija lui Dumnezeu – stătea Isus liniștit și puterea acelui cuvânt care a liniștit furtuna a fost puterea lui Dumnezeu.” – *Ibid.*, p. 336.

c. Ce ne învață lecția viței de vie despre caracterul Tatălui? Isaia 27:2, 3.

Isaia 27:2, 3: „În ziua aceea, cântați o cântare asupra viei celei mai alese: „Eu, Domnul, sunt Păzitorul ei, Eu o ud în fiecare clipă; Eu o păzesc zi și noapte ca să n-o vatăme nimeni.”

„Pe dealurile Palestinei, Tatăl nostru ceresc a plantat această Viță frumoasă și El Însuși era viticultorul. Mulți au fost atrași de frumusețea acestei Vițe și au recunoscut originea ei divină. Dar conducătorilor lui Israel aceasta li s-a părut ca o rădăcină care a ieșit dintr-un pământ uscat. Ei au luat planta și au zdrobit-o, au călcat-o sub picioarele lor nefinite. Planul lor era să o distrugă pentru totdeauna. Dar Viticultorul ceresc nu a pierdut niciodată din vedere planta Lui. După ce oamenii au crezut că au omorât-o, El a luat-o și a replantat-o de cealaltă parte a zidului. Butucul de viță nu mai era vizibil. Acesta a fost ascuns de asalturile brutale ale oamenilor. Dar ramurile Viței s-au aplecat peste zid. Ele aveau să reprezinte Vița.” – Ibid., p. 675 (cap. 73, *Să nu vi se tulbure inima*).

Marți

4 decembrie

3. VOI SUNTEȚI MLĂDIȚELE

a. Ce este necesar pentru ca fiecare mlădiță să crească și să aducă roade? Ioan 15:5.

Ioan 15:5: „Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce mult rod; căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic.”

„Această legătură spirituală poate fi constituită doar prin exersarea credinței personale. Această credință trebuie să manifeste prioritate supremă, încredere desăvârșită și consacrare deplină din partea noastră. Voința noastră trebuie să fie deplină predată voinței divine, sentimentele, dorințele, interesele noastre și onoarea noastră să fie identificate cu prosperitatea împărăției lui Hristos și cu onoarea cauzei Lui, noi primind constant har de la El, iar Hristos acceptând recunoștința noastră.” – *Mărturii*, vol. 5, p. 229 (cap. 25, *Un apel*).

„O unire cu Hristos printr-o credință vie este de durată; orice altă unire trebuie să piară. Hristos ne-a ales întâi pe noi, plătind un preț infinit pentru răscumpărarea noastră; și credinciosul adevărat îl alege pe Hristos ca primul și ultimul și cel mai bun în toate. Dar această unire ne costă ceva. Ea este o unire de totală dependență, pentru a fi admisă de o persoană mândră. Toți cei care stabilesc această unire trebuie să simtă nevoia lor de sângele ispășitor al lui Hristos. Ei trebuie să facă o schimbare a inimii. Ei trebuie să își supună propria lor voință, voinței lui Dumnezeu. Va fi o luptă cu obstacole externe și interne. Trebuie să aibă loc o lucrare dureroasă de detașare, precum și una de atașare. Mândria, egoismul, vanitatea, spiritul lumesc – păcatul în toate formele lui – trebuie biruite, dacă dorim să intrăm în unire cu Hristos. Motivul pentru care mulți

consideră viața de creștin deplorabil de grea, pentru care sunt așa nestatornici, așa schimbători, este pentru că încearcă să se atașeze de Hristos fără a se detașa întâi de idoli îndrăgiți.” – Ibid., p. 231 (cap. 25, *Un apel*).

b. Cum rămâne Hristos în noi? Ioan 15:7; 14:16-18, 23.

Ioan 15:7: „Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.”

Ioan 14:16-18, 23: „Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac; și anume Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi.

Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi... Drept răspuns, Isus i-a zis: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi Cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el.”

„Prin Cuvânt, Hristos rămâne în urmașii Lui. Aceasta este aceeași unire vitală care este reprezentată prin a mânca trupul Său și a bea sângele Său. Cuvintele lui Hristos sunt duh și viață. Primindu-le, primiți viața din Viță. Voi trăiți ,prin orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.’ (Matei 4:4).” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 677 (cap. 73, *Să nu vi se tulbure inima*).

„Când suntem astfel uniți, cuvintele lui Hristos rămân în noi și noi nu suntem animați de un sentiment spasmodic, ci de un principiu viu, constant. Trebuie să se mediteze la cuvintele lui Hristos, să fie nutrite și păstrate în inimă.” – *Mărturii*, vol. 4, p. 355 (cap.31, *Integritate în afaceri*).

Miercuri

5 decembrie

4. PĂRTAȘI AI NATURII DIVINE

a. Ce se va întâmpla când ne hrănim din Cuvântul lui Dumnezeu, ascultând de principiile acestuia în viața noastră? Ioan 17:17; 1 Petru 1:22, 23; 2 Petru 1:4.

Ioan 17:17: „Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.”

1 Petru 1:22, 23: „Deci ca unii care prin ascultarea de adevăr v-ați curățat sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima; fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac.”

2 Petru 1:4: „prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin poftă.”

„Când se hrănește din Cuvântul Său, [poporul lui Dumnezeu] constată că acesta este duh și viață. Cuvântul distruge natura firească, pământească și oferă o nouă viață în Hristos Isus. Duhul Sfânt vine în suflet ca Mângâietor. Prin agentul transformator al harului Său, chipul lui Dumnezeu este reprodus în ucenicii Lui; el devine o creatură nouă. Dragostea ia locul urii și inima primește asemănarea divină.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 391 (cap. 41, *Criza din Galilea*).

„Rugați-vă ca energiile puternice ale Duhului Sfânt, cu toată puterea lor de a trezi, regenera și transforma, să poată cădea ca un șoc electric asupra sufletului lovit de paralizie, determinând fiecare nerv să vibreze de o nouă viață, restaurând întregul om din starea lui moartă, pământească, carnală, la sănătate spirituală. Astfel veți deveni părtași ai naturii divine, fiind eliberați de corupția care este în lume prin poftă; și în sufletele voastre se va reflecta chipul Celui, prin ale cărui răni sunteți vindecați.” – *Mărturii*, vol. 5, p. 267 (cap. 28, *Creșterea creștină*).

b. Care va fi natura unei mlădițe conectate vital cu vița? Romani 11:16; 6:22.

Romani 11:16: „*Iar dacă cele dintâi roade sunt sfinte, și plămădeala este sfântă; și dacă rădăcina este sfântă, și ramurile sunt sfinte.*”

Romani 6:22: „*Dar acum, odată ce ați fost izbăviți de păcat și v-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit viața veșnică.*”

„Legătura mlădiței cu vița, a declarat [Hristos], reprezintă relația pe care trebuie să o aveți cu Mine. Altoiul este greșit la vița vie și fibră cu fibră, nervură cu nervură, acesta crește în butucul viței. Viața viței devine viața mlădiței. La fel, sufletul mort în fărădelegi și păcate, primește viață prin legătura cu Hristos. Prin credința în El ca Mântuitor personal se realizează unirea. Păcătosul unește slăbiciunea lui cu puterea lui Hristos, golul lui cu plinătatea lui Hristos, fragilitatea lui cu forța rezistentă a lui Hristos. Atunci el are gândul lui Hristos. Umanitatea lui Hristos a atins umanitatea noastră și umanitatea noastră a atins divinitatea. Astfel, prin agentul Duhului Sfânt, omul devine părtaș al naturii divine. El este acceptat în Cel Preaiubit.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 675 (cap. 73, *Să nu vi se tulbure inima*).

„Când această intimitate a legăturii și comuniunii este formată, păcatele noastre sunt puse asupra lui Hristos; neprihănirea Lui ne este atribuită nouă. El a fost făcut păcat pentru noi, pentru ca noi să putem fi făcuți neprihănirea lui Dumnezeu în El.” – *Mărturii*, vol. 5, p. 229 (cap. 25, *Un apel*).

Joi

6 decembrie

5. ADUCÂND MULTE ROADE

a. Cât de constantă trebuie să fie legătura noastră cu Hristos prin Duhul Sfânt? Evrei 3:14.

Evrei 3:14: „Căci ne-am făcut părtași ai lui Hristos, dacă păstrăm până la sfârșit încrederea nezguduită de la început.”

„Aceasta nu este o atingere ocazională, o legătură intermitentă. Mlădița devine parte din vița vie. Transmiterea vieții, puterii și rodniceii din rădăcină la mlădițe este neîmpiedicată și constantă. Separată de viță, mlădița nu poate trăi. ‚Despărțiți de Mine nu puteți trăi’ a declarat Isus. ‚Viața pe care ați primit-o de la Mine poate fi păstrată doar prin comuniune continuă. Fără Mine nu puteți birui niciun păcat, nu puteți rezista niciunei ispite.’ - *Hristos, Lumina lumii*, p. 676 (cap. 73, *Să nu vi se tulbure inima*).

b. Ce va apărea în mod natural în viața unei mlădițe conectată vital la viță? Ioan 15:8; Galateni 5:22, 23.

Ioan 15:8: „Dacă aduceți mult rod, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit; și voi veți fi astfel ucenicii Mei.”

Galateni 5:22, 23: „Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege.”

„A rămâne în Hristos înseamnă o credință vie, serioasă, reînviătoare, care lucrează prin dragoste și curăță sufletul. Aceasta înseamnă o primire constantă a Duhului lui Hristos, o viață de predare fără rezerve în slujba Lui. Acolo unde există această unire, vor apărea fapte bune. Viața viței se va manifesta prin fructe aromate pe ramuri. Alimentarea continuă cu harul lui Hristos vă va binecuvânta și vă va face o binecuvântare, până când veți putea declara cu Pavel: ‚Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc, dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine’ (Galateni 2:20).” – *That I May Know Him*, p. 132.

„Când trăim prin credința în Fiul lui Dumnezeu, roadele Duhului vor fi văzute în viața noastră; niciunul nu va lipsi.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 676 (cap. 73, *Să nu vi se tulbure inima*).

Vineri

7 decembrie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Doar cum primim viață spirituală?
2. Ce ne învață vița despre încrederea pe care o putem avea în Dumnezeu?
3. Care este unul din motivele pentru care s-ar putea să considerăm viața creștină atât de grea?
4. Doar cum putem fi părtași ai vieții viței?
5. Ce este esențial pentru ca un creștin să aducă mult rod?

Experiența ploii timpurii

„Veți primi o putere, când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.” (Fapte 1:8).

„Duhul Sfânt s-a coborât în mod special asupra apostolilor, care au fost martori ai crucificării, învierii și înălțării Domnului nostru – adevăruri importante, care aveau să fie speranța lui Israel.” – *Experiențe și viziuni*, p. 197 (cap. Moartea lui Ștefan).

Recomandare pentru studiu: *Istoria faptelor apostolilor*, p. 35-46 (cap. 4, Cincizecimea).

Duminică

9 decembrie

1. O NOUĂ ETAPĂ ÎN VIAȚA UCENICILOR

a. **Descrieți atitudinea credincioșilor după înălțarea lui Isus. Fapte 1:12; Luca 24:50-53.**

Fapte 1:12: „Atunci ei s-au întors în Ierusalim din muntele numit al Măslinilor, care este lângă Ierusalim, departe cât un drum în ziua Sabatului.”

Luca 24:50-53: „El i-a dus afară până spre Betania. Și-a ridicat mâinile și i-a binecuvântat. Pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei și a fost înălțat la cer. După ce I s-au închinat, ei s-au întors în Ierusalim cu o mare bucurie. Și tot timpul stăteau în Templu și laudau și binecuvântau pe Dumnezeu. Amin.”

„Când ucenicii s-au întors de pe Muntele Măslinilor la Ierusalim, poporul privea la ei, așteptând să vadă pe fețele lor expresia întristării, confuziei și înfrângerii; dar a văzut bucurie și biruință. Ucenicii nu murmurau acum cu privire la speranțele lor dezamăgite. Ei îl văzuseră pe Mântuitorul înălțat și cuvintele făgăduinței Lui de la despărțire le răsunau constant în urechi.” – *Istoria faptelor apostolilor*, p. 35 (cap. 4, Cincizecimea).

b. **Ce au așteptat ei cu zel și cât de mult aveau să zăbovească în Ierusalim? Fapte 1:4, 5.**

Fapte 1:4, 5: „Pe când Se afla cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo făgăduința Tatălui, „pe care”, le-a zis El, „ați auzit-o de la Mine. Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt.”

„În ascultare de porunca lui Hristos, ei au așteptat în Ierusalim făgăduința Tatălui – revărsarea Duhului. Ei nu au așteptat în inactivitate. Raportul declară că `tot timpul stăteau în Templu și laudau și binecuvântau pe Dumnezeu.` (Luca 24:53). De asemenea, ei se întâlneau pentru a prezenta cerințele lor Tatălui, în numele lui Isus. Ei știau că aveau un Reprezentant în ceruri, un Avocat la tronul lui Dumnezeu.” – Ibid.

Luni

10 decembrie

2. IMPORTANȚA UNEI PREGĂTIRI ADECVATE

a. Cum s-au pregătit ucenicii în acest timp de așteptare? Fapte 1:14.

Fapte 1:14: „Toți aceștia stăruiau cu un cuget în rugăciune și în cereri, împreună cu femeile și cu Maria, mama lui Isus și cu frații Lui.”

„În ascultare de cuvântul Stăpânului lor, ucenicii s-au adunat în Ierusalim să aștepte împlinirea făgăduinței lui Dumnezeu. Aici ei au petrecut zece zile, zile de profundă cercetare a inimii. Ei au îndepărtat toate neînțelegerile dintre ei și s-au apropiat mai mult unul de altul în solidaritate creștină.” – *Mărturii*, vol. 8, p. 15 (secțiunea 1, subcap. *Misiunea încredințată*).

„În timp ce ucenicii așteptau împlinirea făgăduinței, ei și-au umilit inimile în pocăință adevărată și și-au mărturisit necredința. Amintindu-și cuvintele lui Hristos care le-au fost transmise înainte de moartea Lui, ei au înțeles mai amplu însemnătatea lor.” – *Istoria faptelor apostolilor*, p. 36 (cap. 4, *Cincizecimea*).

b. Ce ne împiedică, adesea, să avem o unitate adevărată în biserică? Proverbele 13:10; 1 Ioan 2:16.

Proverbele 13:10: „Prin mândrie se ațâță numai certuri, dar înțelepciunea este cu cel ce ascultă sfaturile.”

1 Ioan 2:16: „Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume.”

„Toată încrederea în sine, tot egoismul și toată mândria opiniei trebuie îndepărtate. Trebuie să venim la picioarele lui Isus și să învățăm de la El, care este blând și smerit în inimă.” – *Solii alese*, vol. 1, p. 414 (cap. 65, *Cum să abordăm un punct de doctrină controversat*).

„Dacă mândria și egoismul ar fi înlăturate, cinci minute ar îndepărta cele mai multe dificultăți.” – *Experiențe și viziuni*, p. 119 (cap. *Speranța bisericii*).

c. Ce a avut loc când ucenicii au acționat conform instrucțiunilor lui Isus, înlăturând toate neînțelegerile? Fapte 2:1, 2.

Fapte 2:1, 2: „În ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc. Deodată, a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic și a umplut toată casa unde ședeau ei.”

„Asupra ucenicilor care așteptau și se rugau, Duhul a venit cu o plinătate care a atins fiecare inimă. Cel Infinit S-a descoperit pe Sine în putere bisericii Lui. A fost ca și când această influență a fost reținută secole și acum Cerul se bucura să poată revărsa harul Duhului asupra bisericii. Și, sub influența Duhului, cuvinte de căință și mărturisire erau împletite cu cântece de laudă pentru păcatele iertate. Se auzeau cuvinte de mulțumire și proocie. Tot cerul s-a aplecat să privească și să adore înțelepciunea iubirii fără egal, ce nu poată fi înțeleasă. Pierduți de mirare, apostolii au exclamat: `Aici este dragoste.' Ei au prins strâns darul împărtășit.” – *Istoria faptelor apostolilor*, p. 38 (cap. 4, Cincizecimea).

Marți

11 decembrie

3. CONFIRMAREA DIVINĂ

a. Ce abilitate specială le-a conferit Domnul ucenicilor? Fapte 2:3, 4.

Fapte 2:3, 4: „Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei și s-au așezat câte una pe fiecare din ei. Și toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească.”

„Duhul Sfânt, adoptând formă de limbi de foc, s-a așezat asupra celor adunați. Acesta a fost simbolul darului revărsat apoi asupra ucenicilor, care i-a făcut capabili să vorbească fluent limbi pe care nu le cunoscuseră până atunci. Aspectul de foc semnifică zelul fierbinte cu care apostolii aveau să lucreze și puterea care avea să-i însoțească în lucrarea lor.” – *Istoria faptelor apostolilor*, p. 39 (cap. 4, Cincizecimea).

b. Ce minune a dovedit faptul că Dumnezeu îi conducea? Fapte 2:5-12.

Fapte 2:5-12: Și se aflau atunci în Ierusalim iudei, oameni cucernici din toate neamurile care sunt sub cer. Când s-a auzit sunetul acela, mulțimea s-a adunat și a rămas încremenită; pentru că fiecare îi auzea vorbind în limba lui. Toți se mirau, se minunau și ziceau unii către alții: „Toți aceștia care vorbesc nu sunt galileeni? Cum, dar, îi auzim vorbind fiecare din noi în limba noastră, în care ne-am născut? Parți, mezi, elamiți, locuitori din Mesopotamia, Iudeea, Capadocia, Pont, Asia, Frigia, Pamflia, Egipt, părțile Libiei dinspre Cirena, oaspeți din Roma, iudei sau prozeliți, cretani și arabi, îi auzim vorbind în limbile noastre lucrurile minunate ale lui Dumnezeu!” Toți erau uimiți, nu știau ce să creadă și ziceau unii către alții: „Ce vrea să zică aceasta?”

„Fiecare limbă cunoscută era reprezentată de cei adunați. Această diversitate a limbilor ar fi fost o mare piedică pentru proclamarea Evangheliei; prin urmare, Dumnezeu a suplinit deficiența apostolilor într-un mod miraculos. Duhul Sfânt a realizat pentru ei ceea ce ei nu ar fi putut îndeplini în decursul unei vieți întregi. Acum ei puteau proclama adevărurile Evangheliei peste graniță, vorbind cu acuratețe limbile celor pentru care aveau să lucreze. Acest dar miraculos a fost o dovadă puternică în fața lumii despre faptul că misiunea lor purta semnul Cerului. Din acest moment, limba ucenicilor a fost curată, simplă, exactă, fie că vorbeau în limba lor nativă, fie într-o limbă străină.” – Ibid., p. 39, 40 (cap. 4, *Cincizecimea*).

c. Ce ne-a spus Dumnezeu despre vorbitul în limbi? 1 Corinteni 14:27, 28, 33. Ce contrafacere a acestui dar poate fi întâlnită astăzi?

1 Corinteni 14:27, 28, 33: „Dacă sunt unii care vorbesc în altă limbă, să vorbească numai câte doi sau cel mult trei, fiecare la rând; și unul să tâlmăcească. Dacă nu este cine să tâlmăcească, să tacă în biserică și să-și vorbească numai lui însuși și lui Dumnezeu... căci Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorânduiei, ci al păcii, ca în toate bisericile sfinților.”

„Unele ... persoane au manifestări pe care le numesc daruri și spun că Domnul le-a pus în biserică. Ele spun o bolboroseală neînțeleasă, pe care o numesc limbă necunoscută, care este necunoscută nu doar de om, ci chiar de Dumnezeu și tot cerul. Astfel de daruri sunt contrafaceri ale bărbaților și femeilor ajutați de marele înșelător. Fanatismul, entuziasmul fals, vorbirea falsă în limbi și manifestările gălăgioase au fost considerate daruri pe care Dumnezeu le-a pus în biserică. Unii au fost înșelați în aceasta. Roadele tuturor acestora nu au fost bune. Îți veți cunoaște după roadele lor.” – *Mărturii*, vol. 1, p. 412 (cap. 76, *Cauza din Est*).

Miercuri

12 decembrie

4. PROFEȚIA ÎMPLINITĂ

a. Ce eveniment a precedat revărsarea puterii Duhului Sfânt asupra ucenicilor? Cum a fost acesta profețit de David? Fapte 2:32-36; Psalmii 110:1.

Fapte 2:32-36: „Dumnezeu a înviat pe acest Isus și noi toți suntem martori ai Lui. Și acum, odată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți. Căci David nu s-a suit în ceruri, ci el singur zice: „Domnul a zis Domnului meu: „Șezi la dreapta Mea, până ce voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale.” Să știe bine toată casa lui Israel că Dumnezeu a făcut Domn și Hristos pe acest Isus pe care L-ați răstignit.”

Psalmeii 110:1: „Domnul a zis Domnului meu: „*Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale.*”

„Înălțarea lui Hristos la cer a fost semnul că urmașii Lui aveau să primească binecuvântarea făgăduită. Ei trebuia să o aștepte înainte de a-și începe lucrarea. Când Hristos a trecut prin porțile cerului, El a fost întronat în mijlocul adorației îngerilor. Imediat ce această ceremonie s-a încheiat, Duhul Sfânt a coborât asupra ucenicilor în torente bogate și Hristos a fost cu adevărat glorificat, chiar prin slava pe care o primise de la Tatăl tuturor veacurilor. Revărsarea Cincizecimii a fost comunicatul Cerului că investirea Răscumpărătorului a fost realizată. Conform făgăduinței Lui, El trimisese Duhul Sfânt din ceruri urmașilor Săi ca o dovadă că, în calitate de preot și împărat, El primise toată autoritatea în cer și pe pământ și a fost Cel Uns peste poporul Său.” – *Istoria faptelor apostolilor*, p. 38, 39 (cap. 4, *Cincizecimea*).

b. Care a fost efectul predicării dinamice a lui Petru la Cincizecime? Fapte 2:37.

Fapte 2:37: „După ce au auzit aceste cuvinte, ei au rămas străpunși în inimă și au zis lui Petru și celorlalți apostoli: „*Fraților, ce să facem?*”

„Unii din cei ce îi ascultau pe apostoli contribuiseră activ la condamnarea și moartea lui Hristos. Glasurile lor se amestecaseră cu glasul mulțimii în strigătul pentru crucificarea Lui. Când Isus și Baraba stăteau înaintea lor în sala de judecată și Pilat a întrebat: ‘Pe care voiți să vi-l slobozesc?’ ei strigaseră: ‘Nu pe El, ci pe Baraba!’ (Matei 27:17; Ioan 18:40). Când Pilat li l-a dat pe Hristos, spunând: ‘Luați-L voi și răstigniți-L, căci eu nu găsesc nicio vină în El,’ ‘Eu sunt nevinovat de sângele neprihănitului acestuia,’ ei strigaseră: ‘Sângele Lui să fie asupra noastră și asupra copiilor noștri.’ (Ioan 19:6; Matei 27:24, 25).

Acum ei i-au auzit pe ucenici declarând că Acela care fusese crucificat a fost Fiul lui Dumnezeu. Preoții și conducătorii tremurau. Condamnarea și teama au apucat mulțimea. ‘Ei au rămas străpunși în inimă și au zis lui Petru și celorlalți apostoli: «Fraților, ce să facem?»’ Printre cei care i-au ascultat pe ucenici erau iudei devotați, care erau sinceri în credința lor. Puterea care însoțea cuvintele vorbitorului i-a convins că Isus a fost într-adevăr Mesia.” – *Ibid.*, p. 42, 43 (cap. 4, *Cincizecimea*).

Joi

13 decembrie

5. REZULTATE UIMITOARE

a. Cum a răspuns Petru întrebării oneste a poporului? Fapte 2:38, 40.

Fapte 2:38, 40: „Pocăiți-vă”, le-a zis Petru, „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh... (40) Și, cu multe alte cuvinte, mărturisea, îi îndemna și zicea: „Mântuiți-vă din mijlocul acestui neam ticălos.”

„Pocăiți-vă, pocăiți-vă era solia care răsuna de la Ioan Botezătorul în pustie. Solia lui Isus pentru oameni a fost: ‚Dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.’ (Luca 13:5). Și apostolilor li s-a poruncit să predice pretutindeni că oamenii trebuie să se pocăiască.” – *Evangelizarea*, p. 179 (cap. 7, subcap. *Predica evanghelistică*).

b. Ce eveniment copleșitor au experimentat apostolii? Fapte 2:41.

Fapte 2:41: „Cei ce au primit propovăduirea lui au fost botezați; și, în ziua aceea, la numărul ucenicilor s-au adăugat aproape trei mii de suflete.”

„Cu acea ocazie memorabilă, un număr mare de oameni, care până atunci ridiculizaseră ideea că o persoană așa modestă ca Isus să fie Fiul lui Dumnezeu, au devenit profund convingeri de adevăr și L-au recunoscut ca Mântuitor al lor. Trei mii de suflete s-au alăturat bisericii. Apostolii au vorbit prin puterea Duhului Sfânt; și cuvintele lor nu au putut fi contrazise, pentru că ele au fost confirmate prin minuni puternice făcute de ei prin revărsarea Duhului lui Dumnezeu.” – *Istoria mântuirii*, p. 245 (cap. 32, *Cincizecimea*).

„Dar Duhul Sfânt le-a întipărit acele argumente cu putere divină în inimile lor. Ele au fost ca săgețile ascuțite ale Celui Atotputernic, convingându-i de vinovăția lor teribilă în respingerea și crucificarea Domnului slavei.” – *Ibid.*

Vineri

14 decembrie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

- 1. Cât de mult timp au petrecut ucenicii la templu, așteptând revărsarea Duhului? Ce atitudine au avut ei?**
- 2. Ce au făcut ucenicii timp de 10 zile, în timp ce așteptau ca Dumnezeu să Își împlinească făgăduința? De ce a fost necesar acest lucru? Ce putem învăța din aceasta?**
- 3. În ce mod le-a folosit ucenicilor vorbirea în limbi?**
- 4. Ce grup de oameni a fost în special convins că Isus a fost Fiul lui Dumnezeu? Ce au întrebat ei?**
- 5. În timp ce ucenicii vorbeau mulțimii de oameni, cum a convins Duhul Sfânt inimile lor?**

Ploaia târzie făgăduită

„Cereți de la Domnul ploaie în timpul ploii târzii! Atunci Domnul face nori luminoși și va trimite șuvoaie de ploaie pentru toată iarba de pe câmp.” (Zaharia 10:1, engl.)

„Puterea reînviătoare a lui Dumnezeu vine doar asupra celor care s-au pregătit pentru aceasta prin îndeplinirea lucrării pe care Dumnezeu le-a încredințat-o, și anume curățirea personală de toată necurăția trupului și a spiritului, desăvârșind sfințenia în temere de Domnul.” – *Mărturii*, vol. 1, p. 619 (cap. 106, *Tăios și aspru*).

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru predicatori*, p. 506-512 (cap. 18, subcap. *Rugați-vă pentru ploaia târzie*).

Duminică

16 decembrie

1. O AMINTIRE CONSTANTĂ ÎNDEMNÂND LA VEGHERE

a. **În ce perioadă de timp a istoriei lumii trăim? 1 Ioan 2:18; Matei 24:4-14, 33.**

1 Ioan 2:18: „Copilașilor, este ceasul cel de pe urmă. Și, după cum ați auzit că are să vină Antihrist, să știți că acum s-au ridicat mulți antihriști: prin aceasta cunoaștem că este ceasul de pe urmă.”

Matei 24:4-14, 33: „Drept răspuns, Isus le-a zis: „Băgați de seamă să nu vă înșele cineva. Fiindcă vor veni mulți în Numele Meu și vor zice: „Eu sunt Hristosul!” Și vor înșela pe mulți. Veți auzi de războaie și vești de războaie: vedeți să nu vă înspăimântați, căci toate aceste lucruri trebuie să se întâmple. Dar sfârșitul tot nu va fi atunci. Un neam se va scula împotriva altui neam și o împărăție împotriva altei împărății; și, pe alocuri, vor fi cutremure de pământ, foamete și ciume. Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor. Atunci vă vor da să fiți chinuiți și vă vor omorî; și veți fi urâți de toate neamurile pentru Numele Meu. Se vor scula mulți proroci mincinoși și vor înșela pe mulți. Și, din pricina înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mai mulți se va răci. Dar cine va răbda până la sfârșit va fi mântuit. Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul... (33) Tot așa, și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la ușă.”

„Ziua testării și a curățirii este chiar aproape de noi. Semne de cel mai surprinzător caracter apar în inundații, uragane, tornade, ruperi de nori, dezastre pe uscat și pe mare, care proclamă apropierea sfârșitului tuturor lucrurilor. Judecățile lui Dumnezeu cad asupra lumii, pentru ca oamenii să poată fi treziți la realitatea că Hristos va veni în curând.” – *The Review and Herald*, 8 noiembrie 1892.

b. Ce semne a evidențiat apostolul Pavel? 2 Timotei 3:1-5.

2 Timotei 3:1-5: „Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiuibitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfați; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu; având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia.”

„Violența și crima de orice fel umplu lumea noastră și Satan folosește orice mijloace pentru a face populare asasinatele și viciul degradant. ... Mințile sunt educate înspre familiarizarea cu păcatul. Cursul urmat de cei infami și ticăloși este prezentat înaintea lor [a tinerilor] în revistele actuale și tot ce poate stârni curiozitatea și pasiunile animalice este adus înaintea lor în povești senzaționale și excitante.” – *Mărturii*, vol. 3, p. 471, 472 (cap. 38, *Importanța lucrării*).

Luni

17 decembrie

2. CONDIȚII PENTRU PRIMIREA PLOII TÂRZII

a. Ce binecuvântare specială a făgăduit Dumnezeu pentru ultimele zile? Ioel 2:28, 29.

Ioel 2:28, 29: „După aceea voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele voastre vor proroci, bătrânii voștri vor visa vise, și tinerii voștri vor avea vedenii. Chiar și peste robi și peste roabe voi turna Duhul Meu în zilele acelea.”

„Înainte de revărsarea finală a judecăților lui Dumnezeu asupra pământului, va fi o așa reînviore a evlaviei străvechi în poporul Domnului, cum nu a fost văzută din timpurile apostolilor. Duhul și puterea lui Dumnezeu vor fi revărsate asupra copiilor Lui.” – *Marea luptă*, p. 464 (cap. 27, *Redeșteptări moderne*).

„A venit timpul când trebuie să așteptăm ca Domnul să facă lucruri mari pentru noi. Eforturile noastre nu trebuie să scadă sau să slăbească. Trebuie să creștem în har și în cunoștința Domnului. Înainte ca lucrarea să fie încheiată și sigilarea poporului lui Dumnezeu să fie terminată, vom primi revărsarea Duhului lui Dumnezeu. Îngeri din ceruri vor fi în mijlocul nostru.” – *Solii alese*, vol. 1, p. 111 (cap. 13, *Importanța primirii Duhului Sfânt*).

„Dacă această profeție a lui Ioel a avut o împlinire parțială în zilele apostolilor, trăim într-un timp când aceasta va fi manifestată mai evident în poporul lui Dumnezeu. El Își va revărsa Duhul asupra poporului Său într-un așa mod, încât ei vor deveni o lumină în mijlocul întunericii morale; și o lumină mare va fi reflectată în toate părțile lumii.” – *Comentarii ale Vechiului Testament* [Comentarii ale E. G. White], vol. 4, p. 1175 (cap. referitor la Ioel).

b. Ce se cere pentru a primi ploaia târzie? 1 Petru 1:13-17; 2 Petru 1:2-8.

1 Petru 1:13-17: „ De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji și puneți-vă toată nădejdea în harul care vă va fi adus la arătarea lui Isus Hristos. Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târâți în poftele pe care le aveți altădată, când erați în neștiință. Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră. Căci este scris: „Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt”. Și dacă chemați ca Tată pe Cel ce judecă fără părtinire pe fiecare după faptele lui, purtați-vă cu frică în timpul pribegiei voastre.”

2 Petru 1:2-8: „Harul și pacea să vă fie înmulțite prin cunoașterea lui Dumnezeu și a Domnului nostru Isus Hristos! Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia, prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui, prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin poftă. De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavia, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni. Căci, dacă aveți din belșug aceste lucruri în voi, ele nu vă vor lăsa să fiți nici leneși, nici neroditori în ce privește deplina cunoștință a Domnului nostru Isus Hristos.”

„Ploaia târzie, determinând coacerea recoltei pământeste, reprezintă harul spiritual care pregătește biserica pentru venirea Fiului omului. Dar dacă nu a căzut ploaia timpurie, nu va fi viață; firul verde nu va răsări. Dacă șuvoaiele timpurii nu și-au îndeplinit lucrarea, ploaia târzie nu poate aduce nicio sămânță la desăvârșire.

Trebuie să fie, întâi un fir verde, apoi spic, după aceea grâu deplin în spic.’ Trebuie să fie o dezvoltare constantă a virtuților creștine, o avansare constantă în experiența creștină. Aceasta trebuie să căutăm cu intensitatea dorinței, pentru ca să putem înfrumuseța doctrina lui Hristos, Mântuitorul nostru.” – *Mărturii pentru predicatori*, p. 506 (cap. 18, subcap. *Rugați-vă pentru ploaia târzie*).

„Dumnezeu poate sufla o viață nouă în fiecare suflet care dorește în mod sincer să-I slujească. ... Fie ca Domnul să ajute poporul Său să curețe templul sufletului de orice întinăciune și să mențină o legătură atât de strânsă cu El, încât ei să poată fi părtași ai ploii târzii atunci când aceasta va fi revărsată.” – *Comentarii ale Noului Testament* [Comentarii ale E. G. White], vol. 6, p. 1055 (cap. referitor la Fapte 2).

3. PREGĂTIRE SUB PLOAIA TIMPURIE

a. Ce trebuie să lucreze ploaia timpurie în fiecare credincios?

Fapte 3:19, 20.

Fapte 3:19, 20: „Pocăiți-vă, dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremea de învioreare și să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos.”

„Mulți au eșuat într-o mare măsură în a primi ploaia timpurie. Ei nu au obținut toate beneficiile pe care Dumnezeu le-a pregătit astfel pentru ei. Ei așteaptă ca acest gol să fie suplinit de ploaia târzie. Când abundența cea mai amplă a harului va fi revărsată, ei intenționează să-și deschidă inimile pentru a o primi. Ei fac o greșală teribilă. Lucrarea pe care Dumnezeu a început-o în inima umană, prin oferirea luminii și cunoștinței Lui, trebuie să continue permanent. Fiecare, individual, trebuie să conștientizeze nevoia lui personală. Inima trebuie să fie golită de orice întinăciune și curățită, pentru ca Duhul Sfânt să locuiască în interior. Prin mărturisire și abandonarea păcatului, prin rugăciune serioasă și consacrare proprie față de Dumnezeu, primii ucenici s-au pregătit pentru revărsarea Duhului Sfânt în Ziua Cincizecimii. Aceași lucrare, doar că într-o măsură mai mare, trebuie să fie făcută acum.” – *Mărturiile pentru predicatori*, p. 507 (cap.18, subcap. *Rugați-vă pentru ploaia târzie*).

„Simțind neajutorarea noastră, trebuie să îmbunătățim toate oportunitățile ce ne-au fost oferite pentru a câștiga o experiență mai bogată. Așa cum planta își are rădăcina în sol, noi trebuie să avem rădăcina adânc în Hristos. Așa cum planta primește lumina soarelui, roua și ploaia, trebuie să ne deschidem inimile față de Duhul Sfânt.” – *Parabolele Domnului Hristos*, p. 67 (cap. 3, „*Întâi fie verde, apoi spic*”).

b. Ce invitație serioasă extinde Isus până la noi? Marcu 13:33.

Marcu 13:33: „Luați seama, vegheați și rugați-vă; căci nu știți când va veni vremea aceea.”

„Nu știu un moment specific despre care să spun că va avea loc revărsarea Duhului Sfânt – când îngerul puternic va coborî din cer și se va uni cu îngerul al treilea pentru încheierea lucrării din această lume; solia mea este că singura noastră siguranță constă în a fi pregătiți pentru reînviorearea cerească, având lămpile pregătite și arzând.” – *Solii alese*, vol. 1, p. 192 (cap. 23, subcap. *Vegheați și rugați-vă*).

„Solia îngerului al treilea se extinde cu voce tare și nu trebuie să vă permiteți libertatea de a neglija datoria prezentă și a susține, încă, ideea că într-un timp viitor veți fi primitori ai marii binecuvântări, când fără niciun efort din partea

voastră se va realiza o reînviore minunată. ... Astăzi trebuie să vă curățați vasul, pentru a putea fi gata pentru roua cerească, gata pentru șuvoaiele ploii târzii; pentru că ploaia târzie care va veni și binecuvântarea lui Dumnezeu va umple fiecare suflet care este curățit de orice întinăciune. Este lucrarea noastră aceea de a ne preda sufletele lui Hristos, astfel încât să putem fi potriviți pentru timpul reînviorei care vine din prezența Domnului – pregătiți pentru botezul cu Duhul Sfânt.” – *Evangelizare*, p. 701, 702 (cap. 20, subcap. *Ceasul prezent al ocaziei*).

Miercuri

19 decembrie

4. TIMPUL ESTE ACUM!

a. Ce apel se extinde până la noi astăzi? Osea 10:12; Matei 24:44; 1 Ioan 3:3.

Osea 10:12: „Semănați potrivit cu neprihănirea, și veți secera potrivit cu îndurarea. Desțeleniți-vă un ogor nou! Este vremea să căutați pe Domnul, ca să vină și să vă plouă mântuire.”

Matei 24:44: „De aceea, și voi fiți gata; căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți.”

1 Ioan 3:3: „Oricine are nădejdea aceasta în El se curăță, după cum El este curat.”

„Domnul vine în curând și noi trebuie să fim pregătiți să-L întâmpinăm în pace. Să fim hotărâți să facem toate lucrurile care stau în puterea noastră pentru a răspândi lumina la cei din jurul nostru. Nu trebuie să fim triști, ci fericiți și trebuie să-L menținem pe Domnul Isus mereu înaintea noastră. El vine curând și noi trebuie să fim gata și să așteptăm apariția Lui. O, ce glorios va fi să-L vedem și să-L întâmpinăm în calitate de răscumparați ai Lui!” – *Mărturii*, vol. 8, p. 253 (secțiunea 4, subcap. *În drum spre casă*).

„Domnul vine și noi trebuie să fim gata! În fiecare clipă doresc harul Său – doresc haina neprihănirii lui Hristos. Trebuie să ne umilim sufletele înaintea lui Dumnezeu ca niciodată mai înainte, să ne smerim la piciorul crucii și El va pune în gura noastră un cuvânt de spus pentru El, laudă la adresa Dumnezeului nostru. ... Nu Îi vom permite noi să rămână în inimile noastre prin credință? Nu ne vom consacra lui Dumnezeu fără nicio rezervă?” – *The Review and Herald*, 4 martie 1890.

„Zi de zi trebuie să căutăm iluminarea Duhului lui Dumnezeu, pentru ca acesta să își poată face lucrarea sa asupra sufletului și a caracterului. O, cât de mult timp am risipit acordând atenție lucrurilor neînsemnate!” – *Solii alese*, vol. 1, p. 192 (cap.23, subcap. *Vegheați și rugați-vă*).

b. Ce putem învăța de la biserica timpurie creștină? Fapte 1:14; 4:32.

Fapte 1:14: „Toți aceștia stăruiau cu un cuget în rugăciune și în cereri, împreună cu femeile și cu Maria, mama lui Isus, și cu frații Lui.”

Fapte 4:32: „Mulțimea celor ce crezuseră era o inimă și un suflet. Niciunul nu zicea că averile lui sunt ale lui, ci aveau toate de obște.”

„Remarcați că după ce ucenicii au ajuns în unitate perfectă, când nu se mai luptau pentru locul cel mai de sus, atunci a fost revărsat Duhul. Ei erau una. Toate neînțelegerile fuseseră înlăturate. Și mărturia dată de ei după revărsarea Duhului este aceeași. ...

Așa poate fi acum. Fie ca creștinii să înlătore toate neînțelegerile și să se predea lui Dumnezeu pentru salvarea celor pierduți. Fie ca ei să ceară credință pentru făgăduința promisă și aceasta va veni. Revărsarea Duhului în zilele apostolilor a fost ‚ploaia timpurie’, și rezultatul a fost glorios. Dar ploaia târzie va fi mai abundentă. Care este făgăduința pentru cei care trăiesc în aceste zile din urmă? Întoarceți-vă la cetățuie, prinși de război plini de nădejde! O spun și astăzi, că îți voi întoarce îndoita. `Cereți de la Domnul ploaie în timpul ploii târzii! Atunci Domnul face nori luminoși și vă trimite șuvoaie de ploaie pentru toată iarba de pe câmp.` (Zaharia 9:12; 10:1, engl.) – *Mărturii*, vol. 8, p. 20, 21 (secțiunea 1, *Puterea promisă*).

Joi

20 decembrie

5. POPORUL LUI DUMNEZEU ÎN PREGĂTIRE

a. Ce somație urgentă ne-a adresat Pavel? Romani 13:11, 12.

Romani 13:11, 12: „Și aceasta cu atât mai mult, cu cât știți în ce împrejurări ne aflăm: este ceasul să vă treziți în sfârșit din somn; căci acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut. Noaptea aproape a trecut, se apropie ziua. Să ne dezbrăcăm, dar, de faptele întunericii și să ne îmbrăcăm cu armele luminii.”

„Acum trebuie să ne trezim și să facem un efort hotărât pentru simetria caracterului. ... Suntem în cel mai solicitant post, așteptând și veghind apariția Domnului nostru. Lumea este în întuneric. `Dar voi, fraților,` spune Pavel, `nu sunteți în întuneric pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț.` Întotdeauna a fost scopul lui Dumnezeu de a scoate lumină din întuneric, bucurie din durere și odihnă din poveri pentru sufletul care așteaptă și tânjește.” – *Mărturii*, vol. 5, p. 215, 216 (cap. 24, *Sigiliul lui Dumnezeu*).

b. Ce va distinge poporul lui Dumnezeu din zilele din urmă? Ioan 13:34, 35; 1 Ioan 3:14.

Ioan 13:34, 35: „Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții. Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.”

1 Ioan 3:14: „Noi știm că am trecut din moarte la viață, pentru că iubim pe frați. Cine nu iubește pe fratele său rămâne în moarte.”

„Dacă Hristos locuiește în noi, trebuie să descoperim dragostea Lui lipsită de egoism față de toți cei cu care avem de-a face. Când vedem bărbați și femei care au nevoie de compasiune și ajutor, nu trebuie să întrebăm: ‘Merită ei?’, ci ‘Cum pot să le fiu de folos?’ ...

El, Cel care Și-a dat viața pentru răscumpărarea oamenilor, vede în fiecare ființă umană o valoare care depășește calculele mărginite. Prin taina și slava crucii, trebuie să conștientizăm aprecierea Lui cu privire la valoarea sufletului.” – *Divina vindecare*, p. 162, 163 (cap. 10, *Ajutându-i pe cei ispitiți*).

„Dragostea față de Hristos, dragostea față de frații noștri, va dovedi lumii că am fost cu Isus și am învățat de la El. Atunci solia îngerului al treilea se va extinde cu glas puternic și întreg pământul va fi luminat de slava Domnului.” – *Mărturii*, vol. 6, p. 401 (secțiunea 6, subcap. *Prezența adevărului cu gingășie*).

Vineri

21 decembrie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. De ce îngăduie Dumnezeu să aibă loc atât de multe dezastre naturale?
2. Care este scopul lui Dumnezeu în revărsarea Duhului Sfânt asupra oamenilor?
3. Ce înseamnă să primim ploaia timpurie și cum ne pregătește aceasta pentru a primi ploaia târzie?
4. Cum ne putem pregăti să-L întâmpinăm pe Isus în pace?
5. Ce stare spirituală va dovedi faptul că suntem pregătiți pentru ploaia târzie?

Garanția moștenirii noastre

„Ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt care fusese făgăduit și care este o arvună a moștenirii noastre, pentru răscum-părarea celor câștigați de Dumnezeu spre lauda slavei Lui.” (Efeseni 1:13, 14).

„Prin influența Duhului Sfânt, Dumnezeu realizează o schimbare morală în viețile poporului Său, transformându-i după asemănarea lui Hristos. Atunci, când ultimul sunet de trâmbiță va ajunge la urechile celor morți care dorm în Hristos, ei se vor ridica la o nouă viață, îmbrăcați în hainele mântuirii.” – *The Upward Look*, p. 78.

Recomandare pentru studiu: *The Review and Herald*, 22 octombrie 1908.

Duminică

23 decembrie

1. PRIMA MOȘTENIRE

a. Care era moștenirea noastră la creațiune? **Geneza 1:26, 27; Isaia 43:7.**

Geneza 1:26, 27: „Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ.” Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.”

Isaia 43:7: „pe toți cei ce poartă Numele Meu și pe care i-am făcut spre slava Mea, pe care i-am întocmit și i-am alcătuit.”

„Când Adam a ieșit din mâna Creatorului, el purta, în natura lui fizică, mentală și spirituală, o asemănare cu Făcătorul său. Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său’ (Geneza 1:27) și scopul Său era ca omul, cu cât trăia mai mult, cu atât mai deplin să reveleze acest chip – cu atât mai deplin să reflecte slava Creatorului.” – *Educația*, p. 15 (cap. 1, *Sursa și scopul adevăratei educații*).

b. Ce era, de asemenea, inclus în prima moștenire? **Geneza 2:8.**

Geneza 2:8: „Apoi Domnul Dumnezeu a sădit o grădină în Eden, spre răsărit; și a pus acolo pe omul pe care-l întocmise.”

„Creatorul a dat [perechii sfinte] și o altă dovadă a iubirii Lui prin pregătirea unei grădini speciale drept cămin. ... În mijlocul grădinii stătea pomul vieții, întrecând în slavă toți pomii. Fructele lui semănau cu merele de aur și argint și aveau puterea de a perpetua viața. ... Adam și Eva aveau acces liber la pomul vieții. Nicio pată de păcat sau umbră a morții nu mânjea creația curată.” – *Patriarhi și profeți*, p. 46, 47 (cap. 2, *Creația*).

Luni

24 decembrie

2. SĂMÂNȚA FĂGĂDUITĂ

a. Care au fost consecințele păcatului și ce făgăduință a harului a făcut Dumnezeu pentru a ne răscumpara? Romani 3:23; 8:7, 22; Geneza 3:15.

Romani 3:23: „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.”

Romani 8:7, 22: „Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu și nici nu poate să se supună... (22) Dar știm că, până în ziua de azi, toată firea suspină și suferă durerile nașterii.

Geneza 3:15: „Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.”

„În mijlocul creaturilor inferioare, Adam stătea ca rege și atât timp cât a rămas loial lui Dumnezeu toată natura recunoștea dominația lui; dar când a păcătuit, această stăpânire a fost pierdută. Spiritul răzvrătirii, căruia el însuși îi permisesse să pătrundă, s-a extins la creația animală. Astfel nu doar viața omului, ci și natura fiarelor, a copacilor pădurii, a ierbii de pe câmp, chiar aerul pe care îl respira, toate vorbeau despre lecția tristă a cunoașterii răului.” – *Educația*, p. 26, 27 (cap. 3, *Cunoștința binelui și răului*).

„Prin păcat asemănarea divină a fost distrusă și aproape ștearsă. Puterile fizice ale omului au fost slăbite, capacitatea lui mentală a fost diminuată, viziunea lui spirituală a fost întunecată. El devenise supus morții.” – *Ibid.*, p. 15 (cap. 1, *Sursa și scopul adevăratei educații*).

„Când omul a încălcat legea divină, natura lui a devenit rea. ... Dacă nu ar fi intervenit Dumnezeu, Satan și omul ar fi intrat într-o asociere împotriva Cerului; și în loc să nutrească vrăjmășie împotriva lui Satan, întreaga familie omenească s-ar fi unit în opoziție față de Dumnezeu.” – *Marea luptă*, p. 505 (cap. 30, *Vrăjmășie între om și Satan*).

b. Cine este sămânța făgăduită (descendentă), care avea să răscumpe omenirea și să recupereze stăpânirea noastră pierdută? Galateni 3:16; Romani 6:23.

Galateni 3:16: „Acum, făgăduințele au fost făcute „lui Avraam și seminței lui.” Nu zice: „și semințelor” (ca și cum ar fi vorba de mai multe), ci ca și cum ar fi vorba numai de una: „și seminței tale”, adică Hristos.”

Romani 6:23: „Fiindcă plata păcatului este moartea, dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.”

„Hristos, plătind pedeapsa păcatului prin sacrificiul Lui, nu doar că a răscumpărat omul, ci a recuperat stăpânirea pe care acesta o pierduse. Tot ce a fost pierdut prin primul Adam va fi restaurat de al doilea.” – Patriarhi și profeți, p. 67 (cap. 4, Planul de mântuire).

c. În ce mod sămânța făgăduită a salvat umanitatea? Galateni 4:4-6; Evrei 2:14.

Galateni 4:4-6: „Dar, când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, ca să răscumpere pe cei ce erau sub Lege, pentru ca să căpătăm înfierea. Și, pentru că sunteți fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său care strigă: „Ava”, adică: „Tată!”

Evrei 2:14: „Astfel, dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul.”

„Hristos nu S-a prefăcut că ia natura umană; El chiar a luat-o. El a avut în realitate natură umană. `La fel cum copiii sunt părtași ai cărnii și sângelui, El Însuși S-a făcut părtaș în mod similar la acestea.` El era fiul lui Maria; El era sămânța lui David după genealogia umană.” – *The Review and Herald*, 5 aprilie 1906.

Marți

25 decembrie

3. MOȘTENIREA FĂGĂDUITĂ

a. Ce indică faptul că moștenirea făgăduită lui Avraam și urmașilor lui avea să fie una veșnică? Geneza 17:8; Evrei 11:9, 10; 2 Petru 3:13.

Geneza 17:8: „Ție, și seminței tale după tine, îți voi da țara în care locuiești acum ca străin, și anume îți voi da toată țara Canaanului în stăpânire veșnică; și Eu voi fi Dumnezeul lor.”

Evrei 11:9, 10: „Prin credință a venit și s-a așezat el în țara făgăduinței, ca într-o țară care nu era a lui, și a locuit în corturi, ca și Isaac și Iacov, care erau împreună-moștenitori cu el ai aceleiași făgăduințe. Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu.”

2 Petru 3:13: „Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea.”

„Limba nu reușește să exprime valoarea moștenirii nemuritoare.” – *Mărturii*, vol. 2, p. 40.

b. Ce indică faptul că moștenirea include întregul pământ făcut nou? Romani 4:13 (prima parte); Psalmii 37:29.

Romani 4:13 p.p.: „În adevăr, făgăduința făcută lui Avraam sau seminței lui, că va moșteni lumea, n-a fost făcută pe temeiul Legii...”

Psalmii 37:29: „Cei neprihăniți vor stăpâni țara și vor locui în ea pe vecie.”

„Frumosul nou pământ, cu toată slava lui, a fost moștenirea veșnică a sfinților. Împărăția și stăpânirea și măreția împărăției de sub cerul întreg a fost dată sfinților Celui Înalt, care aveau să o dețină pentru totdeauna, chiar pentru totdeauna.” – *Experiențe și viziuni*, p. 295 (cap. *Moartea a doua*).

c. Doar prin cine putem revendica această moștenire și cum? Galateni 3:29; Romani 4:13 (ultima parte); 1 Petru 1:3-5.

Galateni 3:29: „Și, dacă sunteți ai lui Hristos, sunteți „sămânța” lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.”

Romani 4:13 u.p.: „... ci pe temeiul acelei neprihăniri care se capătă prin credință.”

1 Petru 1:3-5: „Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie și la o moștenire nestrăcioasă și neîntinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi. Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!”

„Hristos trebuie să fie motivul speranței noastre; doar prin El putem fi moștenitori ai vieții veșnice. Pe baza unor condiții anume, ne este prezentată o moștenire nemuritoare. Nu putem moșteni o proprietate în această lume dacă nu avem un titlu de drept fără cusur, iar dreptul nostru asupra unei moșteniri într-o lume care vine trebuie să fie, de asemenea, clar dovedit printr-un titlu fără cusur. Linia genealogică pe care are să vină moștenirea cerească este clar descoperită în Cuvântul lui Dumnezeu. Trebuie să ne încadrăm în prevederile legământului lui Avraam și cerințele lui sunt: `Dacă sunteți ai lui Hristos, sunteți sămânța lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.` Dacă suntem ai lui Hristos, titlul nostru pentru moștenirea cerească este fără cusur și în armonie cu prevederile legământului harului. Prin har vom putea fi capabili să ne facem sigure chemarea și alegerea noastră, îmbrăcând excelența lui Hristos în duh și caracter. Nimeni care nu a fost curățit, rafinat, înnobilit și sfințit nu va avea dreptul la moștenirea cerească. Deci, să fim sârguincioși în a ne face

sigure chemarea și alegerea noastră, ca să ne poată fi oferită din plin intrare în împărăția veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.” – *The Messenger*, 10 mai 1893.

Miercuri

26 decembrie

4. GARANȚIA MOȘTENIRII NOASTRE VEȘNICE

a. În ce fel este Duhul Sfânt o garanție a moștenirii noastre veșnice? Efeseni 1:13 (ultima parte), 14; 2 Corinteni 1:22.

Efeseni 1:13 u.p. 14: „...ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt care fusese făgăduiț și care este o arună a moștenirii noastre, pentru răscumpărarea celor câștigați de Dumnezeu, spre lauda slavei Lui.”

2 Corinteni 1:22: „El ne-a și pecetluit și ne-a pus în inimă arvuna Duhului.”

„[Efeseni 1:13 citat.] Ce este sigiliul viului Dumnezeu care este pus pe frunțile poporului Său? Este un semn pe care îngerii, însă nu ochii omenești, îl pot citi; pentru că îngerul distrugător trebuie să vadă acest semn al răscumpărării. Mîntea inteligentă a văzut semnul crucii de pe Calvar în fiii și fiicele adoptate ale Domnului. Păcatul călcării legii lui Dumnezeu este îndepărtat. Ei sunt îmbrăcați cu haina de nuntă și sunt ascultători și credincioși de toate poruncile lui Dumnezeu.” – *Manuscript Releases*, vol. 21, p. 52.

„Apostolul Pavel indică în perspectivă spre `răscumpărarea proprietății cumpărate` (Efeseni 1:14). Dumnezeu a creat pământul pentru a fi locuit de ființe sfinte, fericite. ... Acel scop va fi împlinit când, înnoți prin puterea lui Dumnezeu și eliberați de păcat și întristare, acesta va deveni locuința veșnică a celor răscumparați.” – *Patriarhi și profeți*, p. 67.

b. Ce trebuie restaurat astăzi în timpul pregătirii pentru moștenirea veșnică? Romani 8:29.

Romani 8:29: „Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie Cel întâi născut dintre mai mulți frați.”

„Prin preluarea naturii umane ca să poată ajunge până la cea mai adâncă durere și suferință umană și să-l ridice pe om, Hristos a dovedit ce preț acordă rasei umane. ... Doar prin cel mai disperat conflict cu puterile lui Satan a putut Hristos să Își îndeplinească scopul de a restaura chipul aproape șters al lui Dumnezeu în om, și să își pună propria semnătură pe fruntea lui.” – *The Paulson Collection*, p. 164.

„Așa cum ceara ia amprenta sigiliului, la fel sufletul trebuie să ia amprenta Duhului lui Dumnezeu și să păstreze chipul lui Hristos.” – *Maranata*, p. 227 (cap. 219, *Perfecțiune în sfera umană*).

„Prin Evanghelie, suflete care sunt degradate și robite de Satan vor fi răscumpărate pentru a se împărtăși de libertatea glorioasă a fiilor lui Dumnezeu. Scopul lui Dumnezeu nu este doar de a elibera de suferința care este inevitabil rezultatul păcatului, ci de a mântui din păcatul în sine. Sufletul, corupt și deformat, trebuie să fie curățit, transformat ca să poată fi îmbrăcat în frumusețea Domnului Dumnezeuului nostru, ` asemenea chipului Fiului Său ` (Psalmii 90:17, engl.; Romani 8:29).” – *Asemenea lui Hristos*, p. 377 (cap. 363, *Gloriosul nostru destin*).

Joi

27 decembrie

5. MOȘTENIREA PRIMITĂ

a. Ce vor face Dumnezeu și Hristos dacă permitem Duhului Sfânt să locuiască în noi? Romani 8:11; Ioan 6:40.

Romani 8:11: „Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.”

Ioan 6:40: „Voia Tatălui Meu este ca oricine vede pe Fiul și crede în El să aibă viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.”

„Hristos a devenit același trup cu noi pentru ca noi să putem deveni același duh cu El. În virtutea acestei uniri vom ieși din mormânt – nu doar ca o manifestare a puterii lui Hristos, ci pentru că, prin credință, viața Lui a devenit a noastră. Cei care Îl văd pe Hristos în adevăratul Lui caracter și Îl primesc în inimă au viață veșnică. Hristos locuiește în noi prin Duhul; iar Duhul lui Dumnezeu primit în inimă prin credință este începutul vieții veșnice.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 388 (cap. 41, *Criza din Galilea*).

b. Când va avea loc răscumpărarea trupului nostru de la moarte la nemurire? Romani 8:23; Luca 21:28.

Romani 8:23: „Și nu numai ea, dar și noi, care avem cele dintâi roade ale Duhului, suspinăm în noi și așteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru.”

Luca 21:28: „Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie.”

„[Hristos] va schimba trupurile noastre netrebnice și le va modela după asemănarea trupului Său slăvit. Forma muritoare, coruptă, lipsită de farmec, cândva mânăjită de păcat, devine perfectă, frumoasă, nemuritoare. Toate lipsurile și diformitățile sunt lăsate în mormânt. Restaurați la pomul vieții în

Edenul de mult pierdut, cei mântuiți vor ‚crește‘ (Maleahi 4:2) până la statura deplină a rasei în slava ei primară. Ultimele urme persistente ale păcatului vor fi îndepărtate și cei credincioși ai lui Hristos vor apărea în ‚frumusețea Domnului Dumnezeuului nostru‘, reflectând în minte, suflet și trup, chipul desăvârșit al Domnului lor. O, minunată răscumpărare! mult dezbătută, mult sperată, contemplată cu anticipare înflăcărată, dar niciodată deplin înțeleasă.”
– *Marea luptă*, p. 645 (cap. 40, *Poporul lui Dumnezeu salvat*).

Vineri

28 decembrie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. După chipul Cui am fost creați inițial și care era moștenirea noastră?
2. Descrieți planul lui Dumnezeu pentru a răscumpăra omenirea.
3. Doar prin cine putem primi moștenirea nemuritoare? Cum?
4. Cum este Duhul Sfânt o garanție pentru moștenirea noastră veșnică?
5. Ce include restaurarea moștenirii noastre?

Sugestii pentru ora de studiu din Sabat, după amiază:
Mărturii pentru comunitate, vol. II

Octombrie

- 6 – Schiță de experiență (prima parte)
- 13 – Schiță de experiență (a doua parte)
- 20 – Schiță de experiență (a treia parte)
- 27 – Lucrând pentru Hristos (prima parte)

Noiembrie

- 3 – Lucrând pentru Hristos (a doua parte)
- 10 – Vinderea dreptului de întâi născut (prima parte)
- 17 – Vinderea dreptului de întâi născut (a doua parte)
- 24 – Vorbirea de rău

Decembrie

- 1 – Egoism și iubire de lume
- 8 – Carnea și excitantele
- 15 – Neglijarea reformei sanitare
- 22 – Iubire pentru cei greșiți
- 29 – Religia de fiecare zi

Apusul soarelui *) pentru diferite zone ale țării:

Octombrie

- 5. B: 18:49; CT: 18:39; IS: 18:42; SV: 18:47; MS: 18:54; SM: 19:00; AR: 19:07
- 12. B: 18:37; CT: 18:27; IS: 18:28; SV: 18:33; MS: 18:41; SM: 18:46; AR: 18:54
- 19. B: 18:25; CT: 18:15; IS: 18:15; SV: 18:20; MS: 18:28; SM: 18:33; AR: 18:42
- 26. B: 18:14; CT: 18:04; IS: 18:03; SV: 18:08; MS: 18:16; SM: 18:21; AR: 18:30

Noiembrie

- 2. B: 17:04; CT: 16:54; IS: 16:52; SV: 16:56; MS: 17:05; SM: 17:09; AR: 17:19
- 9. B: 16:55; CT: 16:45; IS: 16:42; SV: 16:46; MS: 16:56; SM: 16:59; AR: 17:10
- 16. B: 16:48; CT: 16:38; IS: 16:34; SV: 16:38; MS: 16:48; SM: 16:51; AR: 17:02
- 23. B: 16:42; CT: 16:32; IS: 16:27; SV: 16:31; MS: 16:41; SM: 16:44; AR: 16:55
- 30. B: 16:38; CT: 16:29; IS: 16:22; SV: 16:26; MS: 16:37; SM: 16:39; AR: 16:51

Decembrie

- 7. B: 16:36; CT: 16:27; IS: 16:20; SV: 16:24; MS: 16:35; SM: 16:36; AR: 16:49
- 14. B: 16:36; CT: 16:27; IS: 16:20; SV: 16:23; MS: 16:35; SM: 16:36; AR: 16:49
- 21. B: 16:39; CT: 16:29; IS: 16:22; SV: 16:26; MS: 16:37; SM: 16:39; AR: 16:51
- 28. B: 16:43; CT: 16:34; IS: 16:27; SV: 16:30; MS: 16:41; SM: 16:43; AR: 16:56

*) Apusul de soare a fost indicat folosind site-ul: sunset.bloggify.org